XXIII. évfolyam 15. szám Ára: 1 forint 1967. április 13

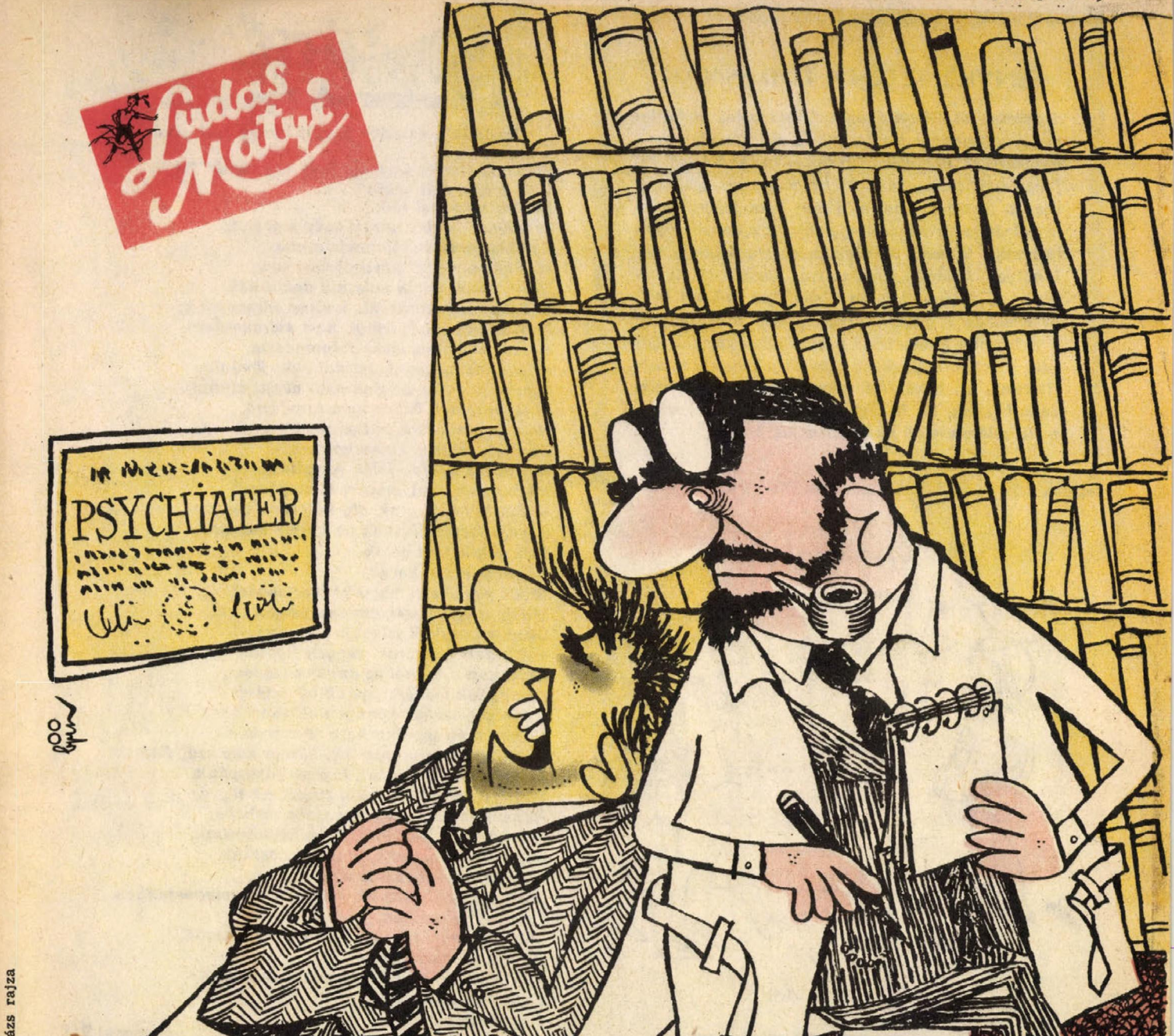

Balázs-Piri Balázs rajza

ÜLDÖZÉSI MÁNIA — *Azt akarják, hogy dolgozzam a munkahelyemen...*

(Revünk a 8—9-es oldalon)

FÉNYKÉPEZZEN A LUDASNAK!

Szerkesztő bizottságunk elhatározta, hogy lapunk hasábjait a fotóamatőrök százezreinek rendelkezésére bocsátja. Olyan — technikailag kifogástalan és legalább 9×12 cm-es nagyságú — eredeti (tehát máshol még meg nem jelent) amatőrfelvételeket várunk, melyek tárgyuknál fogva lapunkba illenek: derűsek, humorosak, vagy valamilyen hibára, mulasztásra hívják fel a figyelmet. A képekhez kísérőszöveget is lehet írni, ez azonban 5 gépelt sornál hosszabb ne legyen.

A legjobb felvételeket hétről hétre közölni fogjuk, s értük egyenként 150 forint honoráriumot fizetünk. A beküldött képek megőrzésére nem vállalkozunk, de bélyeggel ellátott válaszboríték mellékelése esetén visszajuttatjuk őket.

Új sapkadivat

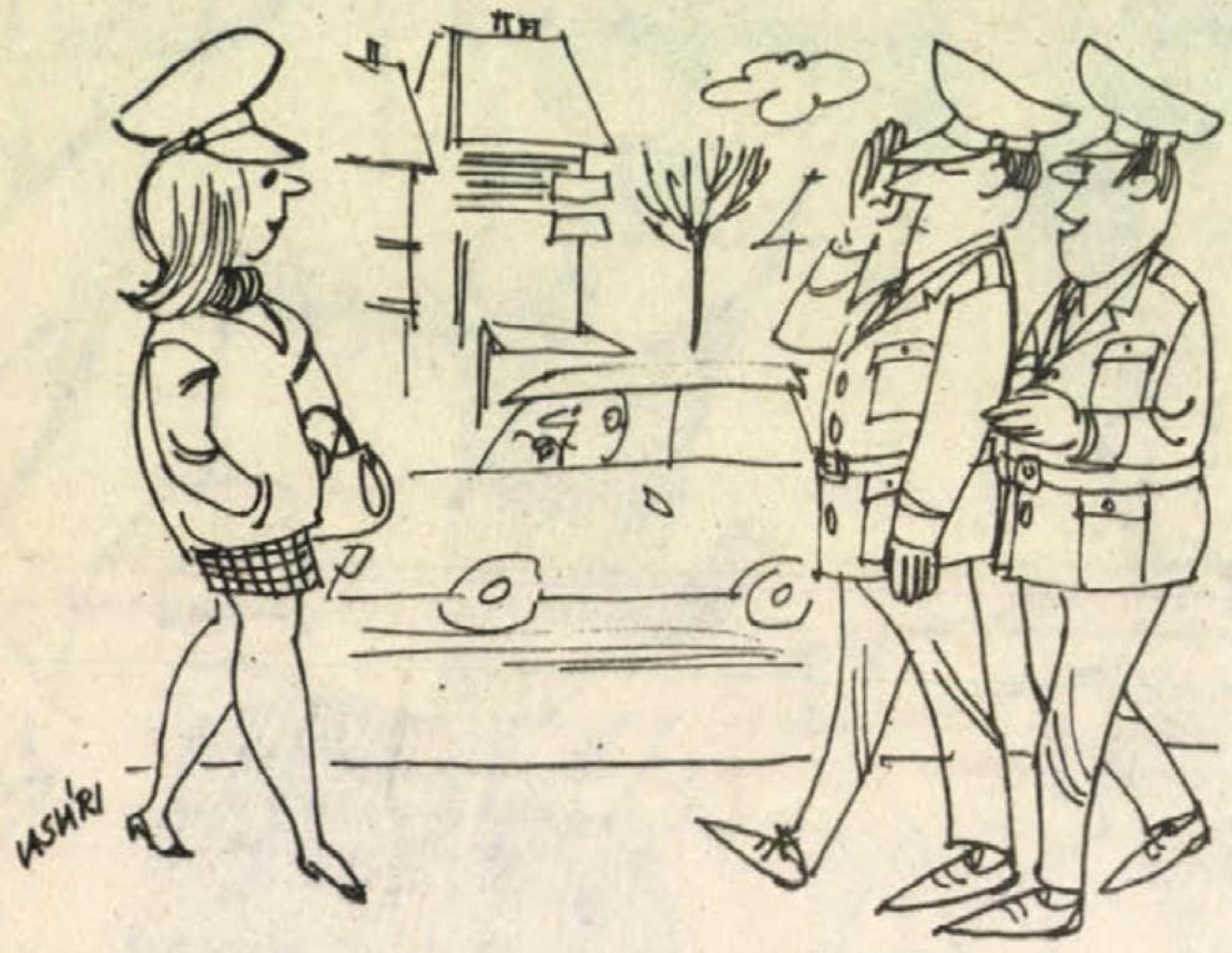

– Megőrültél? Ez civil! …

Izgalmas mérkőzés

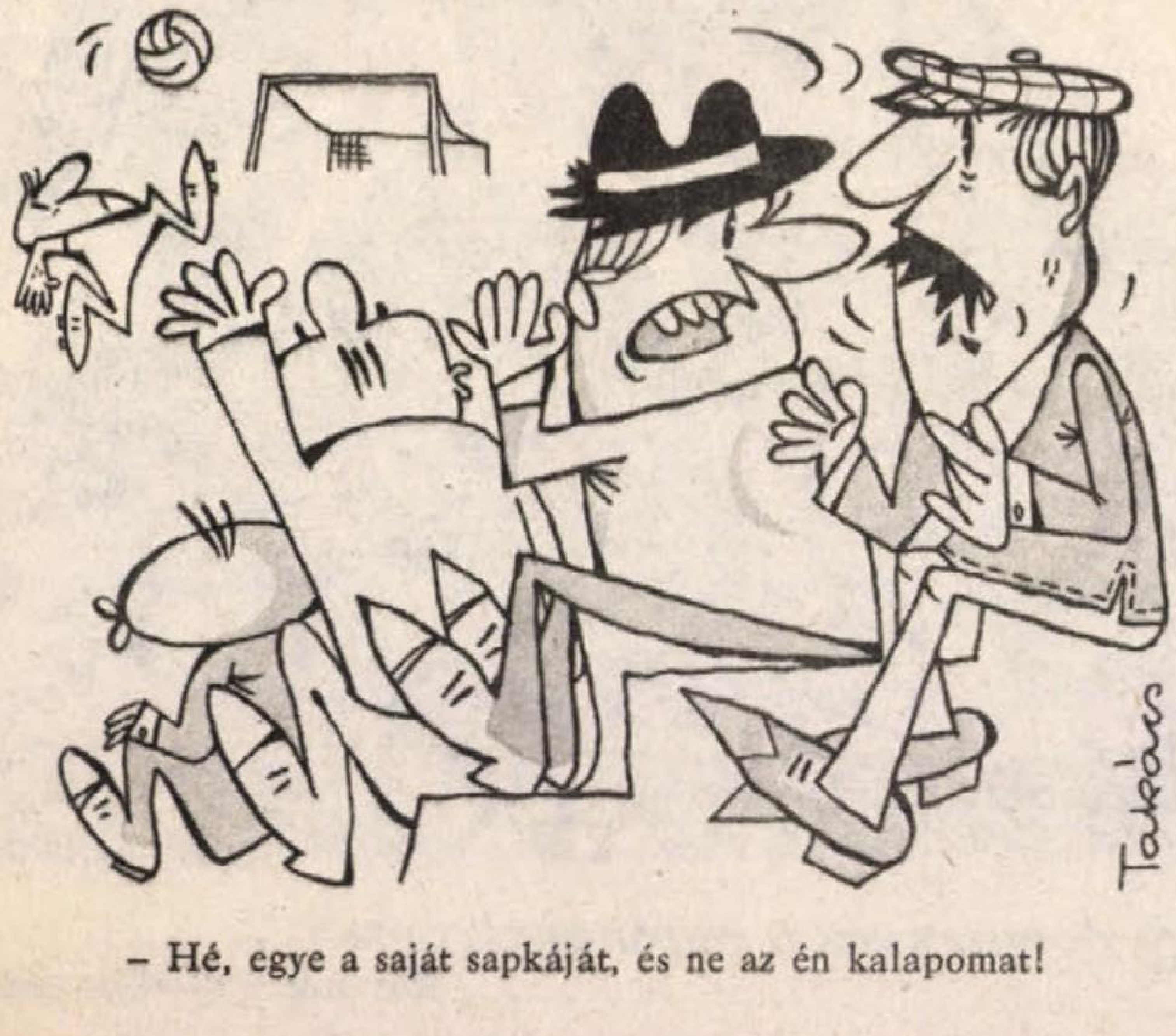

– Hé, egye a saját sapkáját, és ne az én kalapomat!

városi
folklór

Ballada a galeribe került három fiútestvérről

Volt egy tisztes asszony, volt egy tisztes férje.
Volt nékik, volt nékik
Három szép szál fiuk,
Jó polgári körből három szép szál fiuk.
Egyiket járatták főgimnáziumba,
Másikat nevelték köztisztviselőnek,
Harmadikat adták műszaki doktornak.
— Szép estét kívánunk, kedves édesanyánk,
Elmegyünk egy kicsinyt, nem szórakozásra,
Közös tanulásra, lecke-felmondásra,
Éjfél előtt megyünk, hajnal előtt jövünk.
Sem apjuk, sem anyjuk nem nézett utánuk.
El is elmentek ők, de nem tanulásra,
Hanem berúgásra, huligánkodásra,
Autó-elrablásra, erőszakolásra,
Nyilvános telefon-fülke rongálásra,
Másba belekötni, embert is megverni.
— Tisztelt bíró urak, oly kérésünk vagyon:
Három szép szál fiunk ne ítéljék nagyon,
Volt nékik, volt nékik
Nehéz gyermekkoruk,
Hibás neveléssel, nagy kényeztetéssel,
Mindent elnézéssel, csak megengedéssel,
Óvodás koruktól jelentős zsebpénzzel.
— Tisztelt bíró urak, vegyék figyelembe,
Hiányzott a házból az anyánk feddése,
Az anyánk feddése, apánk büntetése.
A bíróság szemét könnyek elöntötték,
Három szép szál fiút haza is engedték.
— Gyertek haza, gyertek, három szép szál fiam!
— Ne is hívjál minket, kedves édesapánk,
Mert mi soha többé nem tisztelünk téged,
Hanem hányunk téged a szoba sarkába,
Egymáshoz lökdösünk, föl is döntögetünk,
Téged ki is fosztunk, ki is kizsebelünk,
A szekrény ruhádat is eladogatjuk,
Mert mi nem alszunk már ágyban, megvetettben,
Csak a Zugligetben,
Mert miránk már nem vár a terített asztal,
Csak a piszkos aszfalt,
Mert mi kint rekedtünk a társadalomból,
Csak úgy unalomból,
Tisztán unalomból.

Somogyi Pál

Divat az ajándékozás

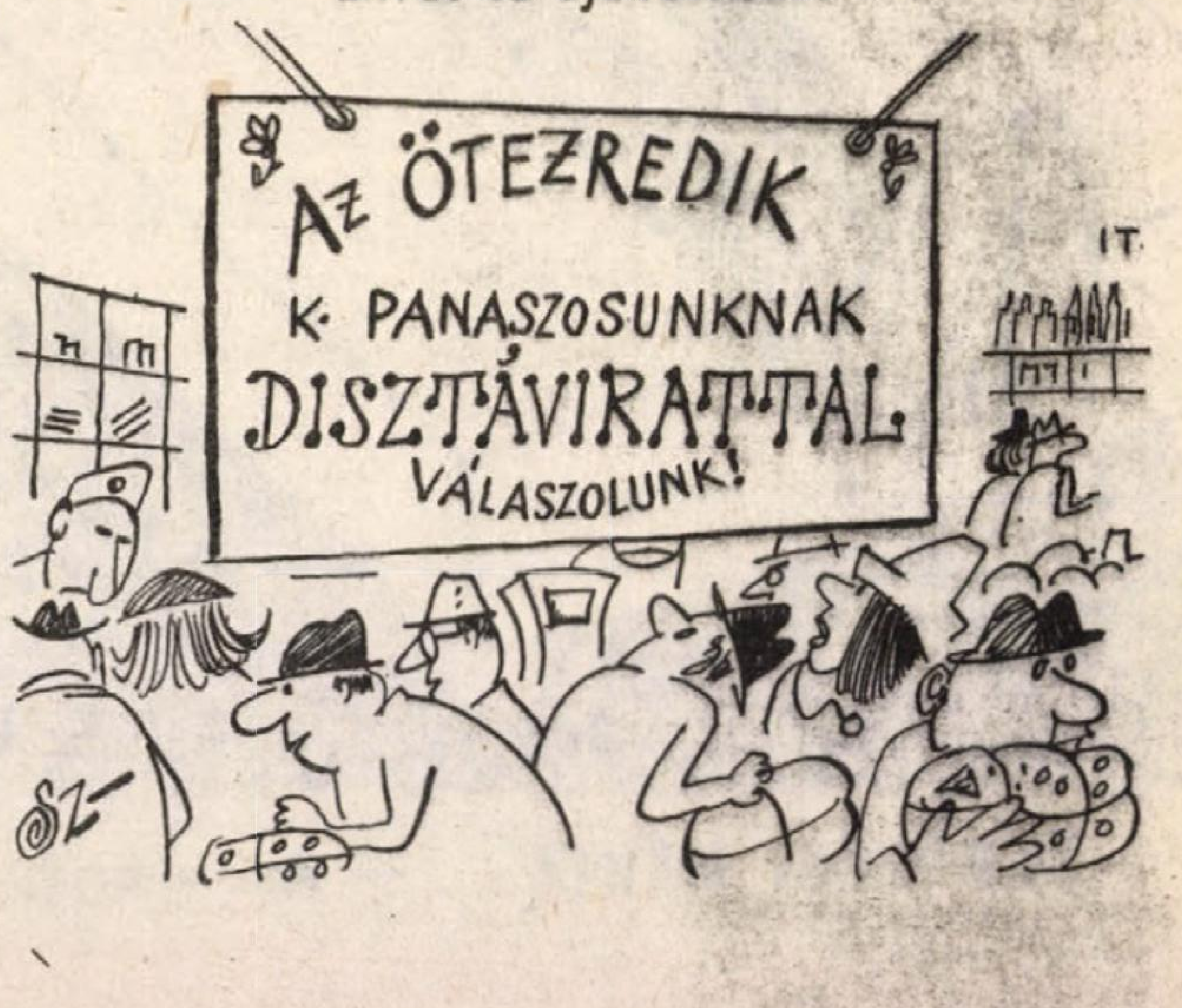

A LABDARÚGÓ REGÉNYÍRÓ

Új csillaggal erősödik az angol regényirodalom. Nemsokára megjelenik Denis Law-nak, a Manchester United válogatott, Budapesten is előnyösen ismert csatárának az első regénye. Mivel Law eddig nem tartozott a brit szigetek szellemi életének élvonalába,

irodalmi vállalkozása némi gyanút keltett. Megkérdezték tőle, hogyan írta első regényét.

— Sehogyan! — hangzott az őszinte válasz — Reg Martin írta. Én nem értek az ilyesmihez.

— Hogyan? Semmi köze sincs a regényhez?

— Dehogy nincs! — válaszolt Law önérzetesen. — Elolvastam a kéziratot, és nagyon tetszett. Nem is rossz könyv! — tette hozzá, alapjában véve minden öndicséret nélkül.

Pályaválasztás

Fülöp György rajza

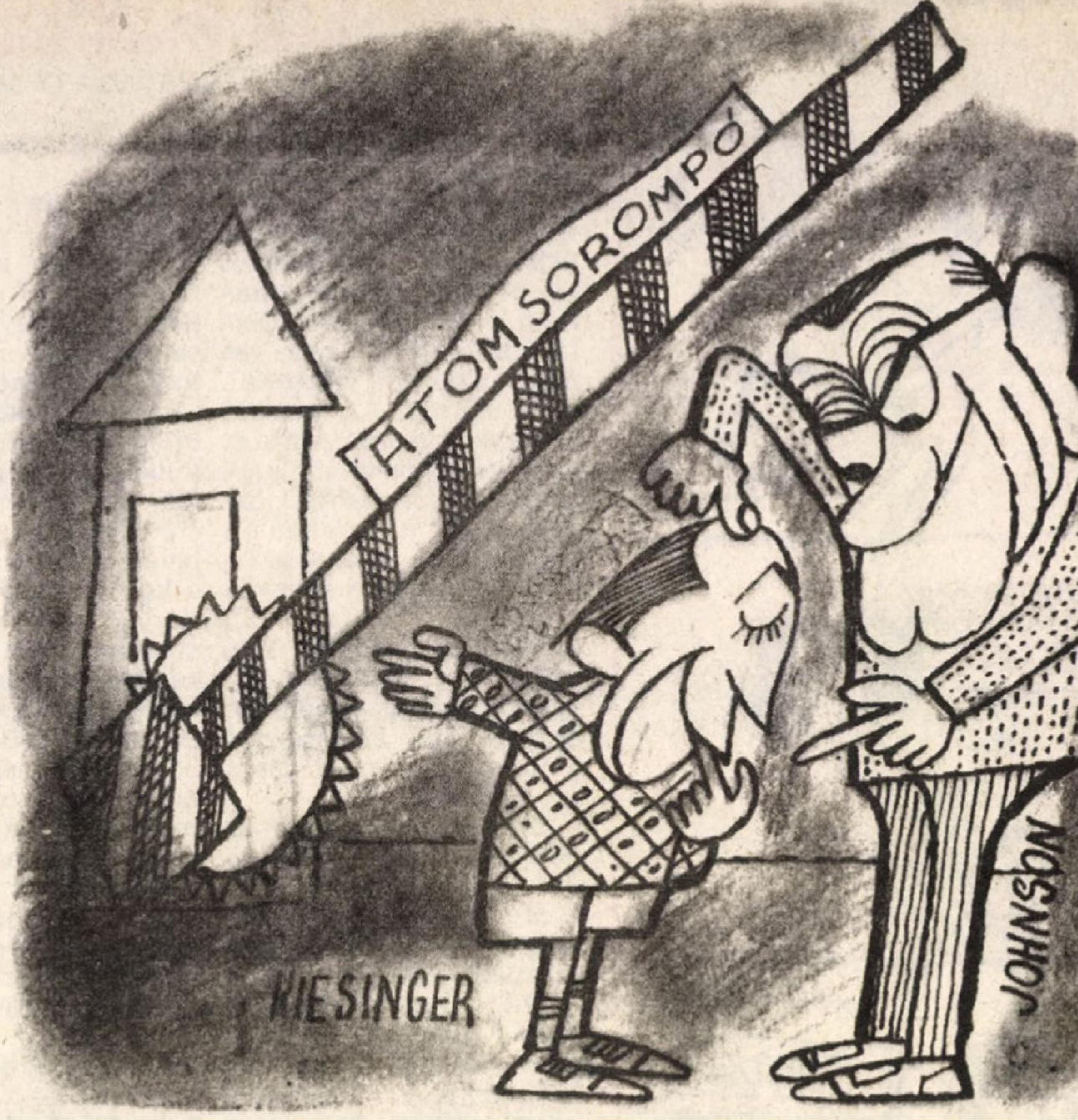

– Mi szeretnél lenni, kisfiam?
– Sorompóőr.

D.T.M.K.

Régi újságíró fogással élve, magasan kvalifikált segédmunkásnak álcáztam magam, és jelentkeztem köszörűsnek a Karnis- és Sarugyárba, hogy ily módon fürkésszem ki: meglehetősen elavult gépparkja és vontatott nyersanyagellátása ellenére ez az üzem miként ér el sokkal jobb termelési eredményeket, mint testvérvállalatai.

Mielőtt a munkához hozzákezdtem volna, a művezető egy fémpántot erősített a homlokomra, amiből színes huzalok vezettek valahová. Nem ijedtem meg túlságosan, mert láttam, hogy körülöttem mindenkinek ilyen van a kobakján, úgy látszik ez itt így szokás.

Már vagy félórája köszörültem buzgón, amikor hirtelen az agyamba nyilallt, hogy még nem dobtam be a lottómat! Puff neki, délig van a határidő, innen el nem lóghatok, nem illik, mégiscsak ez az első napom. Köszörültem hát tovább, de kevésbé buzgón, mert belül rágott a méreg: talán életem első kettes találatát szalasztom el.

Pár perc múlva sofőrsapkás fiatalember sétált mellém, kicsit nézegette, hogyan dolgozom, aztán megnyomta a kikapcsoló gombját, a köszörűgép leállt.

Felháborodva fordultam feléje:

– Hát ez meg micsoda disznóság?! Az ember töri magát, és akkor egyes huligánok...

– Nyugi, tata – mosolygott szelíden. – Hoci a lottócéduláit, van egy belvárosi fuvarom, útbaejtem a Nádor utcát, bedobom magának.

A csodálkozástól egészen elcsodálkoztam, némán nyomtam a kezébe a cetlit, ő megbökte a sapkája ellenzőjét, elsietett.

Honnan tudta ez a fickó, hogy mi nyomja a lelkemet?!

Akárhogy is történt, a hangulatom egy csapásra megváltozott, fütyörészve indítottam be újra a köszörűt, csak úgy sisteregtek a kezem alatt a munkadarabok.

Aztán ismét leállt a gépem, ezúttal egy fehér köpenyes mérnökféle nyomta le a gombot.

– Legyen szíves – mondta –, menjen át a lakkozóműhelybe, ott balra, az első kemence mellett dolgozik egy szőke nő. Mosolyogjon rá, amilyen kedvesen csak kitelik magától, és dicsérje meg a frizuráját. A fodrász elfuserálta szegénykének a fejét, halálosan el van keseredve, vissza kell adni az önbizalmát.

Végrehajtottam a feladatot, visszajöttem, köszörültem tovább, aztán, amikor ebédszünetre kongattak, elindultam a fejpántomból kivezető zsinórok nyomán, mert sejtettem, hogy ezek visznek el a titok nyitjához. Így jutottam be az irodaházba, ahol vagy ezer színes huzal áramlott be egy „D. T. M. K." feliratú helyiségbe.

Beléptem.

Hosszú terem, a falak telisteli különféle műszerekkel, előttük néhány férfi sétál fel-alá, figyelik a műszereket, szaporán jegyeznek a noteszukba, telefonutasításokat adnak. Egyikük, kopasz, köpcös férfi, barátságosan fordult hozzám:

– Már vártam, örömmel elégítem ki a kíváncsiságát. Azt szeretné tudni, ugyebár, hogy mi is az a D. T. M. K.?

Bólintottam.

– A D. T. M. K. – kezdte magyarázatát a köpcös – egy hosszú kifejezésnek, a Dolgozók Tervszerű Megelőző Karbantartásának a rövidítése. Ez a berendezés pedig – mutatott a homlokpántomra és a műszerekre – arra való, hogy a vezetőség azonnal értesüljön róla, hogy milyen gondja-baja van az egyik vagy a másik dolgozónak, és a lehetőségekhez képest megtegye a szükséges intézkedéseket. Nagy problémákat nemigen oldhatunk meg, de rengeteg, látszólag apró ügyben segítünk a munkatársainkon. Tesszük, mert ezt követeli tőlünk a humánus érzés és gondolkozás. Ezen túlmenően a termelőmunka szempontjából is a D. T. M. K. legalább annyira eredményes, mint a gépek időben történő olajozása, zsírozása, javítása.

– Nagyszerű! – kiáltottam őszinte elismeréssel. – Ezt mindenütt be kellene vezetni! Adjanak ilyen pántokat a testvérvállalatoknak is!

– Csipiszt! – jelentette ki a köpcös. – Mi közünk hozzájuk?!

Kürti András

Egy nap története

Sajdik Ferenc rajza

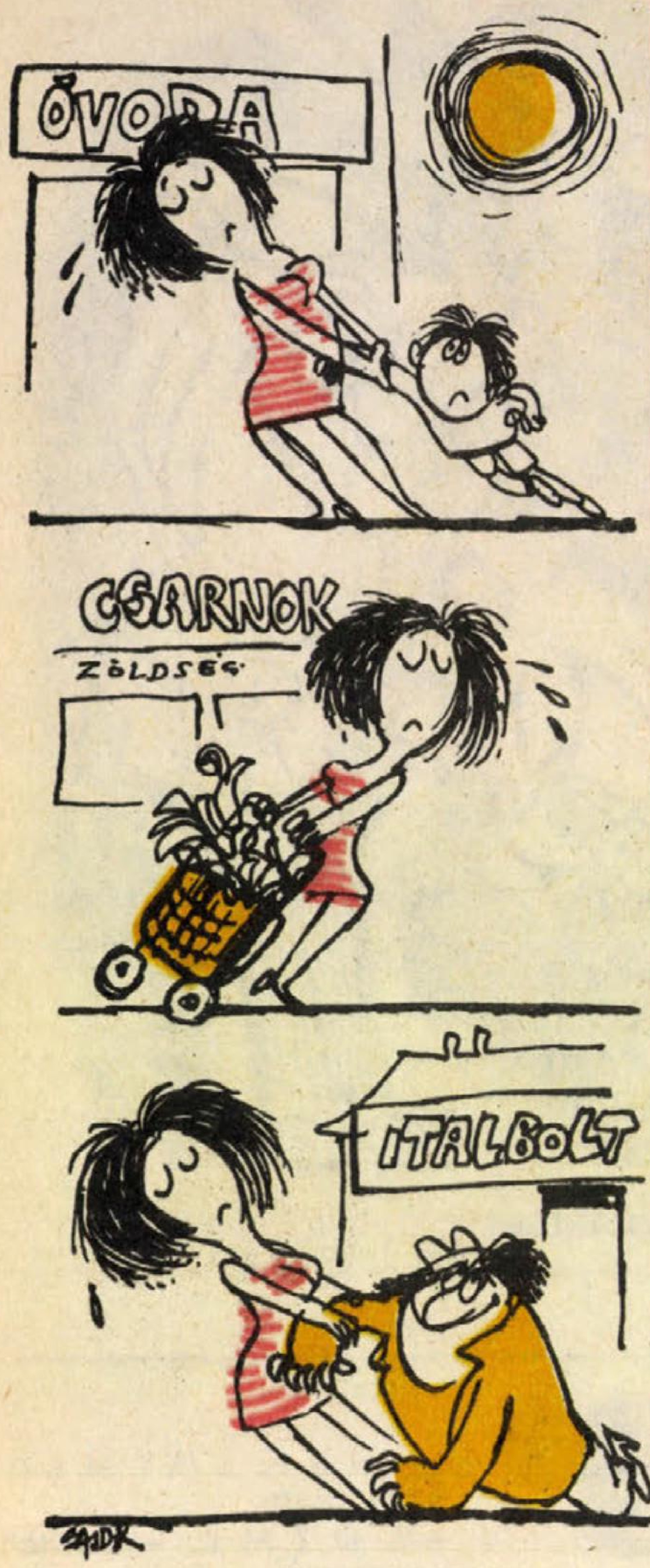

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

Új eladási forma

(EGY VEVŐ MONOLÓGJA)

Nem vagyok bolond még egy fél órát eltölteni a Keravill 60. számú boltjában a Mártírok útján, hogy ismételten szemtanúja legyek, miként próbálják ki a Delta televíziót, amelyet meg akarok vásárolni. Az előttem kiszolgált vevőnél ugyanis egyszer már végigélveztem harminc percet, amíg „bejátszották" a gépet, majd türelmesen elmagyarázták a vevőnek, hogyan működik a Delta, aztán be is csomagolták, mire megjött a taxi, amelylyel a boldog tévétulajdonos, saját költségén, a Deltával együtt otthonába hajtatott.

Én nem pocsékolom az időmet és nem nyúvasztom az eladót a boltban. Elolvastam az üzlet közepén elhelyezett reklámtábla szövegét: *„Televíziót MINTA UTÁN vásároljon, lakására szállítjuk, üzembe helyezzük, kezelésére megtanítjuk"*, és menten úgy döntöttem, hogy minta után, otthoni kipróbálással veszem meg a készüléket. Vonzó ez az új eladási forma: van hozzá bizalmam, nem vagyok maradi. Öt perc alatt lebonyolódott az ügylet: befizettem a hatezernyolcszáz forint vételárat, megkaptam a nyugtát, és azzal az ígérettel távoztam, hogy másnap délután három órakor lakásomra szállítják az általam minta szerint kiválasztott Deltát.

Éljen az új eladási forma!

Mondtam is otthon a feleségemnek, hogy nekem mennyivel több eszem van, mint azoknak a maradi vevőtársaimnak, akik hosszú ideig válogatnak az üzletben, végigvárják a próbát, és utána taxin cipelhetik haza az óriási tévét, ahelyett, hogy azt a kényelmes és korszerű eladási formát választanák, amellyel szocialista kereskedelmünk kedveskedik a vevőnek. És mennyire örült az üzletvezető is, hogy vannak még olyan okos vevők, mint amilyen én vagyok, és meg is nyugtatott a derék ember: személyesen szól majd a mintaraktárnak, hogy alaposan kipróbált kitűnő készüléket szállítsanak nekem, mert egy ilyen vevő az megérdemli. És már másnap háromkor! Lenyűgöző előzékenység.

Jó az új eladási forma!

A Delta nagyszerű masina, mindenki dicséri, repesve várom hát másnap, szombaton háromra, amikorra ígérték, és látom majd a szombat-vasárnapi műsort a saját tévémen. Nagy az izgalom nálunk: kislányom öt percenként az ablakhoz szalad, lesi, hogy hozzák-e már a készüléket. Harminchatszor szaladt az ablakhoz, és vissza, hála istennek, nem eredménytelenül: hat órára már meg is hozták a hatalmas dobozt, de sajnos szerelő nem volt a dobozban, akik pedig hozták, azok nem tudtak szerelni. Megnyugtattak viszont, hogy mindjárt jön a szerelő, és aláíratták velem a szállítólevél ellenpéldányát, amely szerint elismerem, hogy a gépet *„kifogástalan és üzemképes állapotban átvettem"*. Miért ne ismertem volna el? A készülék valóban benne volt a dobozban.

Kitűnő az új eladási forma!

Este fél nyolckor jött a szerelő: mondhatom, nagyon szimpatikus szerelő jött, és több mint egy óra hosszáig vesződött a tévémmel, aztán kijelentette, hogy tiszta selejt, ki kell cserélni, sürgősen fog intézkedni, de mondjak le a szombati és vasárnapi műsorról, mert csak keddre tudnak kihozni egy másik készüléket.

Nincs kétségem abban, hogy kiváló készüléket fogok kapni, sok örömöm lesz benne. Csak üzleti ravaszságból küldtek elsőszörre selejtet, hogy jobban örüljek annak a hibátlan tévének, amellyel kedden meglepnek majd.

Remek az új eladási forma! Ha jól csinálják . . .

F. Gy.

Az új gépírónő

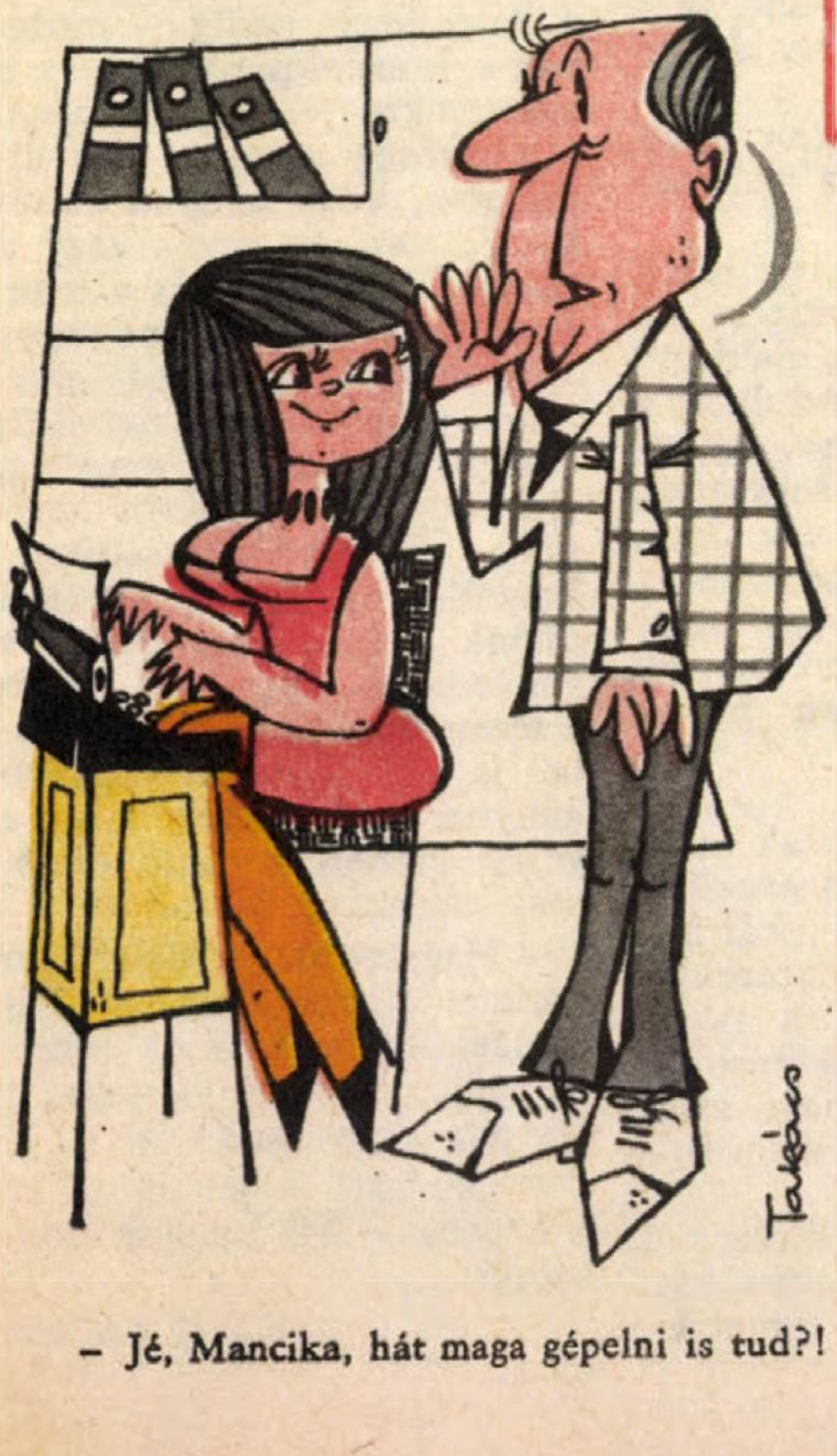

– Jé, Mancika, hát maga gépelni is tud?!

Kecskebékát exportálunk

Mészáros András rajza

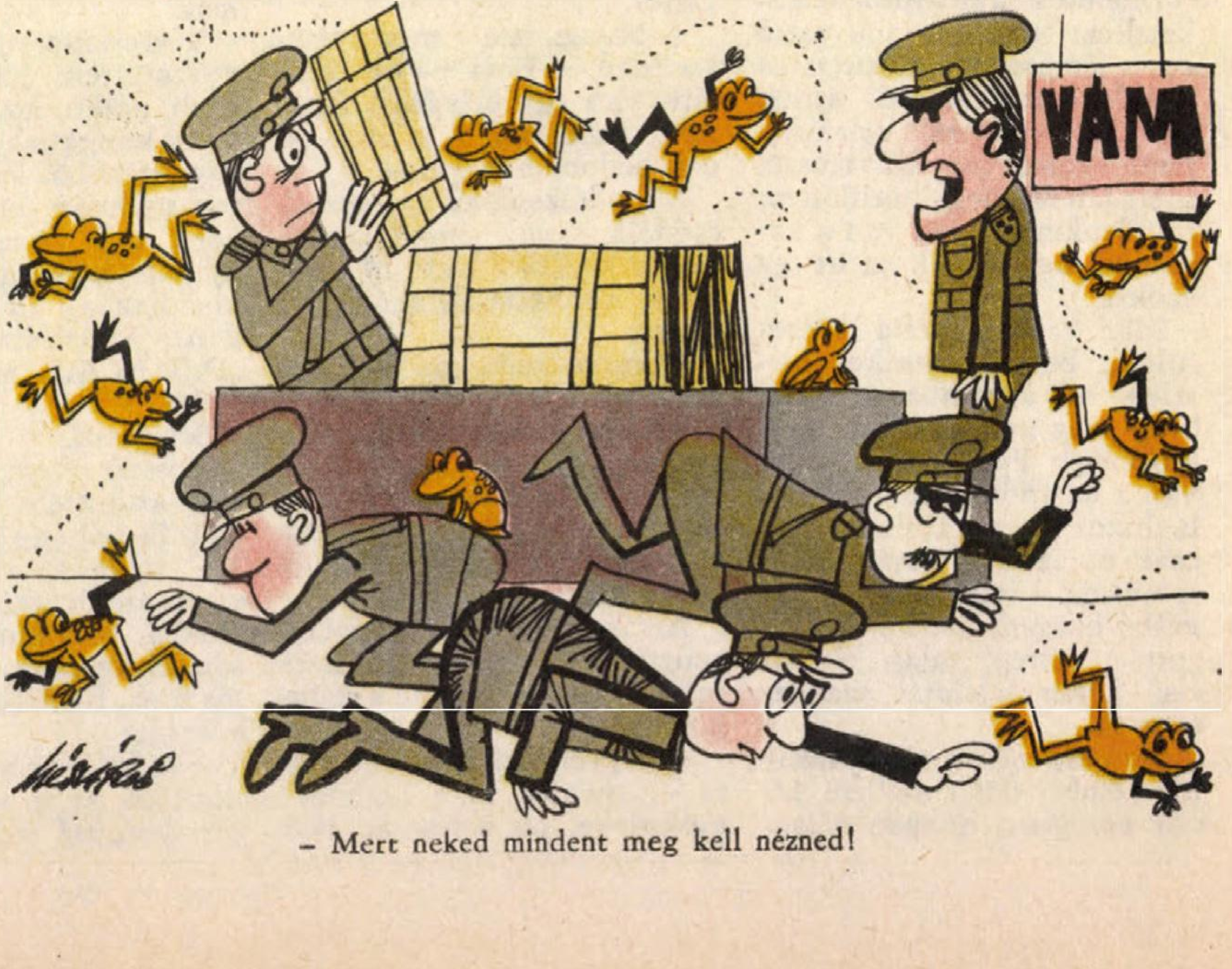

– Mert neked mindent meg kell nézned!

Másodállás

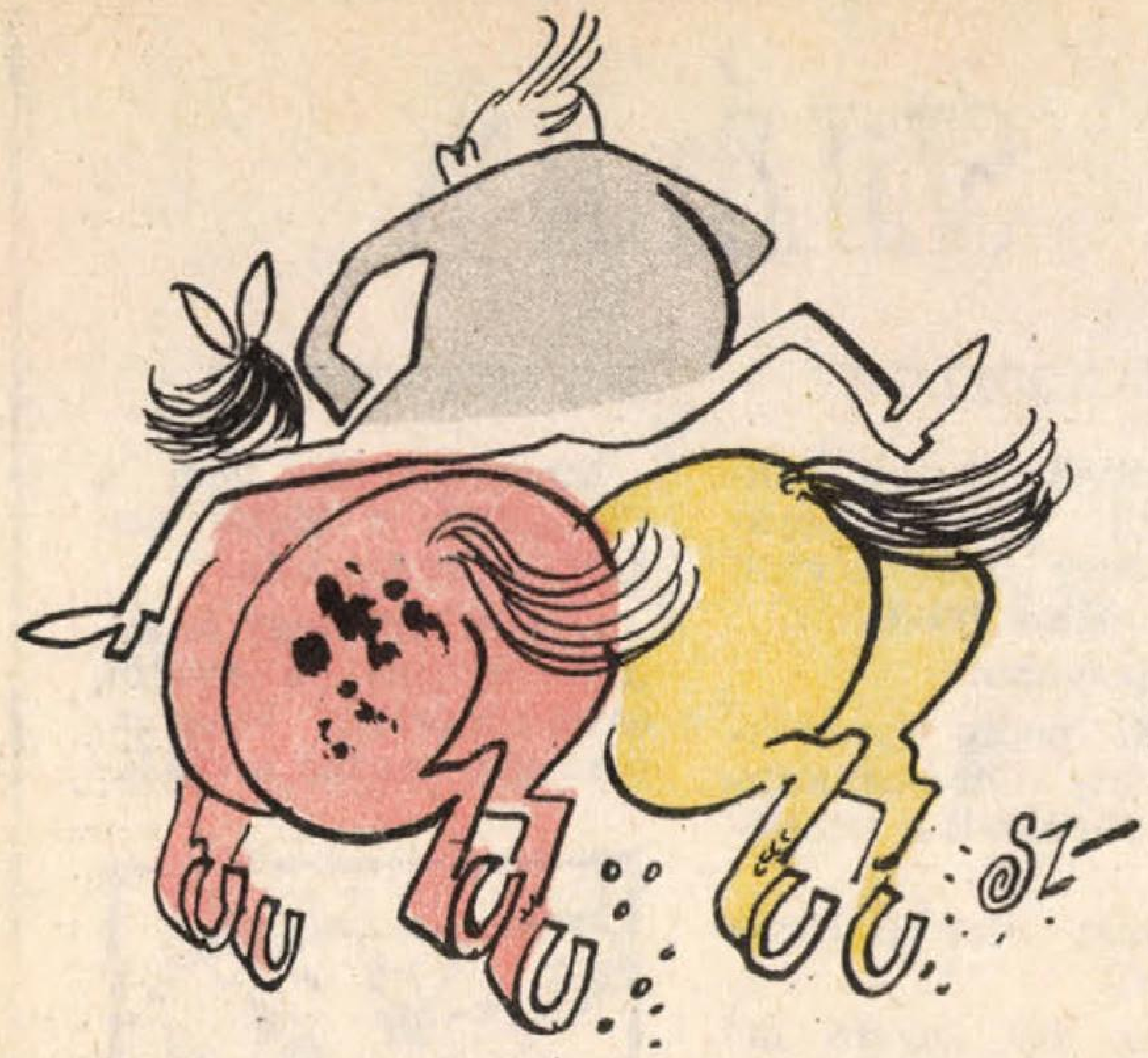

Házsártos társbérlő

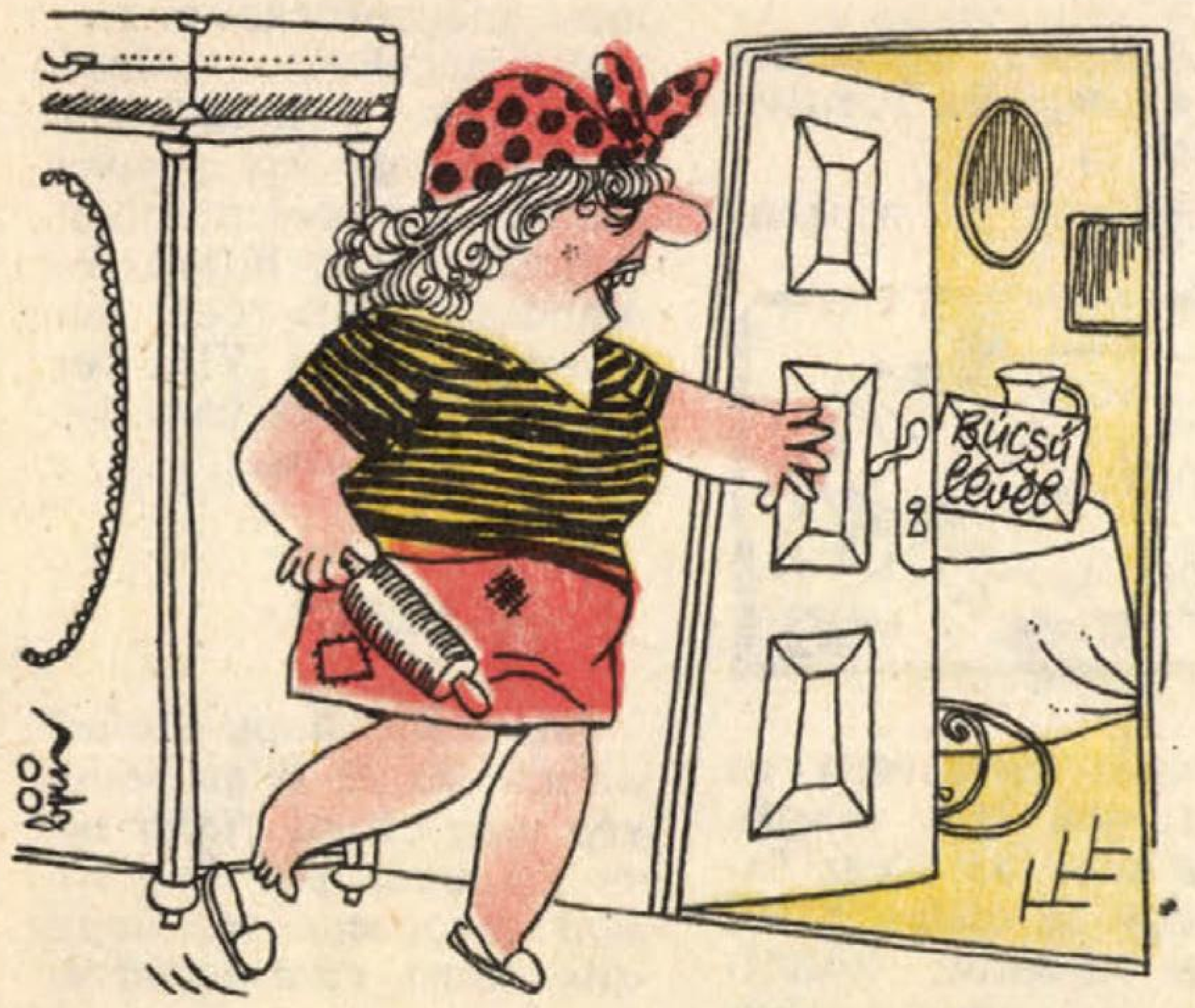

– Hallja, Sipecz úr, már megint elvitte a ruhaszárító kötelemet?! . . .

Arcvonal-szélesítés Vietnamban

Endrődi István rajza

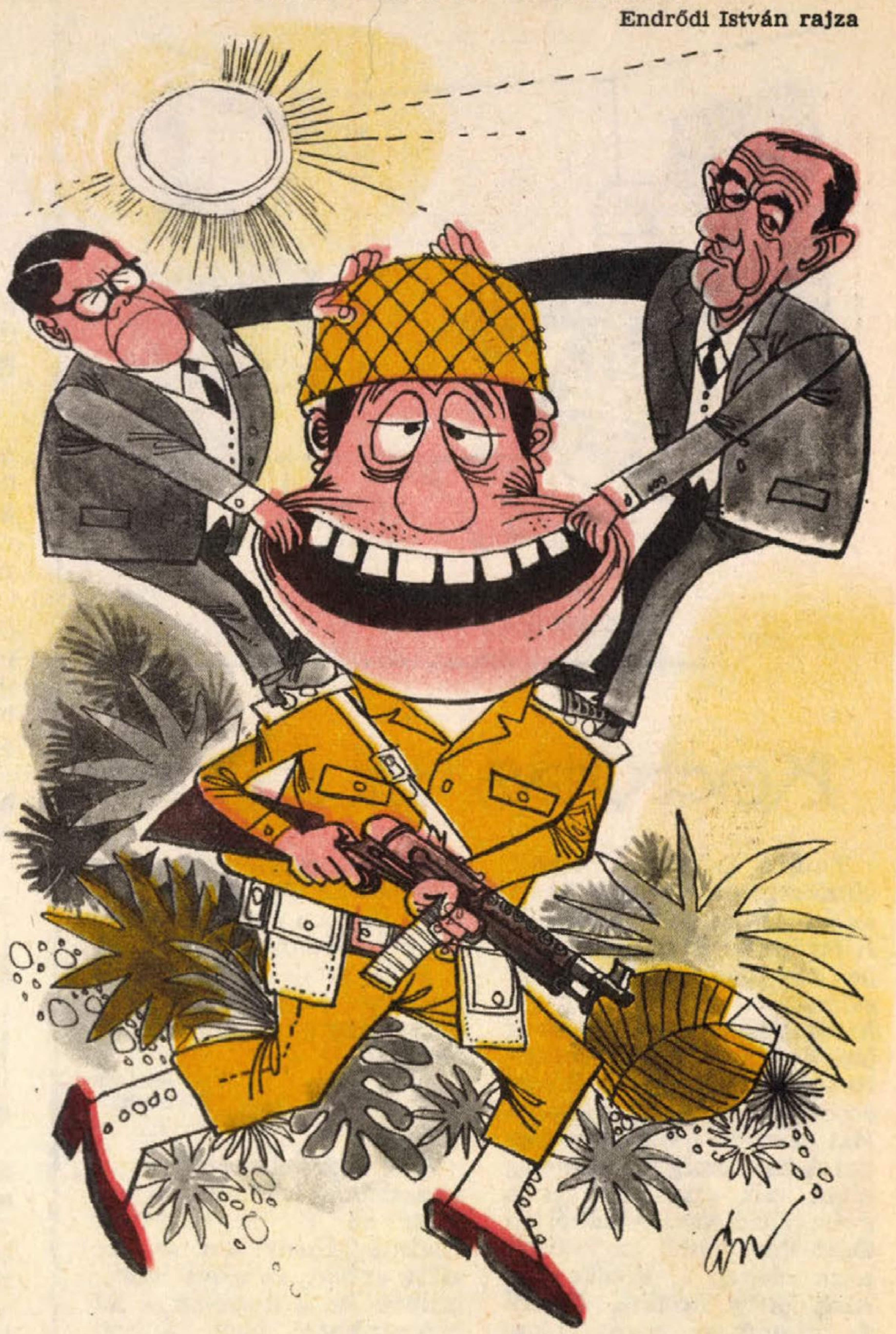

– Vágjon jó képet hozzá!

Gebineséknél

Hegedűs István rajza

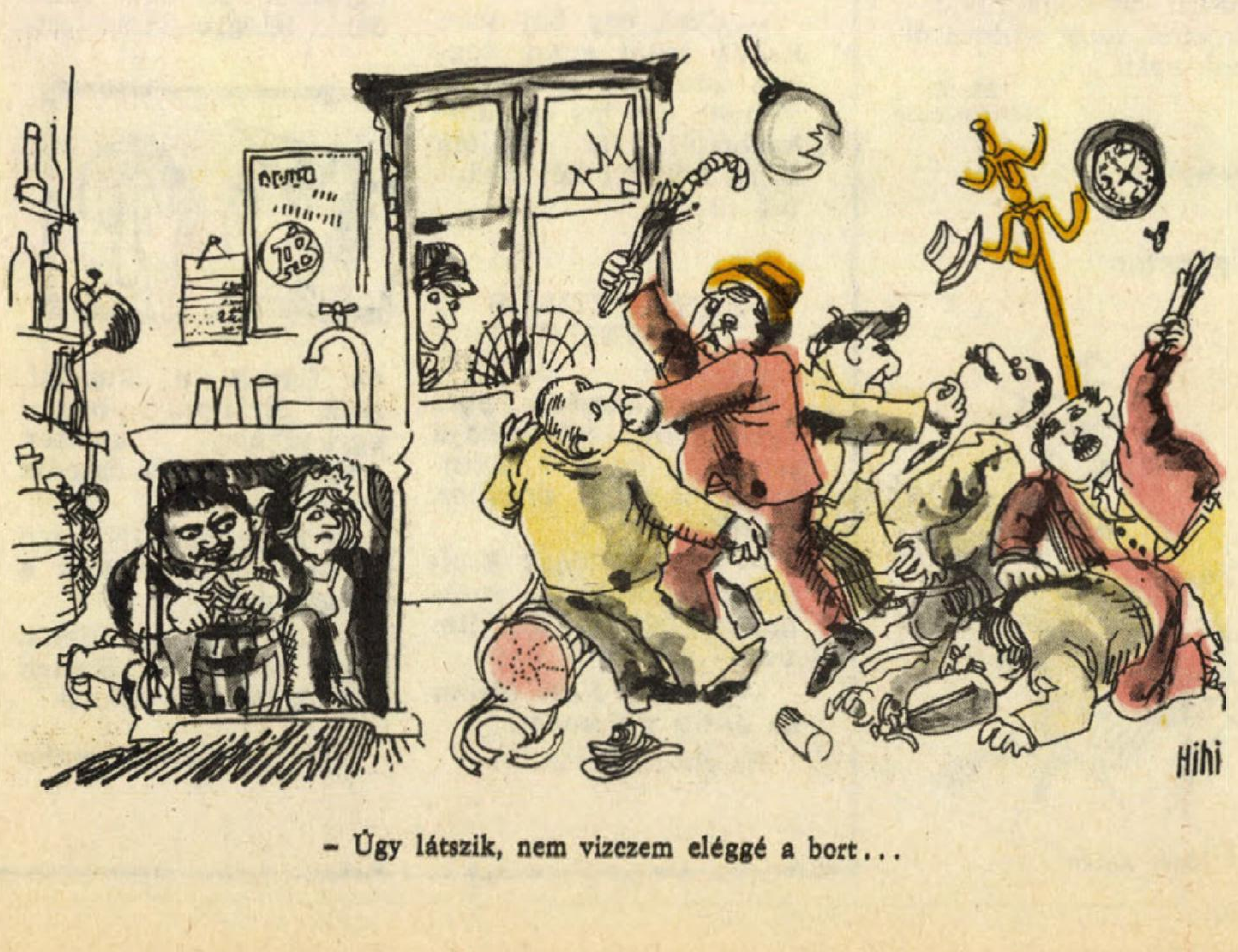

– Úgy látszik, nem vizezem eléggé a bort . . .

MIÉRT BUKOTT MEG A RÓMAI BIRODALOM?

Egy amerikai orvos, dr. S. C. Gilfillan – a londoni Sunday Express amerikai tudósítása szerint – új elméletet dolgozott ki annak megmagyarázására, hogy mi okozta a római birodalom bukását. Az orvos szerint a tehetős rómaiak legtöbbje ólommérgezésben szenvedett, mivel ólom szélű edényekből ettek és ittak. Őrült császárjaik, mint például Nero és Caligula, szervezetébe túlságosan sok ólom került.

De milyen fazekakkal lehet megmagyarázni az angol birodalom eltűnését?

Mindennek a teteje

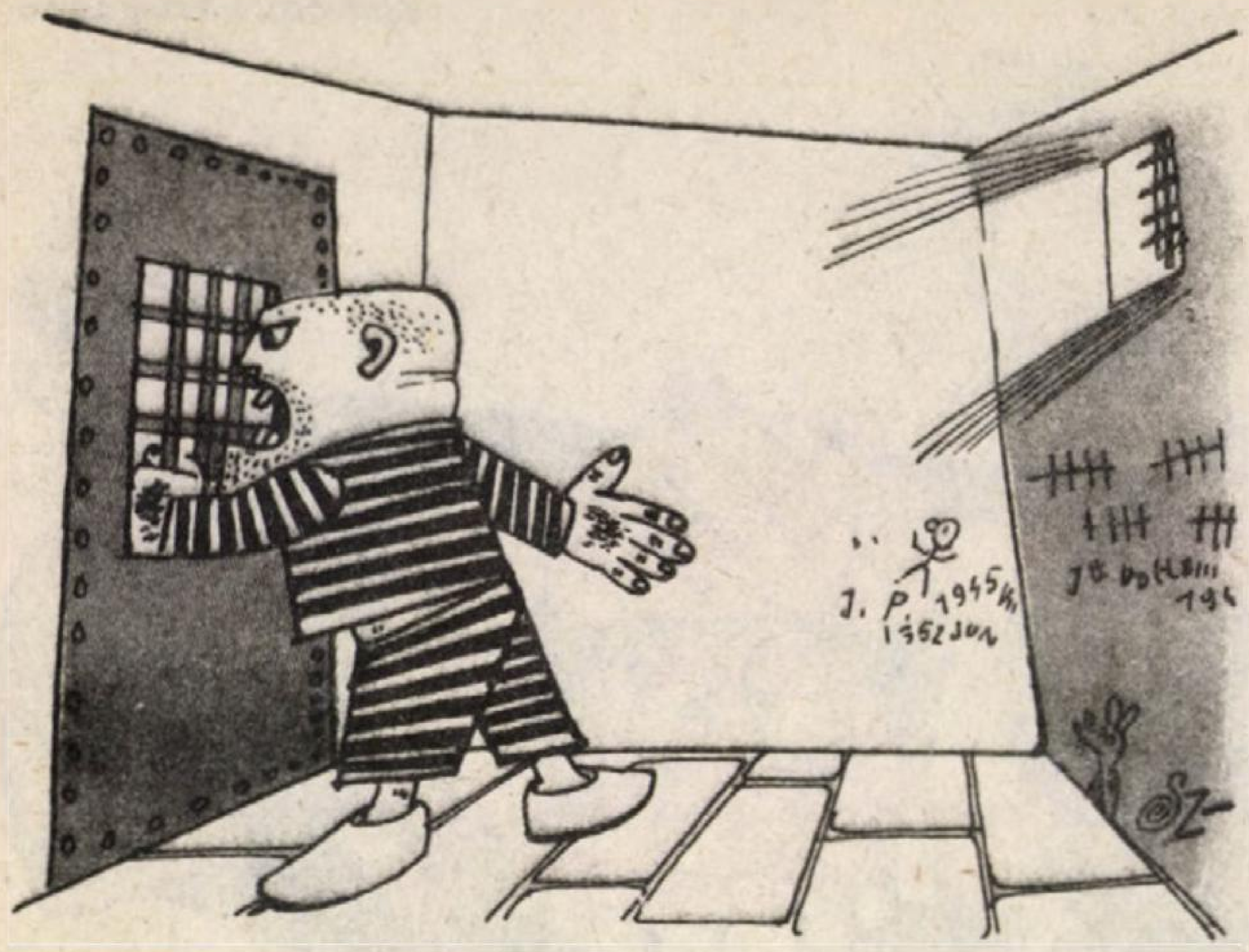

– Ellopták a priccsemet!

Kedves Ludas!

Thurzó Gábor „A szent" című regényében sok szó esik az állítólagos csodatételekről. A regény egyik szereplője éppen egy ilyen „csoda" kivizsgálására utazik fel Nyíregyházáról Budapestre, s közben (mint a 434. oldalon olvashatjuk) a vonatja egy fél órát ácsorog Ócsa és Alag között. Hát ez aztán a valóságos csoda! A két község ugyanis elég távol esik egymástól, és a nyíregyházi vasútvonaltól is! Ócsa Budapesttől 32 kilométerre délre, a kecskeméti, Alag pedig északra, Pesttől 15 kilométerre, a váci vonalon fekszik.

R. V.
Debrecen

A „Világ Ifjúsága" riportot készített egy meteorológus-professzorral. A riportban olvastam: „Dolgozószobája félhomályba borult, csak hatalmas *íróasztalára* vetett egyetlen állólámpa fénykört. *A kör közepén* ült a professzor..." Két kérdésem lenne: 1. Miért ült a professzor az *asztalon*? 2. Befolyásolja-e ez a tény a meteorológiai jelentések megbízhatóságát, s ha igen, menynyiben?

Fett András
Budapest

Érdeklődéssel olvastam a Ludasban a „Békéscsabai anziksz"-ot. Én is szeretnék odaírni néhány sort az anziksz szélére, és szóvá tenni: milyen *kevés a szobor* a mi városunkban! Nem állítottunk még szobrot nagy szülötteinknek: Áchim Andrásnak, Kulich Gyulának, tereinken, parkjainkban nincs egyetlen díszkút vagy díszítő jellegű szobor. Aki ezt a panaszunkat orvosolja majd – *megérdemli, hogy szobrot állítsanak neki!*

M. K.
Békéscsaba

Kora tavaszi este a Szigeten

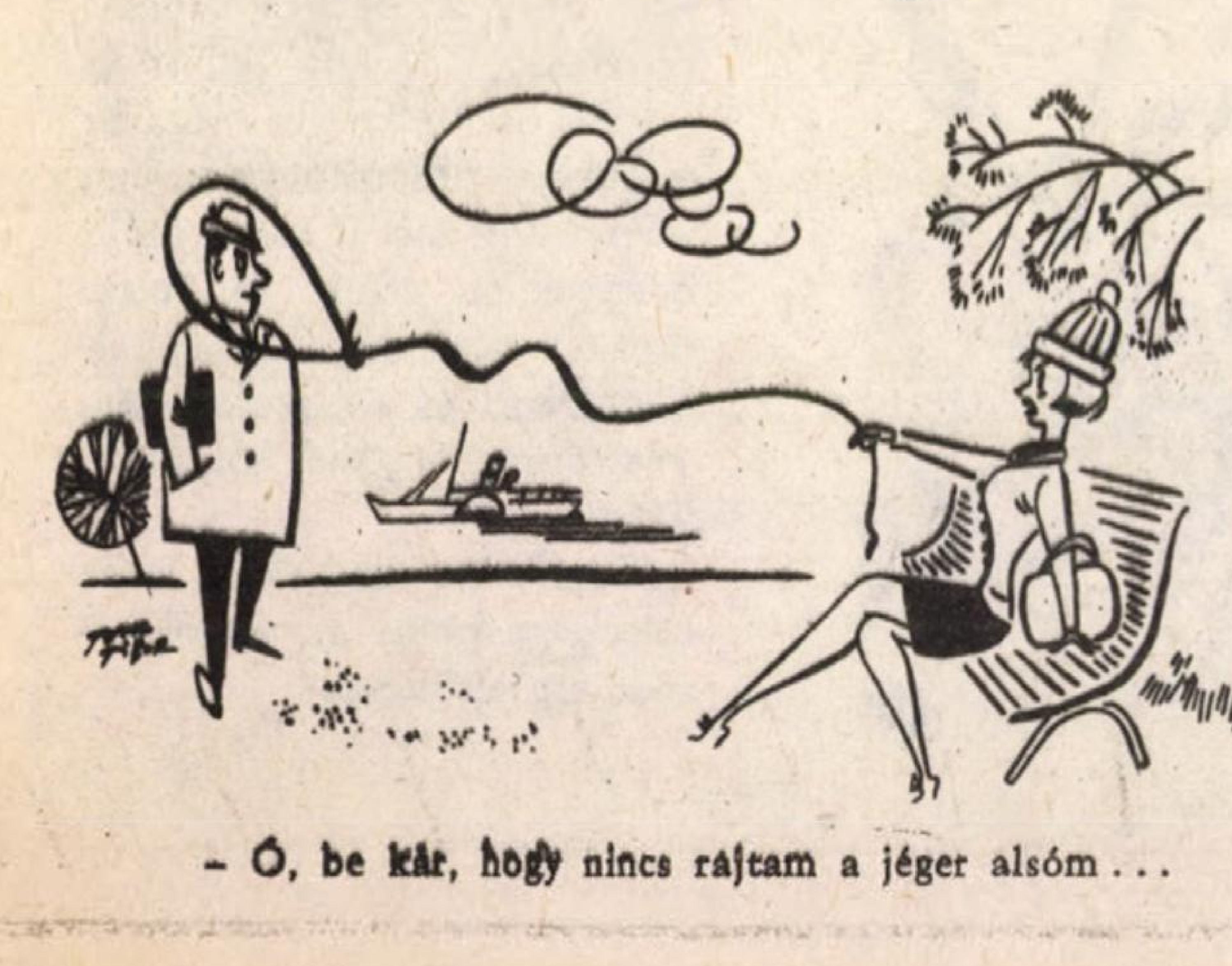

– Ó, be kár, hogy nincs rajtam a jéger alsóm...

SZILÁNKOK

LAKODALOM

— Maga ott volt a lakodalmi előkészületeknél. Hány libát vágtak le Szabóék a felvégen?

— Hatvanat.

— Mi pedig nyolcvanat. Hány liter bort kaptak Szabóéknál a vendégek?

— Száz liter Balaton mellékit.

— Az én lányom lakodalmán száz liter balatoni mellett volt ötven liter bikavér is. Szabóéknál berúgtak a vendégek?

— Annyira berúgtak, hogy az asztalra borulva aludtak el.

— Nálunk viszont mindenki egyenesen az asztal alá itta magát. Tudja meg az egész falu, hogy az ételen kívül tízezer forintot költöttünk a menyegzőre. Megmondom őszintén, én inkább szobabútort vettem volna a fiataloknak, de hát megszólt volna a falu.

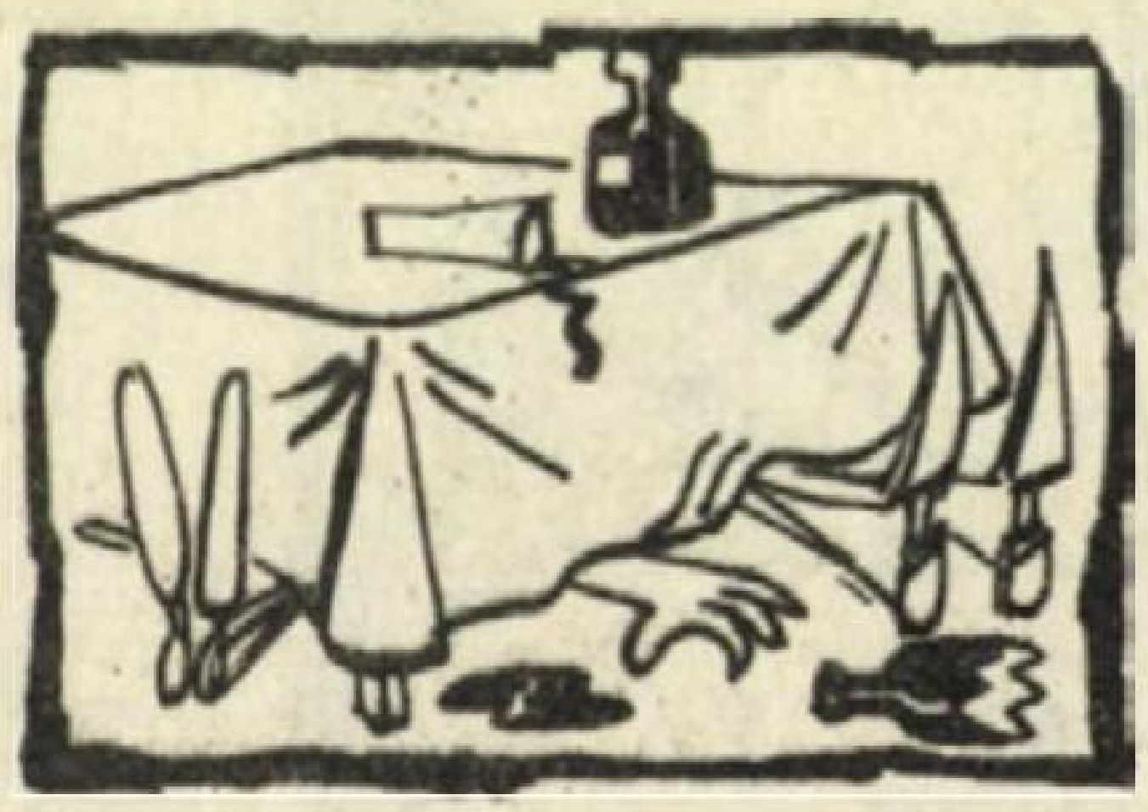

— Pazar lakodalom volt, az biztos.

— Csak egy baj van. Kicsit sokat ettem tegnap este. Ég a gyomrom. Vennék egy kis szódabikarbónát. Ha elsejéig adna kölcsön két forintot...

FANTASZTIKUS NOVELLA

A lány húszéves, gyönyörű, aranyszőke hajú teremtés, csillogó tekintettel nézett a pocakos, idősödő férfira.

— Nos, kislány? Elvihetem szórakozni valahová? Saját biciklim van.

— Jövök. Nem bírom az autós pasasokat.

És elkarikáztak.

MŰEMLÉKEK

Megmutatták neki a Citadellát, a Halászbástyát, a budai várat.

— Örülök, hogy hagytam magam rábeszélni, és megnéztem Magyarországon ezeket a csodálatos idegenforgalmi nevezetességeket. Majd csinálunk maguknak odahaza egy kis propagandát. Elmesélem, hogy mennyi szépet láttam — mondta elismerően, és visszautazott a VII. kerület, Nefelejts utca 10. alatti otthonába.

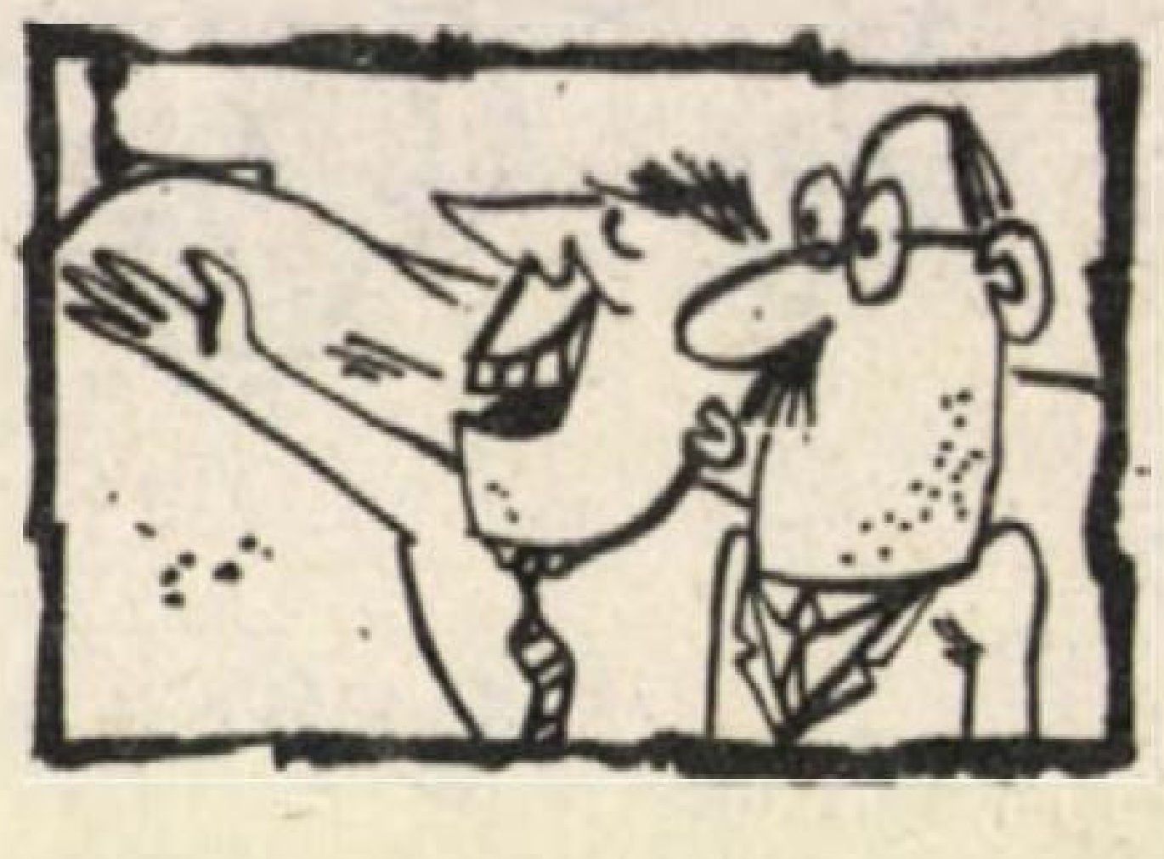

ELÉGIA

Istenkém, hogy szalad az idő! Ez az Olga nemrég még csinos fiatal nő volt, s aztán pár év alatt úgy megöregedett, hogy alig akart rám ismerni.

CIRKUSZBAN

A cirkuszban idegtépően peregnek a dobok. Az artista dupla halálugráshoz készül. Mindenki lélegzet-visszafojtva figyeli a kupolát, csak Brahovác bámul egykedvűen, unottan maga elé. A szomszédja megkérdi:

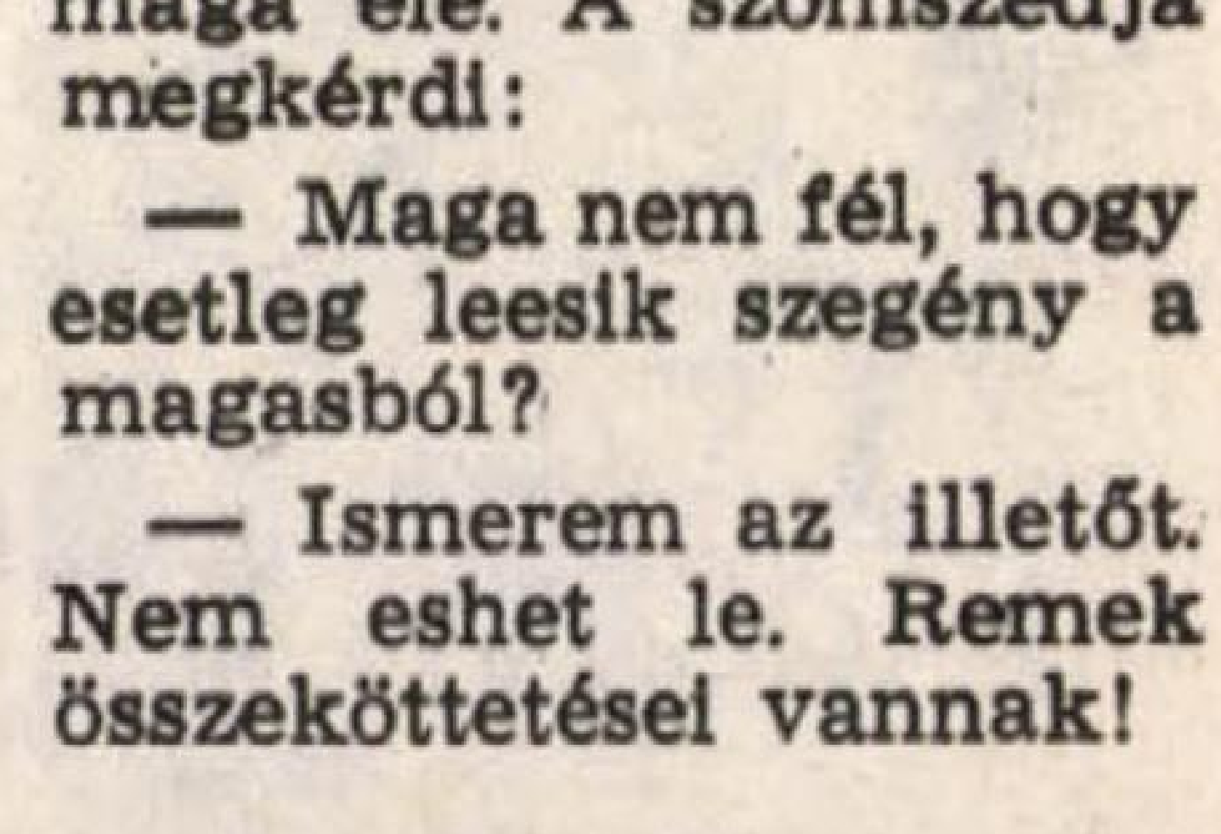

— Maga nem fél, hogy esetleg leesik szegény a magasból?

— Ismerem az illetőt. Nem eshet le. Remek összeköttetései vannak!

Galambos Szilveszter

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

BIZTOSITÁS

Egyik vidéki városunkban járva, kézitáskámat a vasútállomás poggyászmegőrzőjében helyeztem el. Beadáskor 1 forintot, kiváltáskor kettőhúszat fizettem érte. Ebből csak az utóbbi összeg, a kettőhúsz volt a jogos járandóság, a megőrzés taksája. Az 1 forint biztosítási díj volt, amely ugyan nem kötelező, de a MÁV-nál kialakult évtizedes hagyományok alapján, minden előzetes megkérdezés nélkül rásózzák az utasra.

Az erőszakos biztosítás módszere már valósággal szokásjoggá vált, magunk is beletörődtünk már, nem is volna talán érdemes szóvá tenni. Arra viszont érdemes felfigyelni, hogy *evés közben jön meg az étvágy:* s ezek a biztosítási tarifák *mind magasabbak* lesznek. Nemrégiben épp a Ludasban panaszolta el egyik olvasónk, hogy egy gyerekkocsi elszállításáért 14 forintot kellett fizetnie, plusz 20 forint biztosítási díjat. A kettőhúszas megőrzési díjhoz arányítva is magas az 1 forintos biztosítási tarifa. (Kicsit meg is sértődtem: a 24 forintos vasúti jegyemre ugyanis csak 60 filléres biztosítási bélyeget ragasztottak. Pedig ott az életem forgott kockán, emitt csak a táskám, s benne néhány apróság. Úgy látszik, a MÁV a táskát többre értékelte, mint a gazdáját?!)

Különben is: a kettőhúszért a MÁV nemcsak azt vállalta, hogy *helyet ad* a poggyászomnak, hanem azt is, hogy gondosan *megőrzi* (hiszen a neve is poggyász*megőrző!*), és hiánytalanul visszaszolgáltatja. Sőt, ha poggyászom tűzvész, tatárdúlás, lavinaomlás, gondatlanság vagy más elemi csapás következtében elveszne, a MÁV tartozik káromat illően megtéríteni! Külön biztosítási díj nélkül is!

Éppúgy, mint ahogyan a színházak, mozik, vendéglők is kötelesek megtéríteni a kárt, ha valakinek elvész a ruhatárban elhelyezett holmija.

De ezt talán kár is volt említenem! Még valaki ötletet merít belőle, s megérjük, hogy a mozikban, kávéházakban, s egyebütt is biztosítási bélyeget ragasztanak majd a ruhatári blokkra.

(r)

A Cape Kennedyn

Vasvári Anna rajza

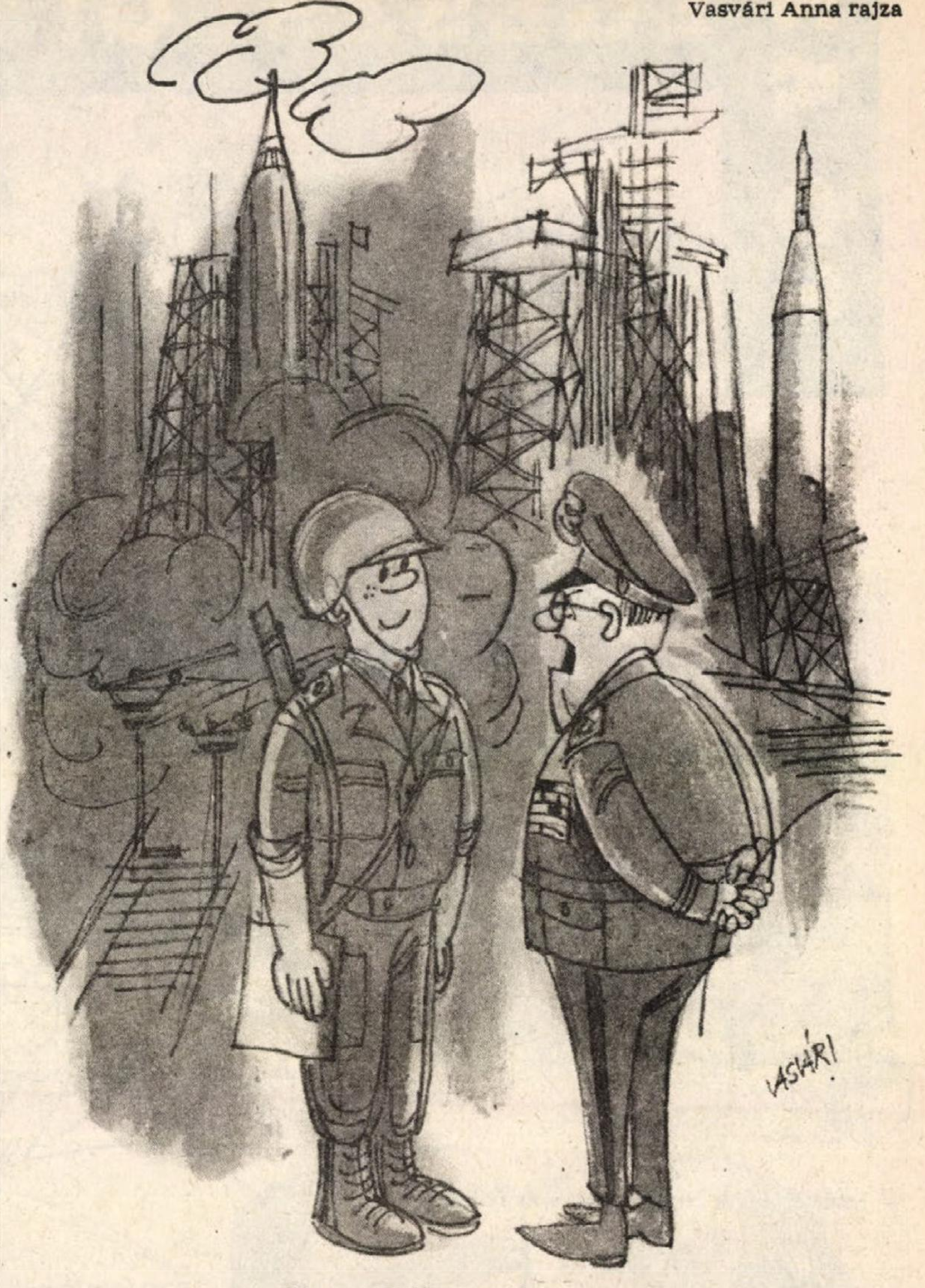

– Maga a Holdra megy!
– Már megijedtem, hogy Vietnamba!

A BOSSZÚ

Éjszaka volt, csak a Hold fél karéja lebegett rejtélyesen az ég peremén. Valahol egy kóbor kutya fájdalmas, elnyújtott vonítása halt el a messzeségben.

A bosszú éjszakája volt ez. Kemény, vad férfiak vérszomjas bosszújának éjszakája.

Az értekezlet hosszúnak ígérkezett. Az igazgató körülhordozta vérveres szemét a jelenlevőkön, és rekedten szólott:

– Ma egyetlen napirendi pontunk van, elvtársak. Szemet szemért, fogat fogért! Tokodi elvtársé a szó. Ismertesse az aljas, elvetemült ellenség névsorát. Ti pedig döntsetek, mi legyen a sorsuk...

Tokodi szóra emelkedett. Fekete, szakadozott határidőnaplót tett maga elé. Olvasni kezdett:

– Ítéletet kell mondanunk a XXIX. kerületi Nagyker. Vállalat ügyében ... Már harmadízben nem vették át az általunk szállított pulykatojást, azon a címen, hogy szaga van ... Mi legyen a döntés?

A szemek összeszűkültek, a kezek ökölbe szorultak. Az

asztal körül ülők egy emberként üvöltötték:

– Bosszút!!! Ezentúl egyetlen darab pulykatojást se nekik!

Az előadó kihúzta az ellenség nevét a szállításra váró cégek listájáról, majd így folytatta:

– A Hajagoskörzeti Ellátó Vállalat kötbért követel tőlünk, azon a címen, hogy az általunk szállított fácán nem fácán volt, hanem kenguru ... A döntés?

– Bosszú!!! – sziszegték a jelenlevők. – Közölni kell velük, hogy exportkötelezettségeink miatt a jövőben egy fia fácánt sem szállíthatunk. Legnagyobb sajnálatunkra estébé, estébé ...

– Mindannyiunk legelvetemültebb ellensége a Külvárosi Vendéglátóipari Vállalat, ez az ebfajzat, ez az ördögfattya panaszlevelet írt a minisztériumhoz. Bevádol bennünket, hogy első osztályú tintahal helyett ötödosztályú radírgumit szállítottunk.

– És ez igaz? – kérdezte az igazgató.

– Igaz ...

– Akkor megbosszuljuk!!! – és lesújtott az ökle. – Írja! ... Értesítjük mélyen tisztelt ügyfelünket, hogy mivel 1968. január 1-től vállalatunk tintahal szállítására nem lesz tervkötelezett, megrendelését nem áll módunkban teljesíteni. Készek vagyunk azonban a rendelt áruféleség helyett súlyban megfelelő melegágyi gilisztát t. Címnek I. a. minőségben határidőre leszállítani ...

Éjfél elmúlt, mire befejezték. A hold már elbújt a felhők mögé. Az üzem mögött, egy odvas fa csonka ágán kettőt kuvikolt a bagoly.

A bosszú éjszakája volt.

(novo)

FŐ AZ EGÉSZSÉG!

RENDELÉSEN

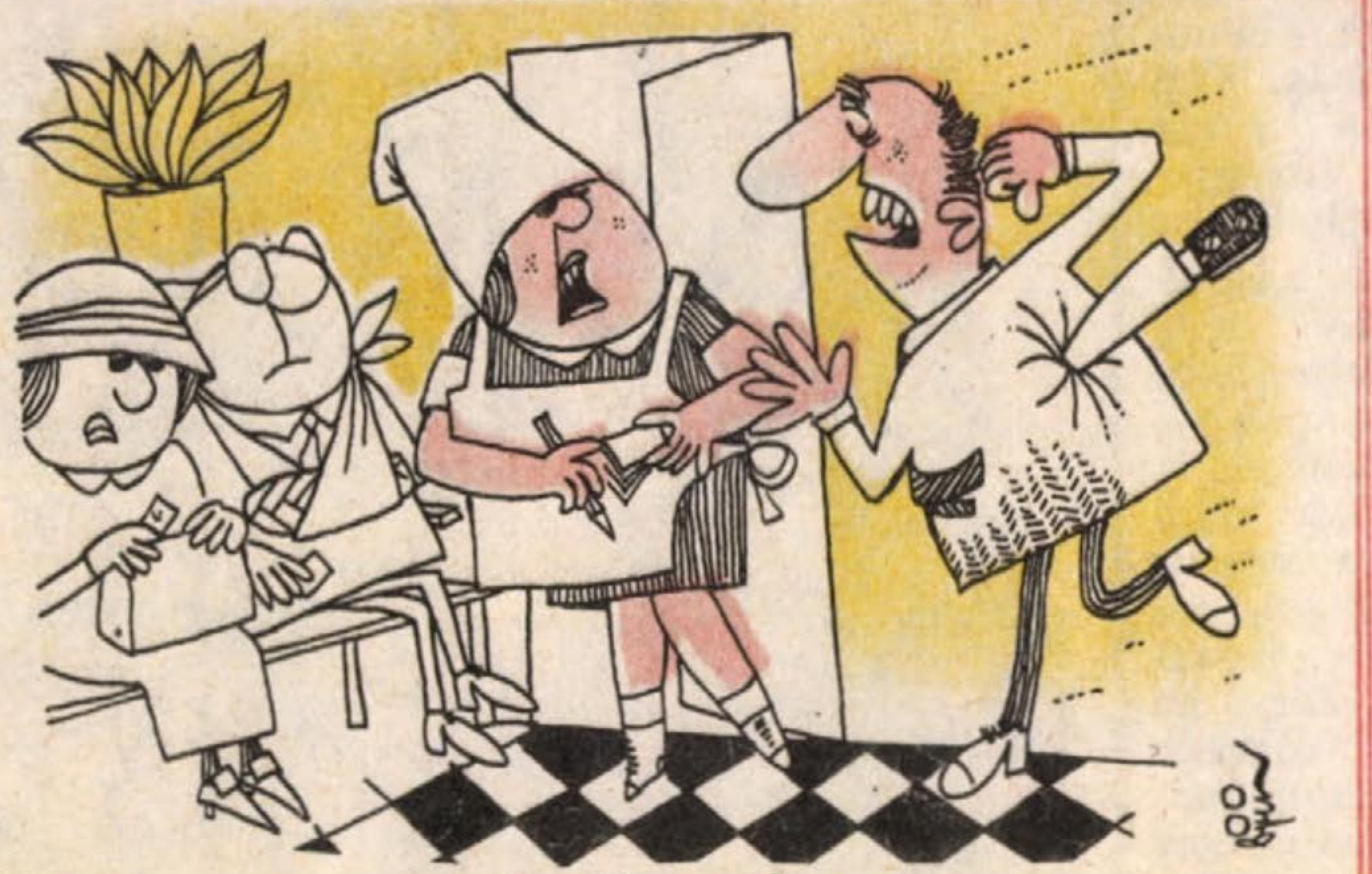

– Sorszáma van?

AGGÓDÓ FELESÉG

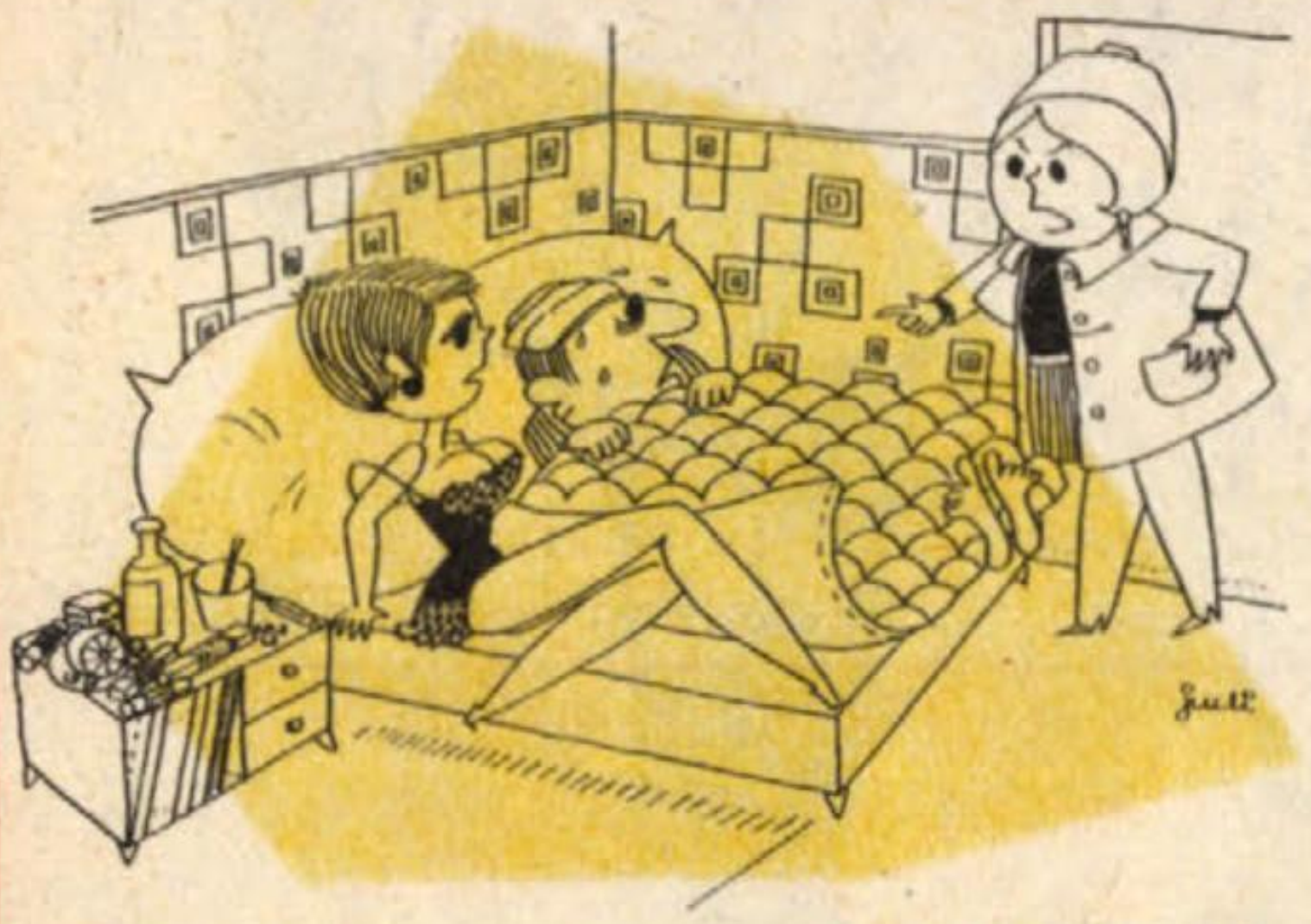

– Jenő, ez egyik receptre sem volt felírva!

LIDÉRCÁLOM

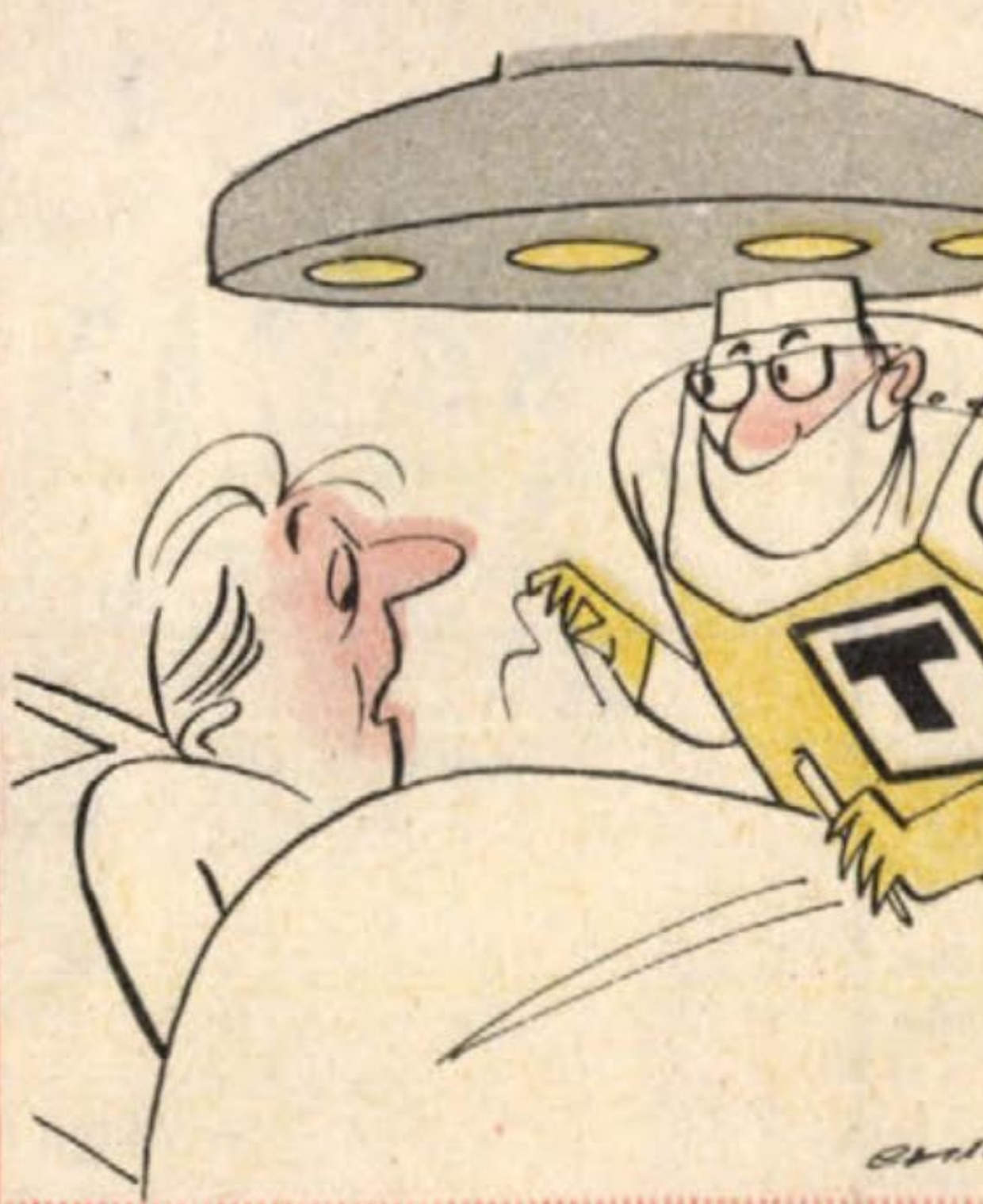

Egészségügyi tévhitek

Az Egészségügyi Világnap alkalmával szeretnék rámutatni néhány begyökeredzett egészségügyi tévhitre, amelyek a babonák makacsságával homályosítják el az egészséges közérzetre törekvők tisztánlátását.

Sokáig például azt hitték, hogy a mély alvás egészséges. Nos, éppen az elmúlt éjszaka fosztották ki egyik barátomat, aki közben fel sem ébredt. A betörők különben a nyitott ablakon át másztak be, amely a közhit szerint szintén egészséges, mert friss levegőt biztosít az alvónak.

Régen azt tartották, hogy az éjszakázás ártalmas. A legújabb statisztikák szerint viszont a legtöbb közlekedési baleset nappal történik.

A túlzott napozást sem ajánlották azelőtt az orvosok. Egy házassági statisztikából most azonban kiderült, hogy sok leány napozás közben keltette fel jövendő férje figyelmét.

Nem egy orvos állította még a közelmúltban is, hogy a bosszankodás, az izgalom, ártalmas. Lélektani vizsgálatok viszont kiderítették, hogy a bosszúság és az izgalmak iránt fogékony emberek sokkal jobban meg tudják becsülni a nyugalmat, mint azok, akik permanens nyugalomban őrlődnek fel, s már valósággal az idegeikre megy az idegesség teljes hiánya. Amellett nem szabad megfeledkezni a bosszankodás élénkítő, az izgalmak serkentő hatásáról sem.

Huzamos ideig tartotta magát az a tévhit is, hogy a dohányzás árt. Alapos laboratóriumi vizsgálatok ezzel szemben kimutatták, hogy a dohányfüsttel telített tüdőbe már nem fér bele a kéményfüst, a köd, a por, a kén, a széngáz és a benzingőz. Ezek az ártalmas gázok csalódottan hőkölnek vissza az illatos dohányfüsttel telt tüdők előtt és a nem dohányzók tüdeje felé veszik az irányt.

A legtöbb káros babona a táplálkozás terén tartotta magát. Komoly szakemberek is hirdették, hogy nem szabad túlságosan sokat enni. A történelem viszont eléggé megmutatta, hogy mi mindent követnek el az emberek az alatt a szabad idő alatt, amelyet az étkezéstől vonnak el. Jobb tehát, ha az emberek minél tovább esznek, sőt, ha ebéd után ledőlnek egy kicsit szundikálni.

Az alkoholizmus ellen is sok szó hangzott már el, de nem beszéltek azokról a megdöbbentően tiszta és józan lelki állapotokról, amelyekben sok ember felköti magát. Ami pedig az olaj és az állati zsírok párharcát illeti, most csattanósan kiderült, hogy az olaj hasonlíthatatlanul egészségtelenebb. A Torrey Canyon tartályhajóról kiömlött, és az angol partokat megfertőző olaj ijesztően bizonyítja ezt az orvosi igazságot. Hasonló katasztrófa nem történhetett volna meg, ha a nevezett tartályhajó disznózsírt szállított volna.

Feleki László

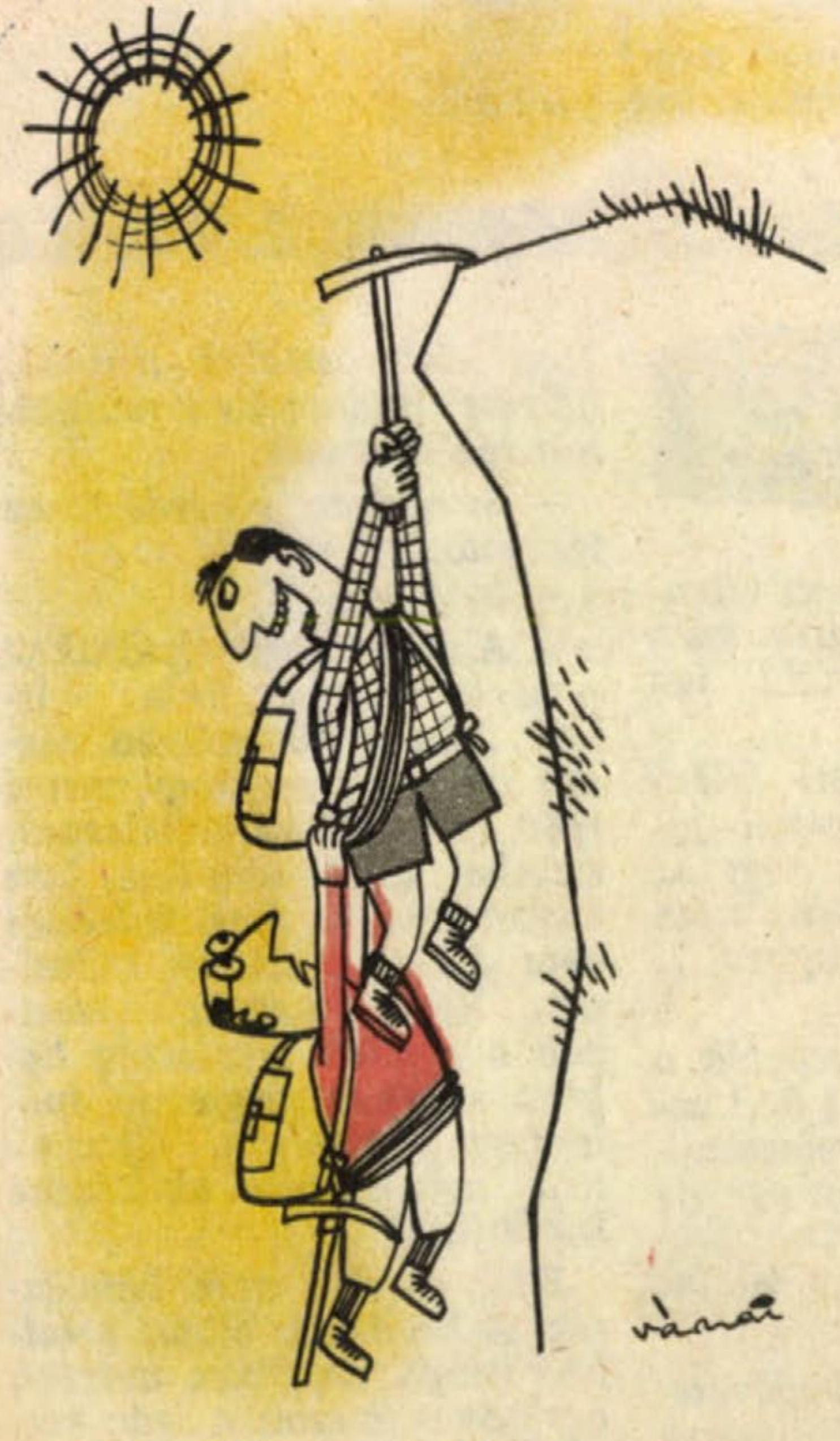

– Érzi, milyen isteni ez a tiszta hegyi levegő?...

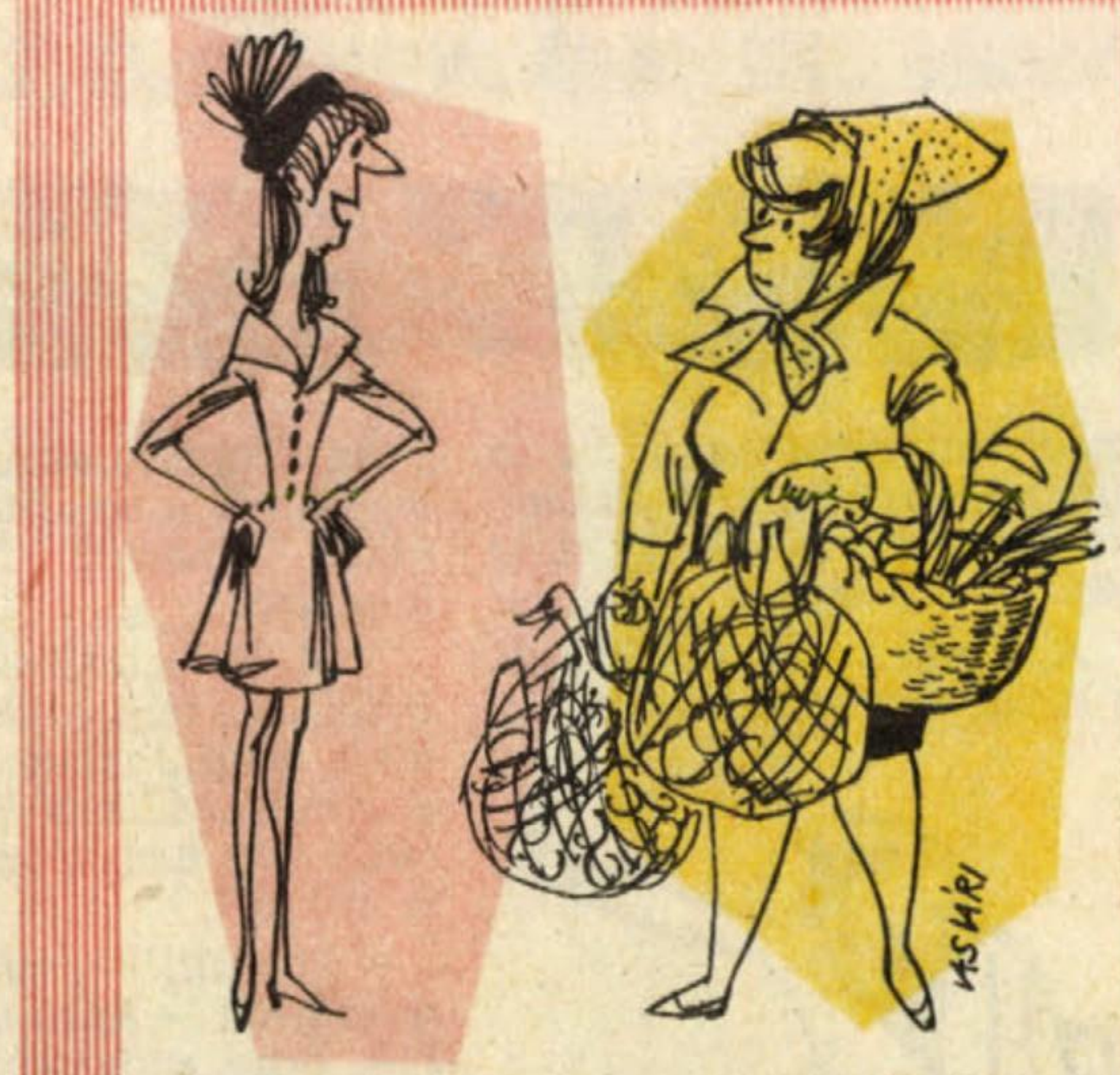

– Ha te is rendszeresen tornáznál, olyan karcsú lehetnél, mint én...

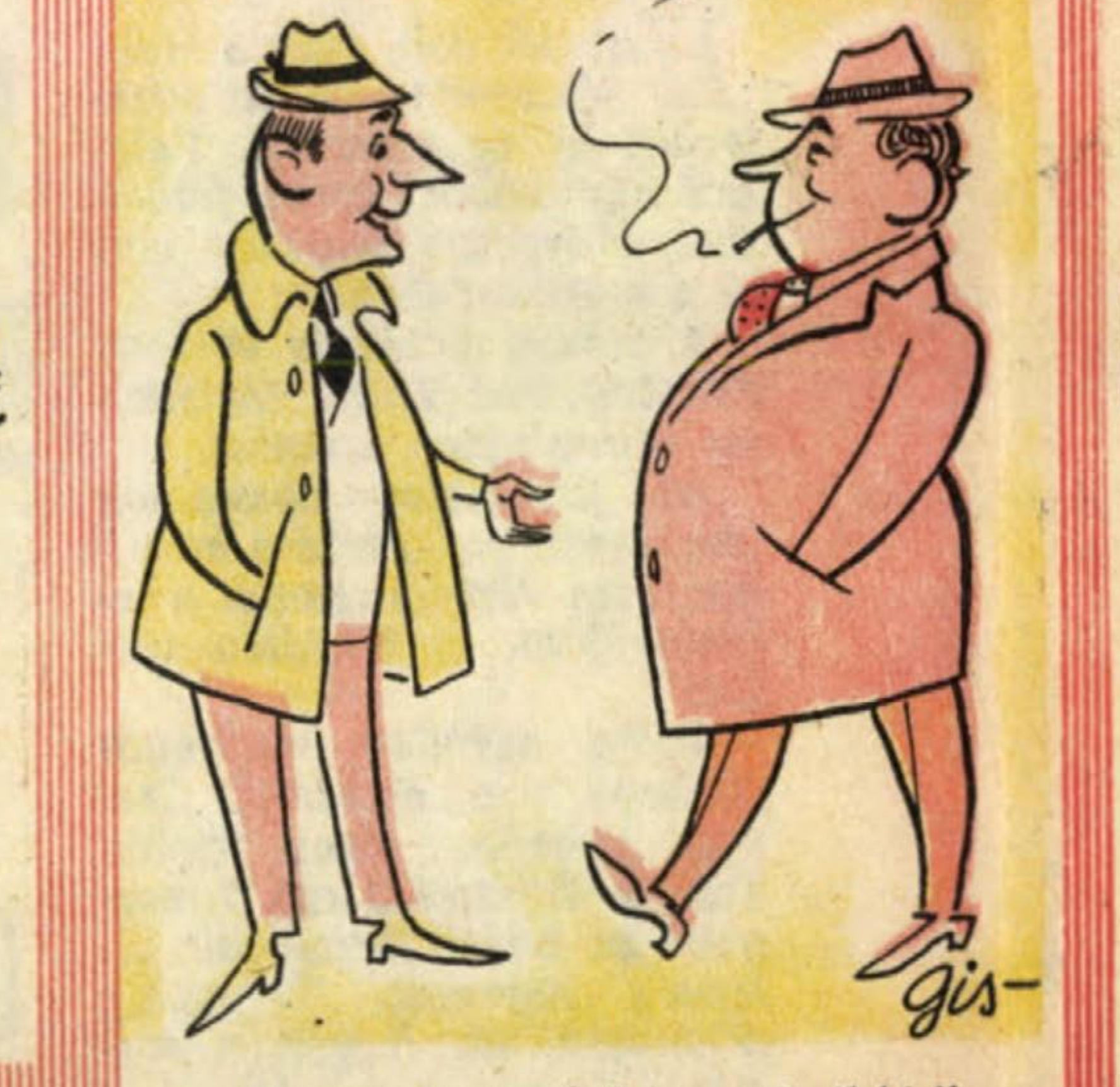

– Mi van, öregem? Régen néztél ki ilyen remekül!

– A feleségem elhagyott, és férjhez ment a háziorvosunkhoz.

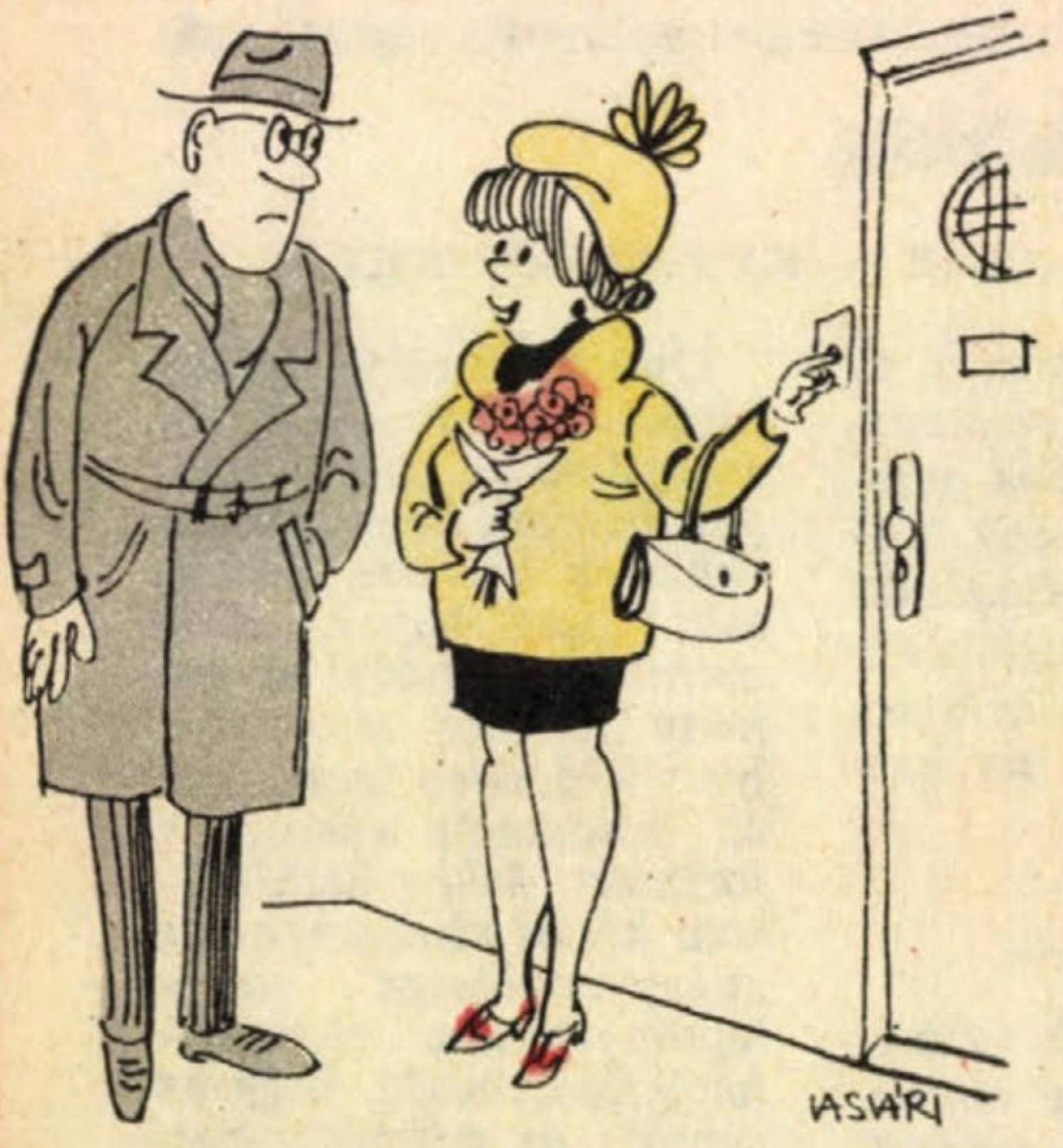

– Ötórai Andaxinra vagyunk hivatalosak!...

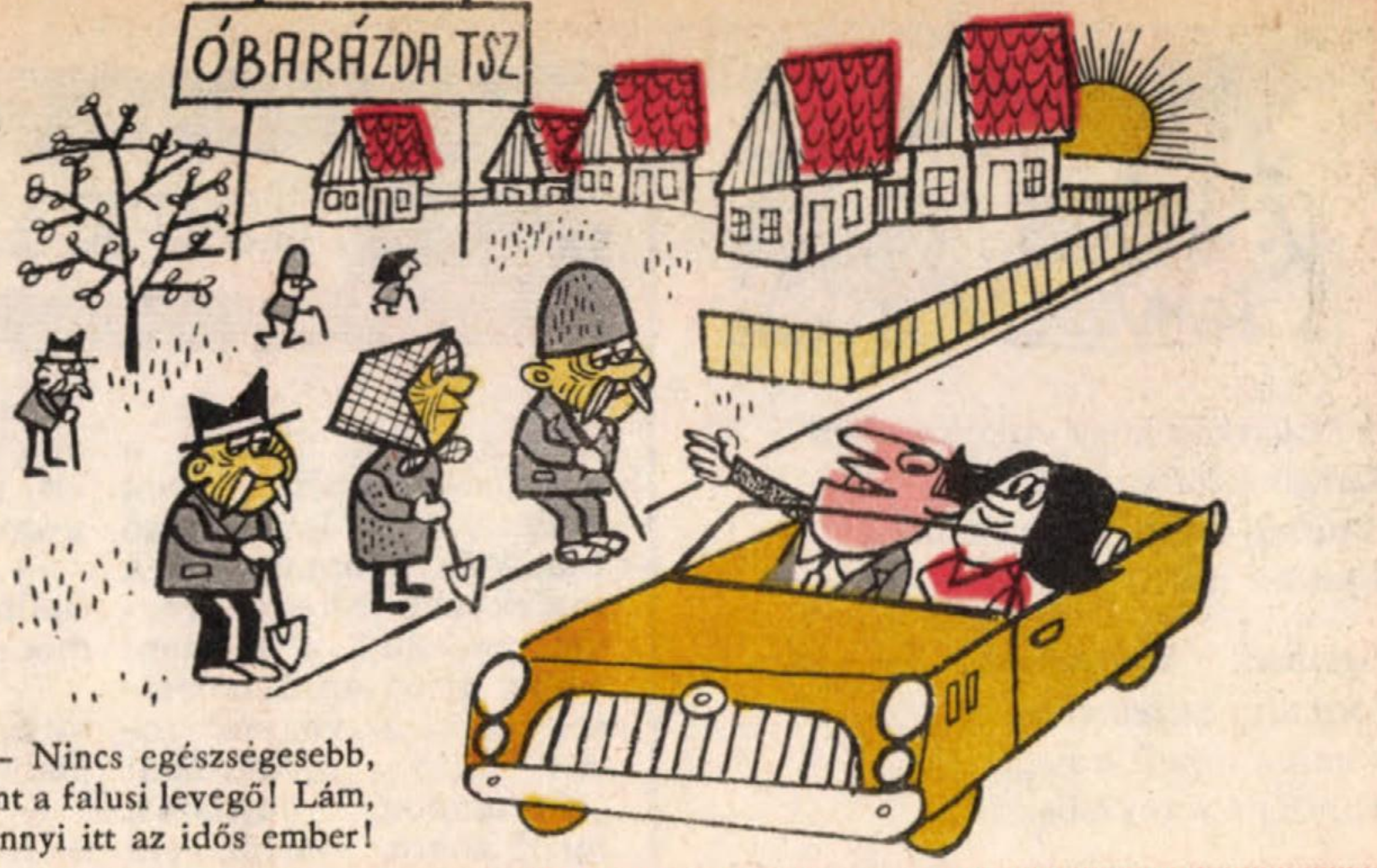

– Nincs egészségesebb, mint a falusi levegő! Lám, mennyi itt az idős ember!

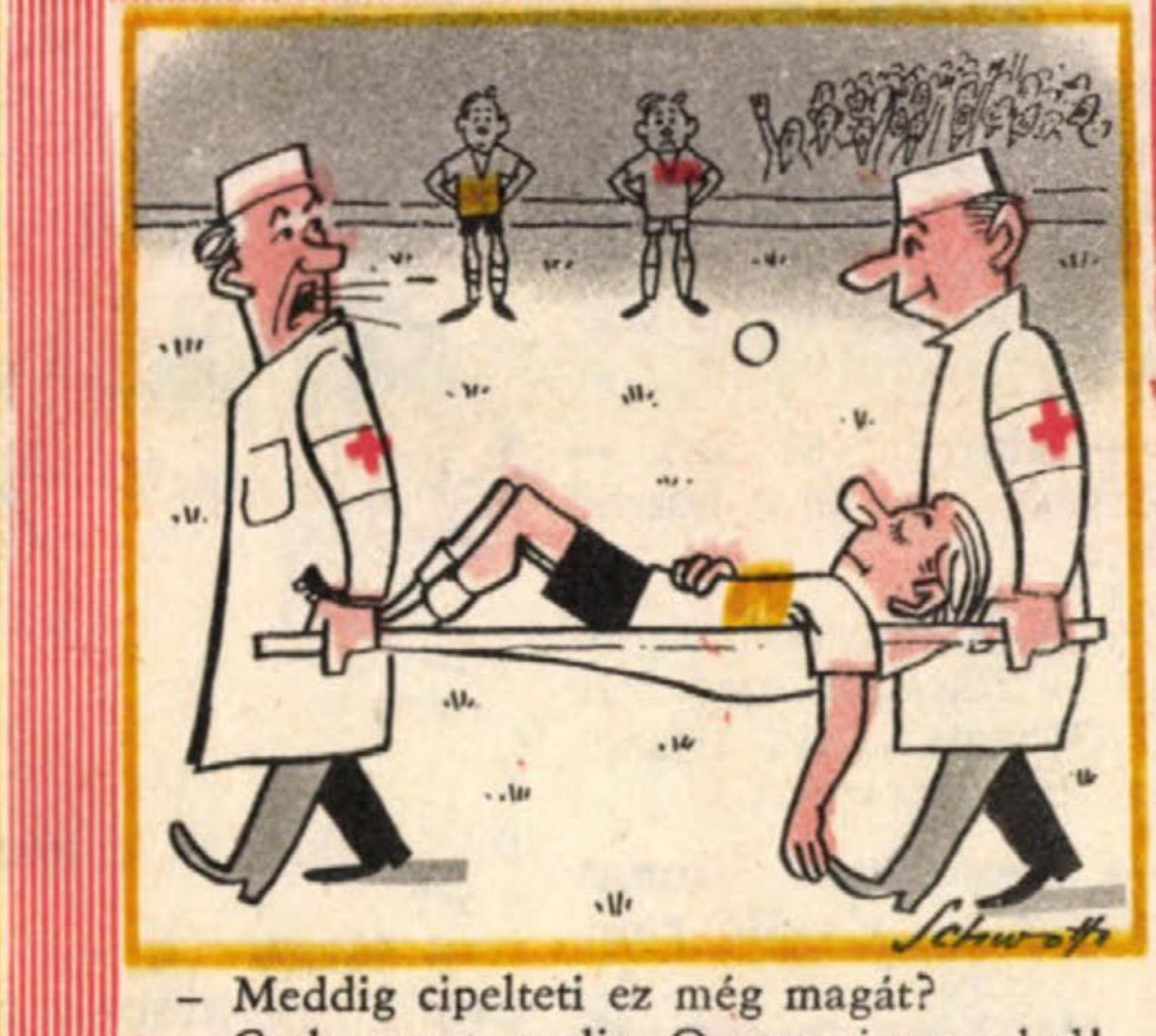

– Meddig cipelteti ez még magát?

– Csak a partvonalig. Onnan visszaszalad!

NÉPSZERŰ MŰSORSZÁM LENNE...

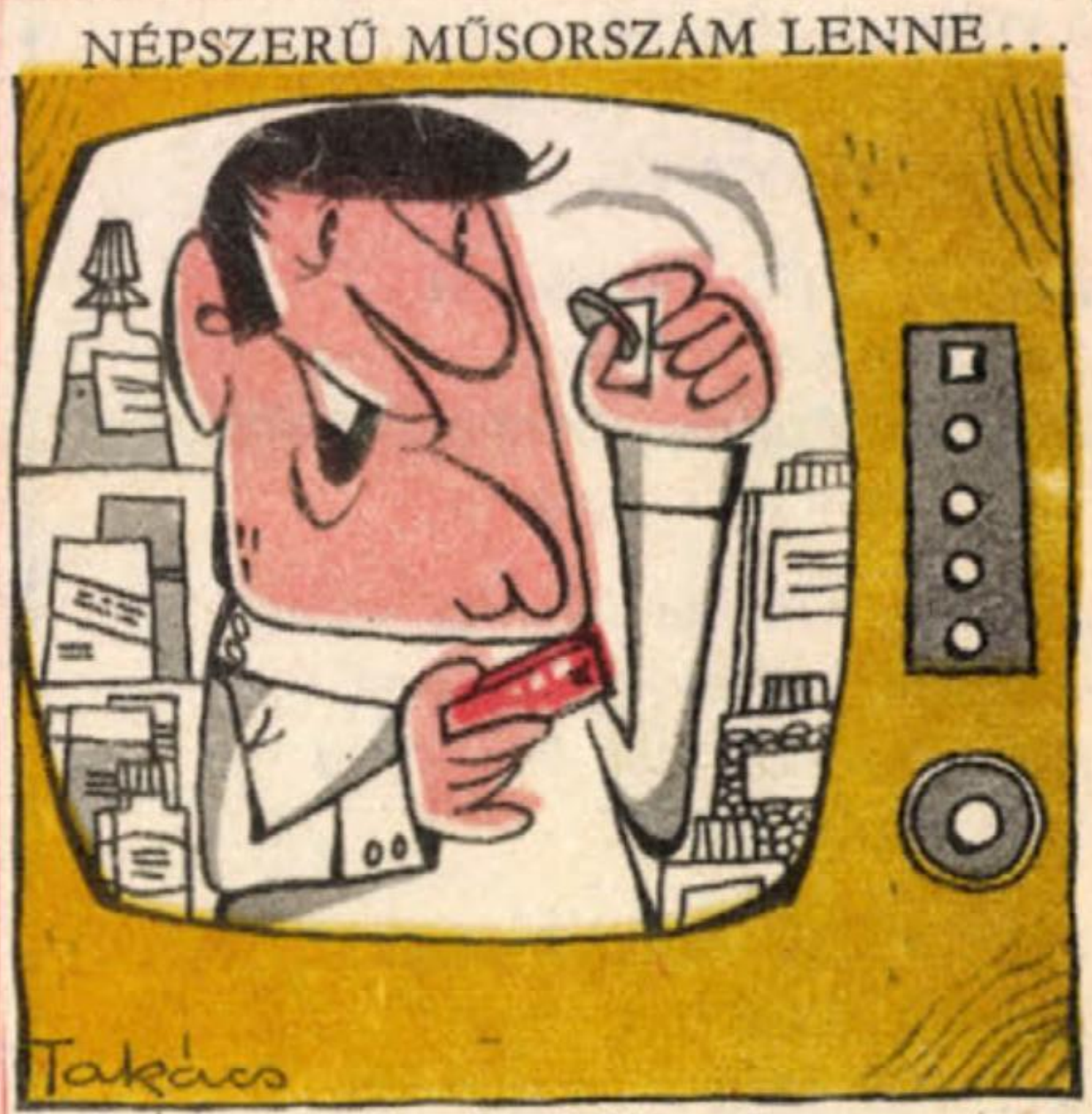

– Ismertetjük a legújabb gyógyszercsemegéket!

A HIPOCHONDER

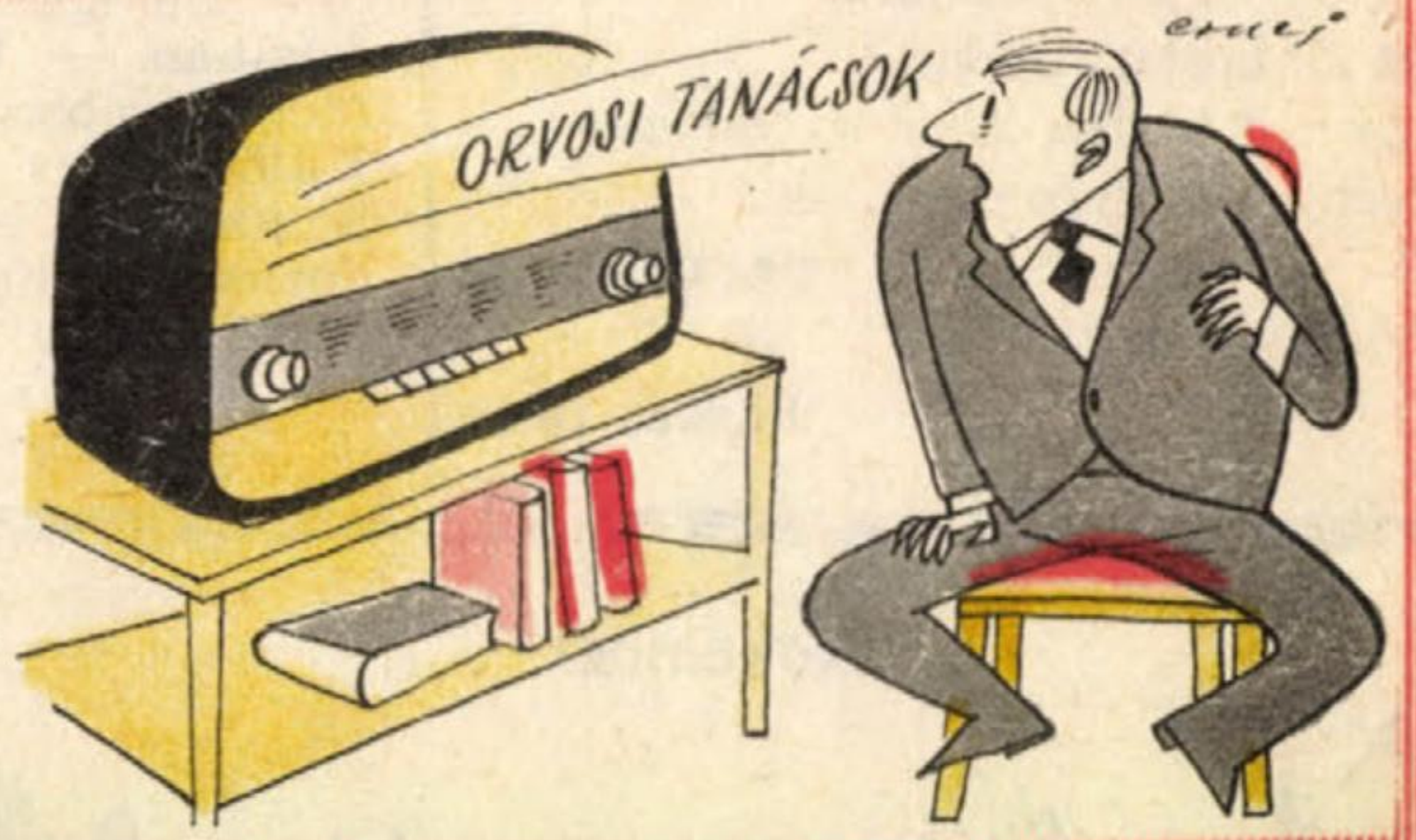

– Erről a betegségről még nem hallottam, de már érzem...

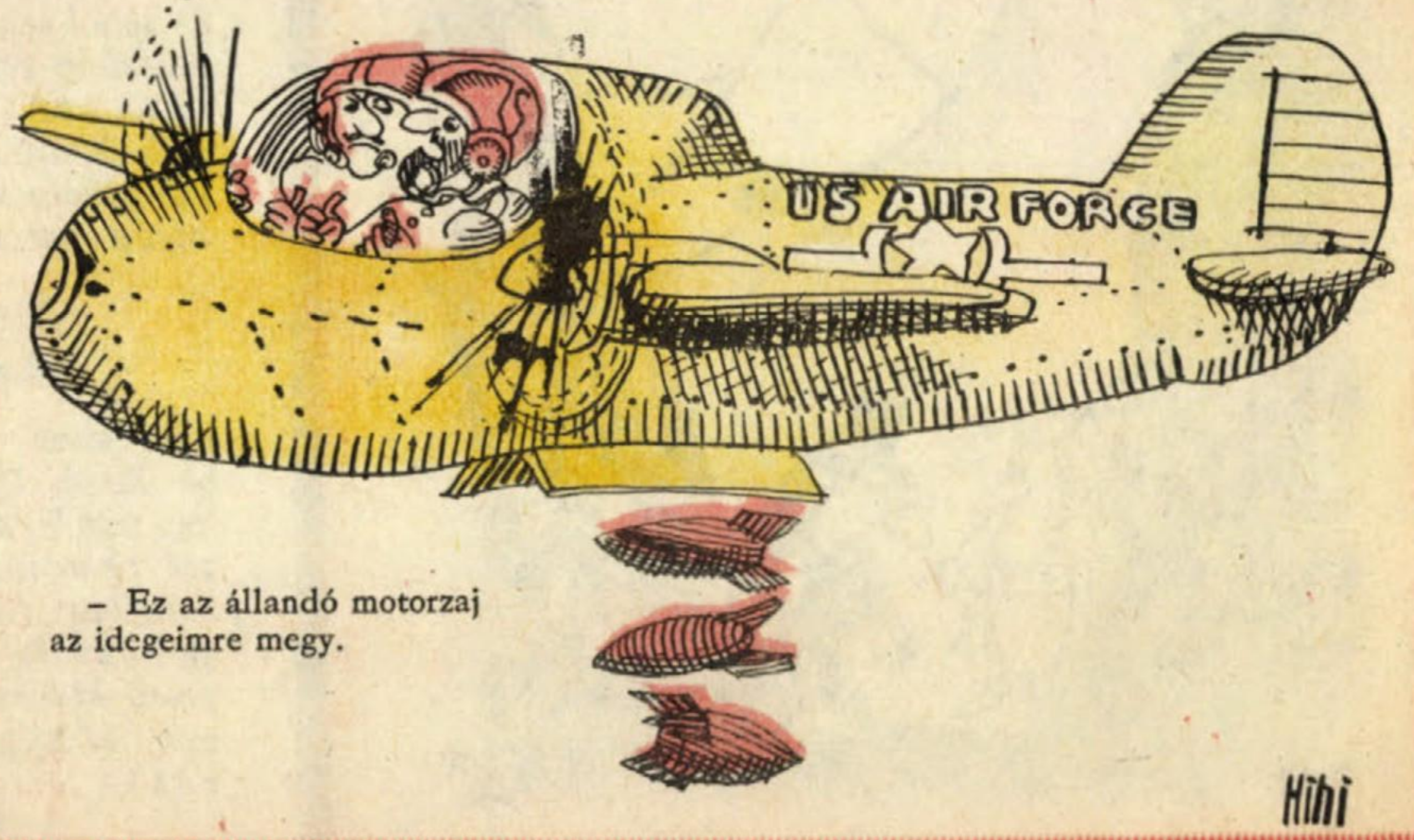

– Ez az állandó motorzaj az idegeimre megy.

BÖLCS
MOSOLY

A kislány a nagy cukrászdában
Kedves barátom már rég:
Papírból bont ki kockacukrot
S forrón hozza a kávét.

Ligetben, a kora tavasz
Formálta őt remekbe,
S mikor cipeli a nagy tálcát,
Mintha felhőn lebegne.

Tudtam: van vőlegénye, kit rég
S vidáman szeret ő,
Diplomát vár, de egyelőre
Még villanyszerelő.

Egy nap a fiú levizsgázott
S másutt lett vőlegény.
A lány csöndesen ennyit mondott:
– „Ő bánja meg, nem én.”

Mosolya mintha mondta volna:
– „Csók, könny – nem a világ!”
Hol vette ez a szép lány ezt a
Bölcs filozófiát?

Eljött a nyár. Könnyű fehér
Ruhába öltözött
És tovább lengett könnyedén
Az asztalok között.

Ősszel – a fiú visszajött!
Ott ült búsan szegény.
Kapott ő is friss kávét nyomban –
A lány mosolygott: – „Nem megmondtam!
Ő bánta meg, nem én!”

Farkas Imre

KUTYAHISTÓRIA

Az egyik éjszaka a szerkesztőségben, ahol dolgozom, a lapok első kiadását lapozgatva és a legfrissebb híreket várva, megakadt a szemem egyik újság apróhirdetései között a „vegyes” rovat első hirdetésén: *„Komondor, fajtiszta, megbízható, házőrzésre idomítva, jutányosan eladó. Érdeklődés 654—456 telefonon, csak munkaidőben.”*

Minthogy túlzsúfolt lakásomból csak egy komondor hiányzik, nyomban feltárcsáztam a számot.

— Khm... ki az? — mordult rám egy borízű hang.

— A komondor ügyében — feleltem szelíden. — Olvastam az újságban, és szeretném...

— Meg van maga őrülve? — rivallt rám. — Ilyenkor? Hát nem áll ott, hogy munkaidőben?

— De igen, kérem — feleltem. — Én ugyanis még javában dolgozom. Különben is mikor van munkaideje egy komondornak, ha nem fél egykor éjszaka?

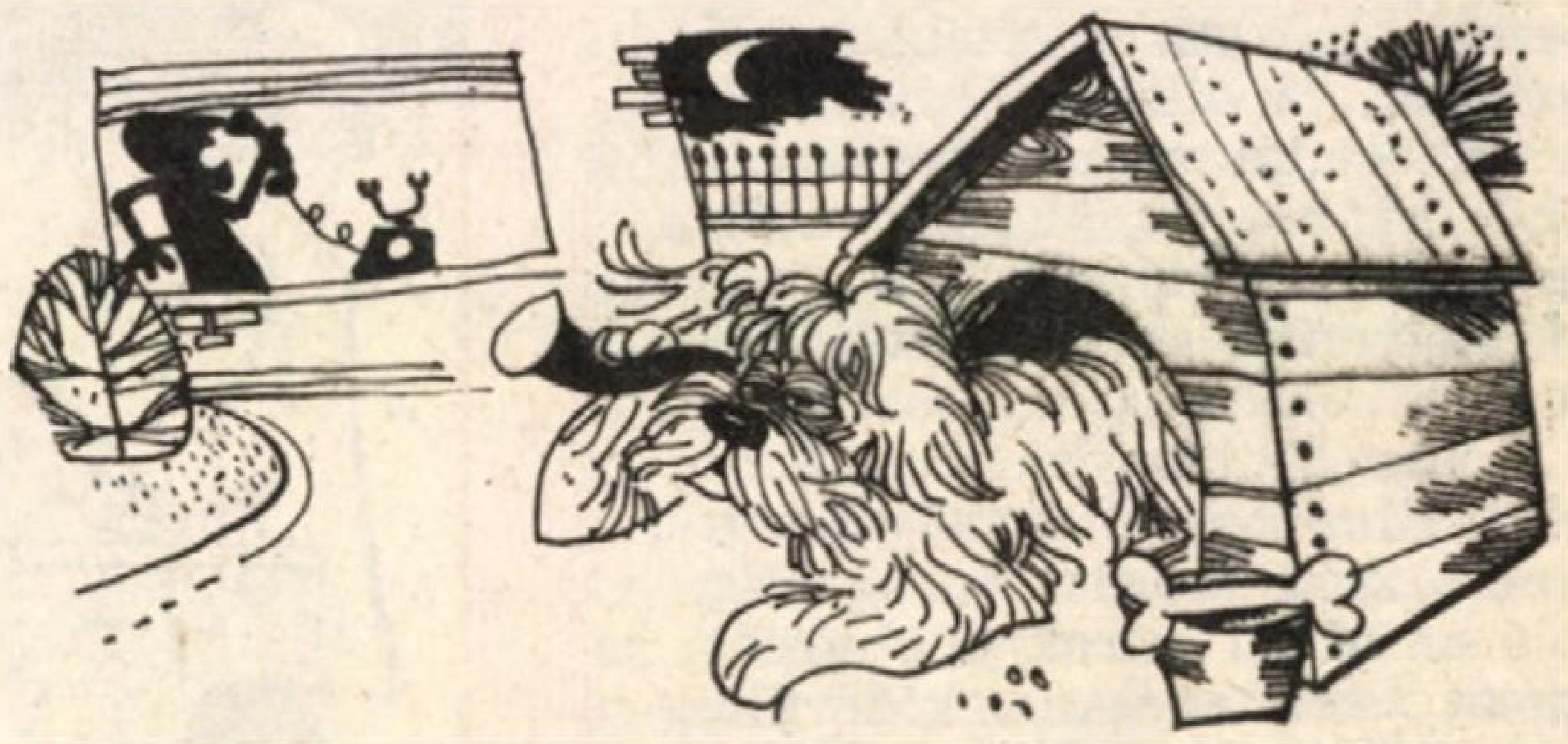

Az illetőt valószínűleg meghatotta ez az érvelés, mert hallhatóan hápogott.

— És tessék mondani: hallhatnám azt a komondort? — folytattam.

— Hogyne! — üvöltött. — Majd a maga kedvéért felköltöm.

— Micsoda? Felkölti? — tromfoltam. — Akkor nem is érdekel a dolog. Miféle házőrző az, mely éjjel alszik! A telefoncsörgésre sem ébredt fel? Süket az a komondor?

— Maga ugrat engem?! — kiabált most már. — Kinn van a kertben az anyjánál. Ha nem hiszi el, hogy jó házőrző, próbáljon idejönni. Széttépi magát.

— És mondja, uram — nyugodtam meg —, mit eszik egy ilyen derék állat?

— Hát... ahogy szoktatják, ugye. Olyan másfél-két kiló húst. Lehet belsőség is.

— Két kilót, egy olyan pici állat? — morfondíroztam. — Az az ugrabugra kis kutyuli?

— Ugrabugra a maga milánói nagynénikéje — szidalmazott az ebtenyésztő. — Tudja, mekkora az a Cézár? Ha feláll, és a vállamra rakja a pracliját, a hónaljáig érek. Amire maga gondol, azt úgy hívják, hogy spicc.

— Dehogy vagyok spicces — tiltakoztam.

— Nem maga az, a kutya. A fene egye meg magát —, és lecsapta a kagylót.

Manapság már a maszek is így bánik a kuncsafttal. Hova vezet ez?

Szántó Jenő

Szakember

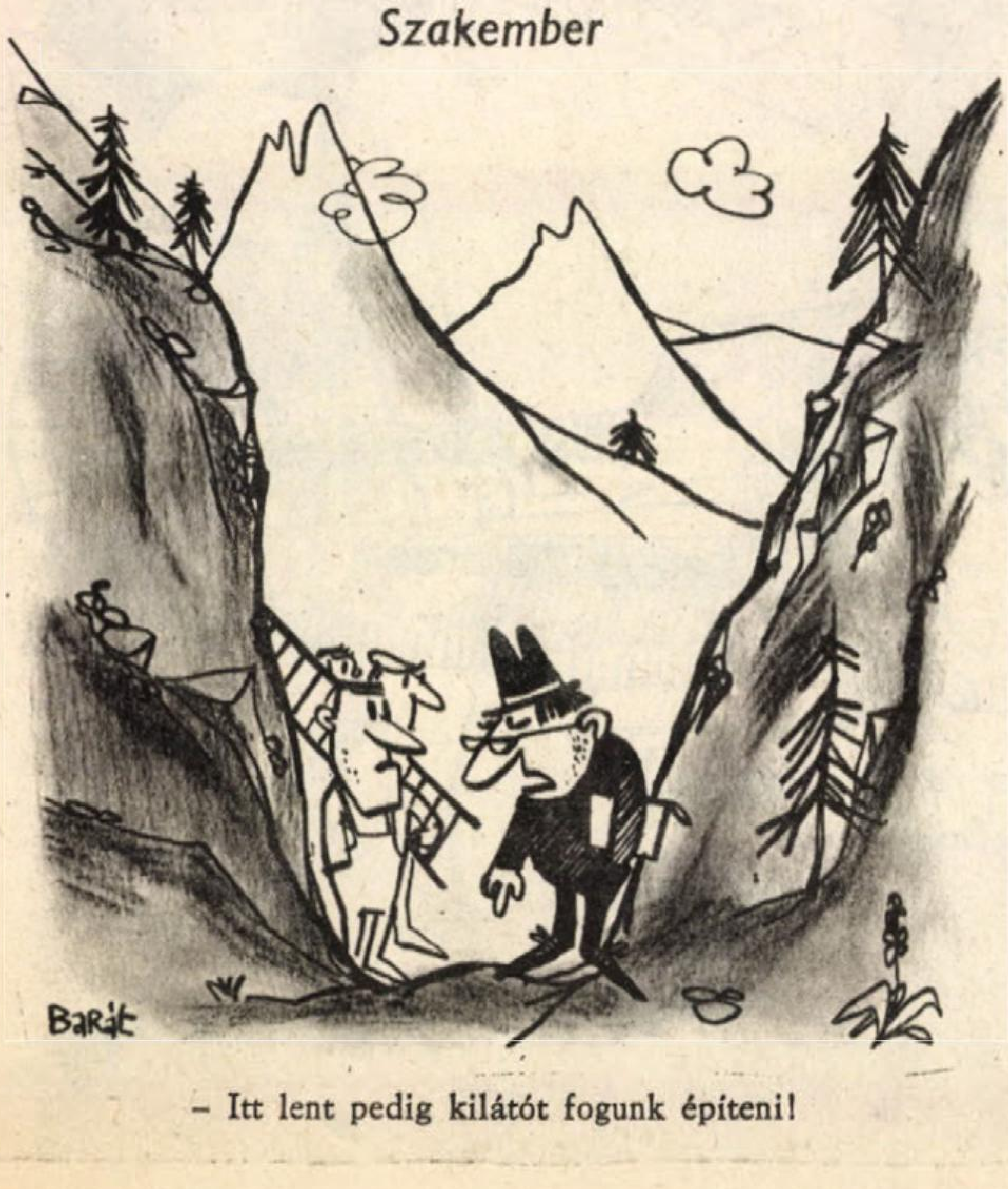

– Itt lent pedig kilátót fogunk építeni!

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

KÉT APRÓ CIKK — KÉT APRÓCIKKRŐL

Pécset, Szigetvárt, s az egész környéket bejártam, de sehol sem kapok autoszifonom fejébe egy kiszúrótűt. Mindenütt csak komplett szifonfejeket kínálnak 42 forintért, holott egy tű – ha kapható lenne – csak öthúszba kerül. Így az ember, ha mindenáron szódavizet akar inni, kénytelen komplett fejet venni, s 36 forint 80 fillért feleslegesen kidobni. Ez egy kicsit költséges kiszúrás!

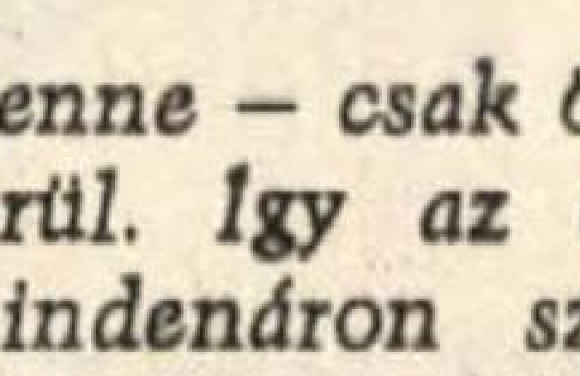

Balogh Sándor
Gyöngyösmellék
(Baranya megye)

Ötös húsdarálóm lyukas tárcsája eltörött, hetek óta szorgalmasan járom Budapest boltjait, hogy másikat vehessek helyette. Sajnos, sehol sem kapok. Nem marad más hátra, a néhány forintos tárcsa helyett kénytelen leszek egy új húsdarálót venni, 75 forintért. Sokba kerül nekem kereskedelmünknek a „nagyvonalúsága”, az a lépten-nyomon tapasztalható felületesség, hogy az „apró”, de nélkülözhetetlen alkatrészek raktáron tartására még ma sem fordítanak gondot!

Koczkás Árpád
Fót

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

LEKOPOGNÁM ÍRÓGÉPEN

Miért is tagadnám? Írogató ember vagyok. És az előbb említett műveletet, többnyire írógépen végzem. Csakhogy a minap — egy határidős munkám közepette — masinám felmondta a szolgálatot. Már-már a kétségbeesés határán, mentő ötletem támadt: igénybe veszem a Belkereskedelmi Kölcsönző Vállalat szolgáltatásainak egyikét. Míg saját írógépemet megjavítják, bérelek egy másikat.

Vettem a telefonkönyvet, kikerestem a lakásomhoz legközelebb eső Jókai téri fiók telefonszámát, tárcsáztam, s egy bájos női hang — legnagyobb örömömre — közölte: van masinájuk, fáradjak be érte. Elindultam, hogy annak rendje és módja szerint kiváltsak egyet. Miután személyesen is megismételtem kívánságomat, a pult mögött üldögélő hölgy nagyon udvariasan ugyan, de közölte, hiába fáradtam, mert két személy kell a kiváltáshoz és legalább hat hónapos munkaviszony. Sebaj — gondoltam — és felhívtam egyik kollégámat, kérvén: ez és ez van, gyere ide, és kezeskedj értem. Hamar megérkezett. Mikor átnyújtottuk személyazonossági igazolványunkat, az eladó döbbenten vont kérdőre: Hát nem a kerületben lakik? Mondtam, hogy kerületnek kerületben, csak nem ebben — s iszonyú gyanakvással tekintettem rá. Baljóslatom be is igazolódott, mert tudomásomra hozta, hogy csak a saját kerületemben (itt bizonyára arra gondolt, amelyikben lakom) válthatok ki írógépet.

Szomorúan, tudatlanságomat szégyellve mentem be munkahelyemre, de aztán újult erővel estem a telefonnak. Végigtárcsáztam mind az öt VII. kerületi fiókot. Az eredmény lehangoló volt. Sehol egy fia írógép. Már-már végleg csüggedni kezdtem, amikor a 25-ös számú fiók végtelenül udvarias eladónője felajánlotta, amennyiben hajlandó vagyok odafáradni, ő kiállít egy írást, amellyel igazolja, hogy egyik VII. kerületi fiókban sincs írógép, s ezen igazolás hatására majd kénytelen lesz VI. kerületi kolléganője kiszolgálni. Első hallásra komplikáltnak tűnt az ügy, de rászántam magam. Megkaptam az írást. Itt világosítottak fel, hogy tulajdonképpen fölösleges volt a többi VII. kerületi fiókot hívnom, mert a kerület körzetekre van osztva, és én, a Kertész utca végén lakó nem a szomszédos Dob utcai, vagy a még közelebb levő Jókai téri fiókhoz tartozom (uram bocsá, már megint elfelejtettem, hogy az már a VI. kerület), hanem a lakásomtól kissé távoleső Dohány utca 71. szám alatti fiókhoz, ami minden bizonnyal csak az ellenség megtévesztésére van a Szövetség utcában.

No de nem szaporítom a szót, kollégámmal elmentünk a Jókai téri fiókba, ahol — nem kaptuk meg az írógépet. Ugyanis így derítette ki a belkereskedelem élesszemű alkalmazottja, hogy én öt hónappal ezelőtt munkahelyet változtattam, és nem hat hónapi folyamatos, hanem egy helyen eltöltött munkaviszony szükséges a kiváltáshoz.

Meg attól tartok, jó idegzet!

Erdődy Ferenc

A Ludas Matyi szerkesztőségének vagy szerkesztőinek címzett kéziratokra és rajzokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A postai válasz nélkül hagyott írások és rajzok megőrzésére nem vállalkozhatunk.

A KÖLTÉSZET NAPJA

CSALÁDI KÖR

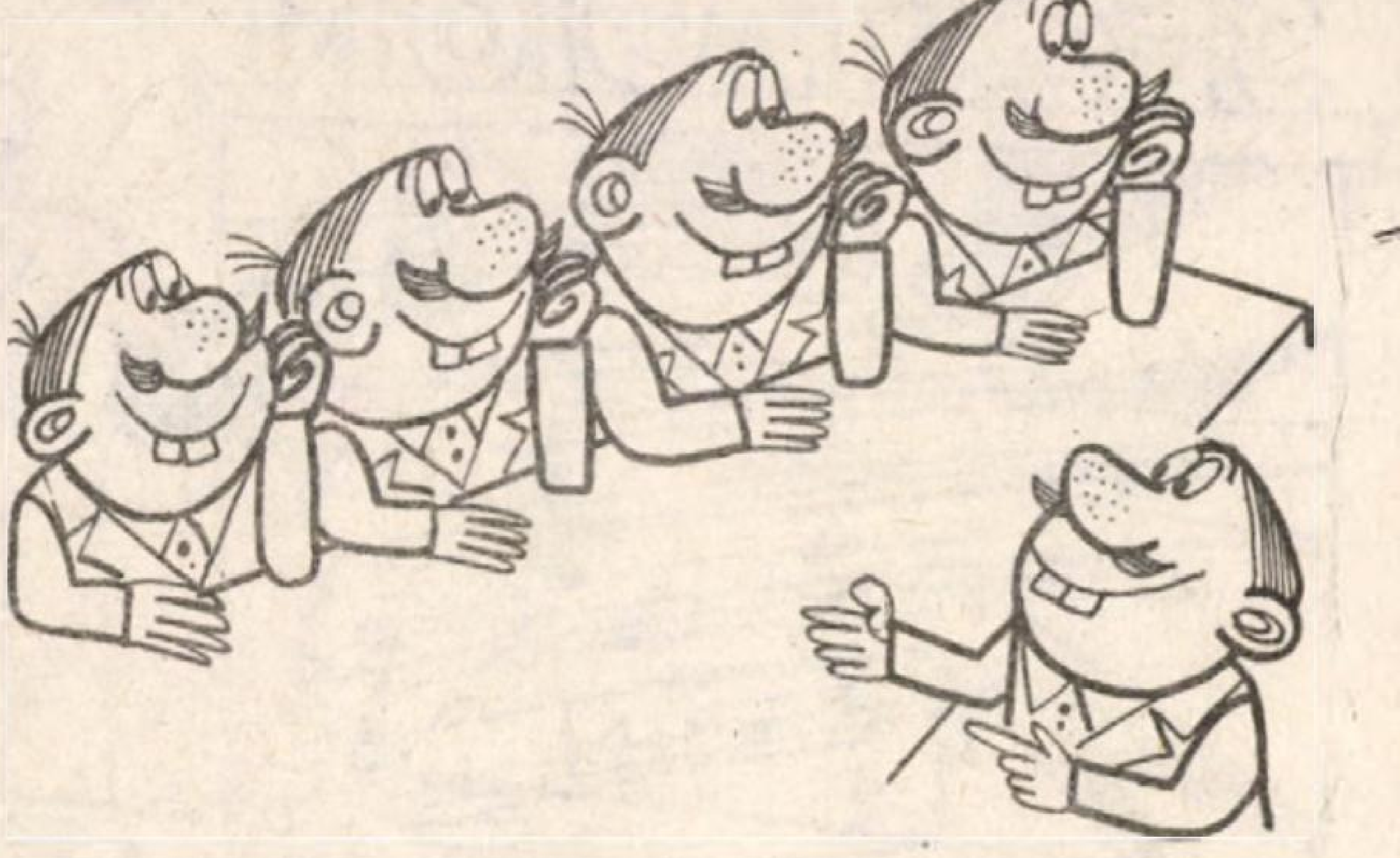

– A téesz vezetőségi ülését megnyitom . . .

AZ ŐRÜLT

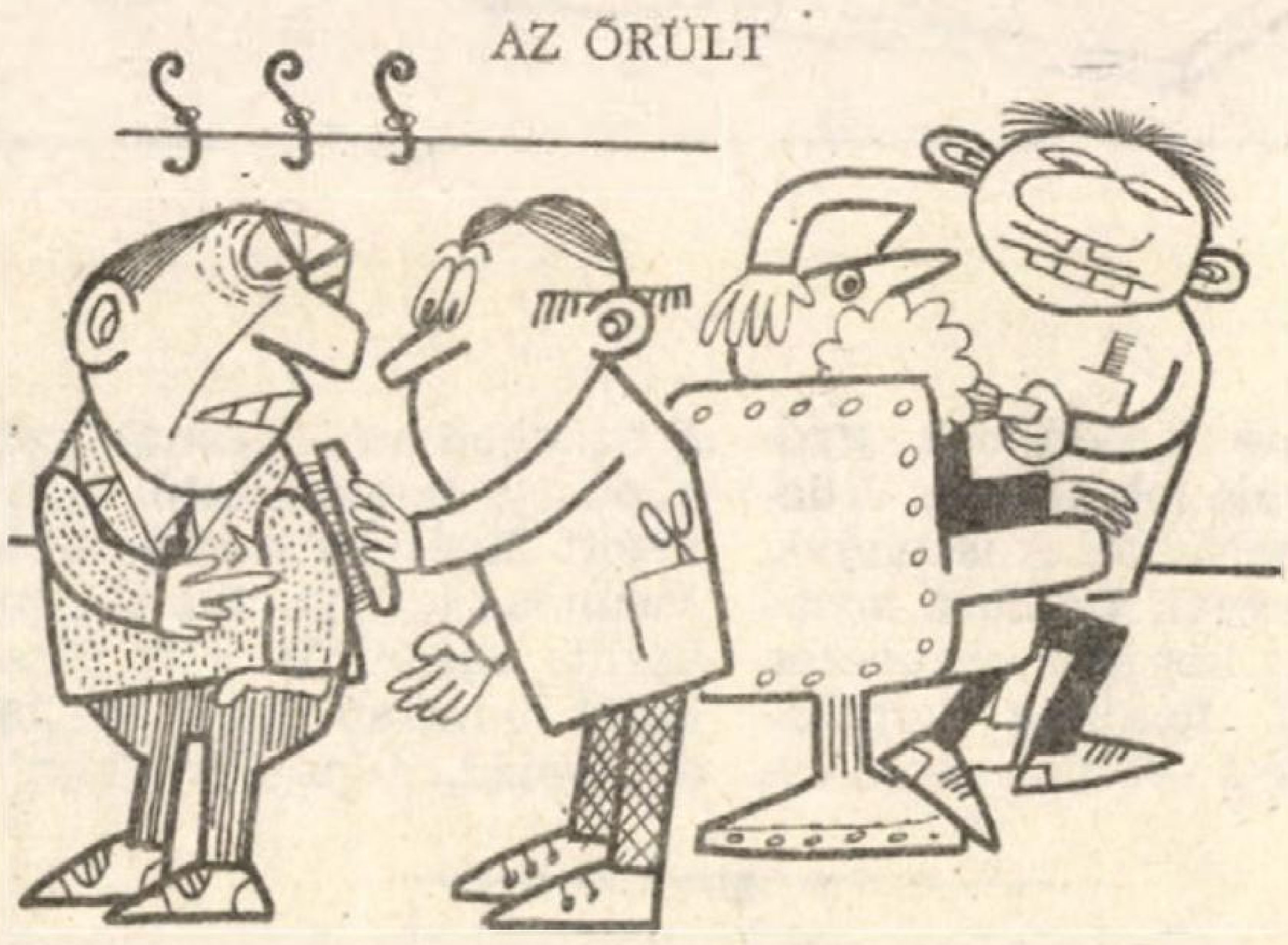

– Elfogad borravalót?

A DISZNÓFEJŰ NAGYÚR

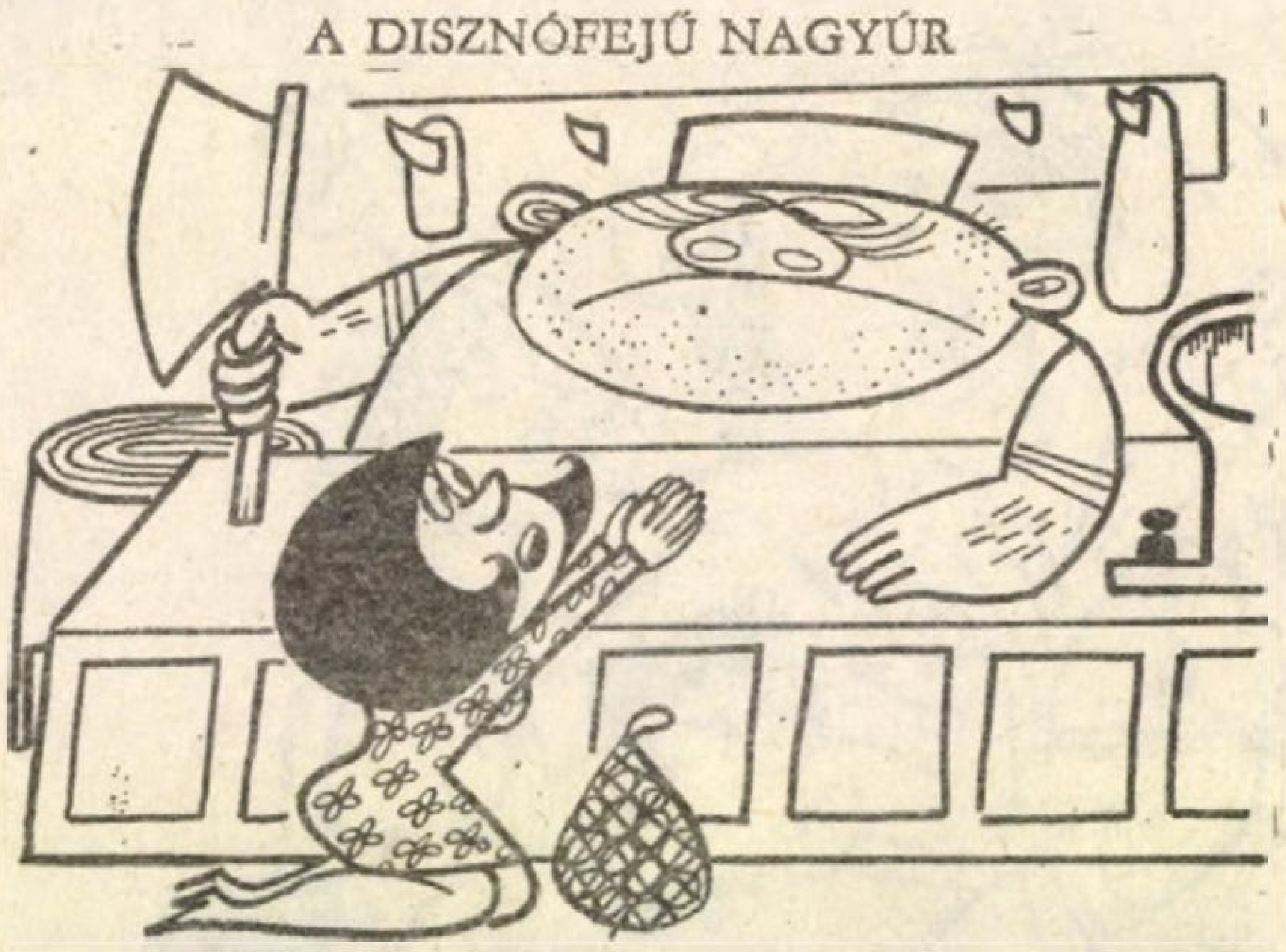

– Józsikám, csak egy icurka velős csontot!

„MILYEN VOLT SZŐKESÉGE, NEM TUDOM MÁR . . ."

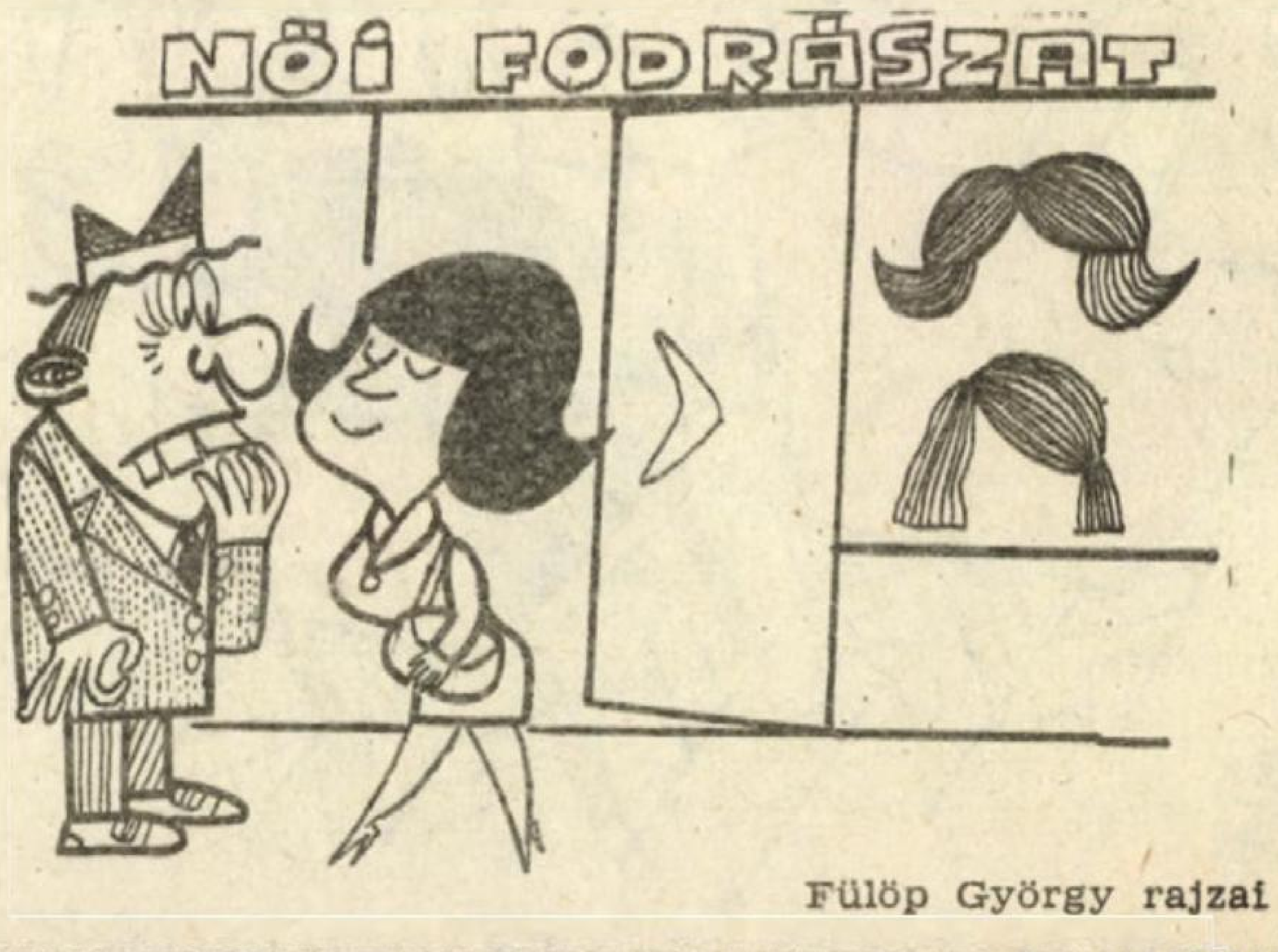

Fülöp György rajzai

Szerelés a palánknál

Várnai György rajza

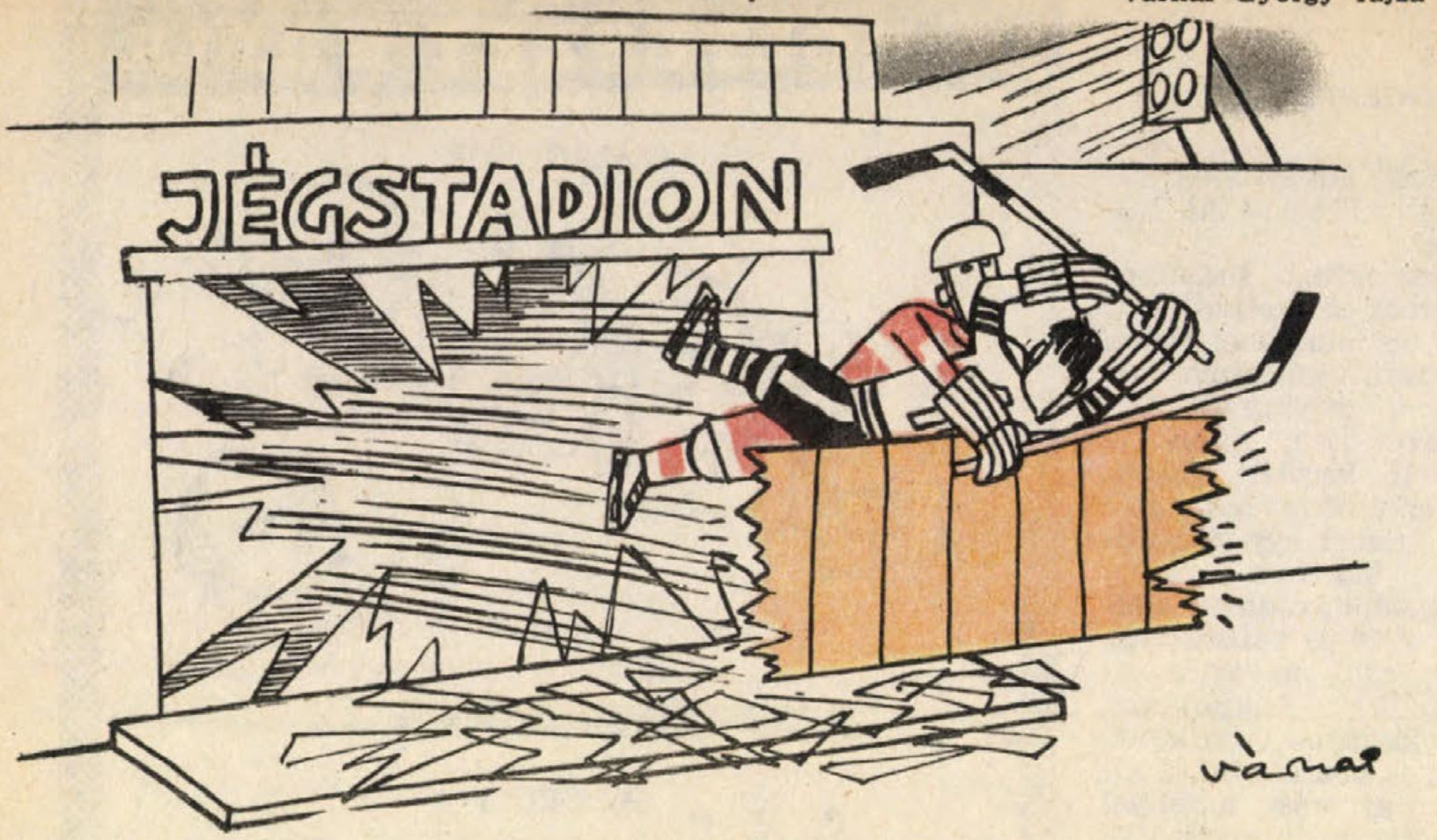

Pesti tudósítónktól

A zene csodálatos gyógyító erejének számos érdekes példáját ismerjük. Hadd tegyek ezekhez hozzá én is egy kis igaz történetet.

Zsuzsi néninek kórházba kellett volna vonulnia, ő azonban a kórháznak még a puszta gondolatától is irtózott. Egészen addig, amíg kisunokája, Gyurika el nem kezdte reggeltől estig éktelenül hamisan fújni az „Isten veled, édes Piroskám!" című dalt. Zsuzsi néni ekkor döntött: inkább a kórház!

Már a javulás útján van, s ezt kétségtelenül a zenének köszönheti. De mi lesz, ha gyógyultan, és frissen újra hazamehet szeretteihez?

*

A 8-as autóbuszon hallottam, amikor egy nyurga fiatalember így fakadt ki egy vizsgával kapcsolatos méltánytalanság miatt valamilyen sötétben bújkáló bajkeverő ellen:

— Csak megtudjam, ki volt, majd megnézheti a vércsoportját!

Lám, milyen színvonalasan káromkodik a mai fiatalság! Nem lennék meglepve, ha egyszer egy művelt, tudományosan képzett ifjú így jönne ki a sodrából:

— Hogy az a leborult szabad neutron csapna bele abba a nyomorult atommagba!

*

Az emlékezet felfrissítésének, az aggkori feledékenység gyógyításának sokféle módját ismeri már az orvostudomány. Ezek a kezelési módszerek azonban hosszadalmasak és költségesek. Jó ribonukleinsavat manapság csak nagyon drágán lehet kapni. Mennyivel hatásosabban gyógyítja a feledékenységet a Fővárosi Villamos Vasút. Mindössze 25 forintot kellett fizetnem azért, hogy ezentúl ne felejtsem el ráírni igazolványom számát a havi bérletszelvényre.

f. l.

Harc az íróasztalért

Pusztai Pál rajza

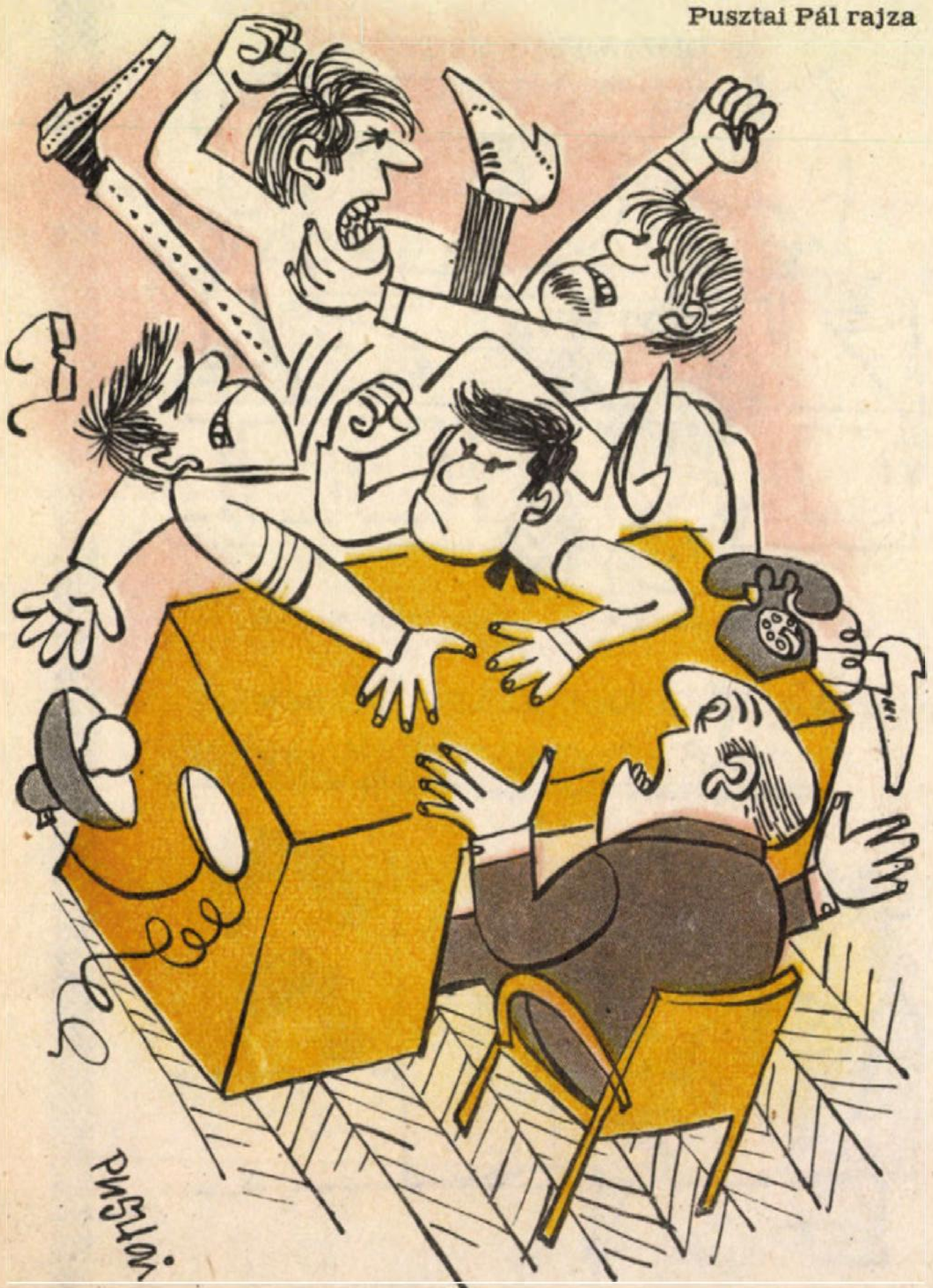

– Gyerekek! Én még csak egy év múlva megyek nyugdíjba!

E heti hirdetéseink

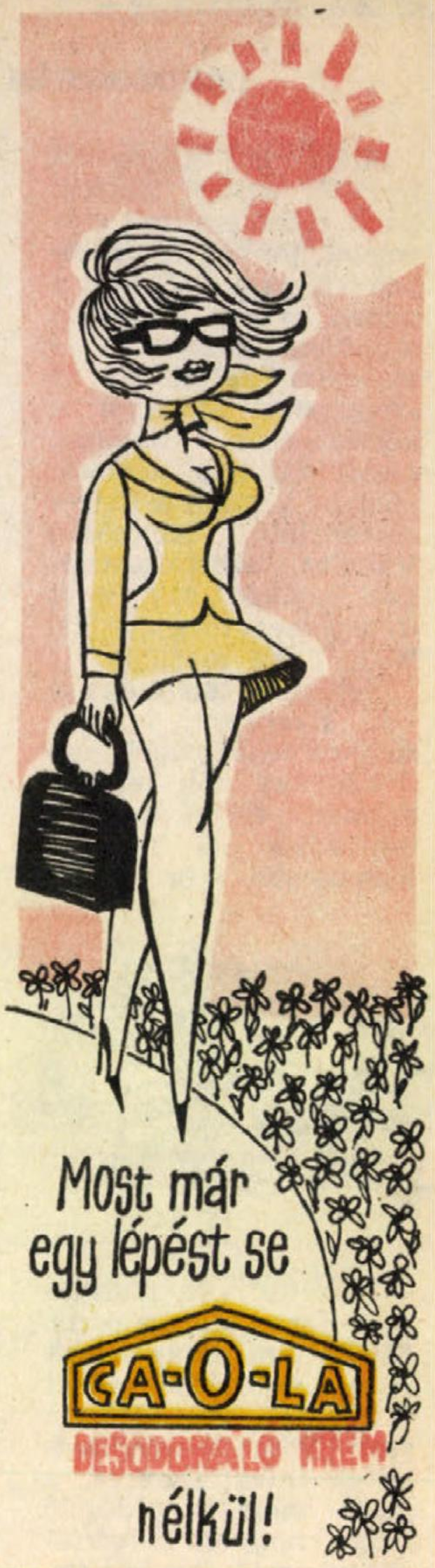

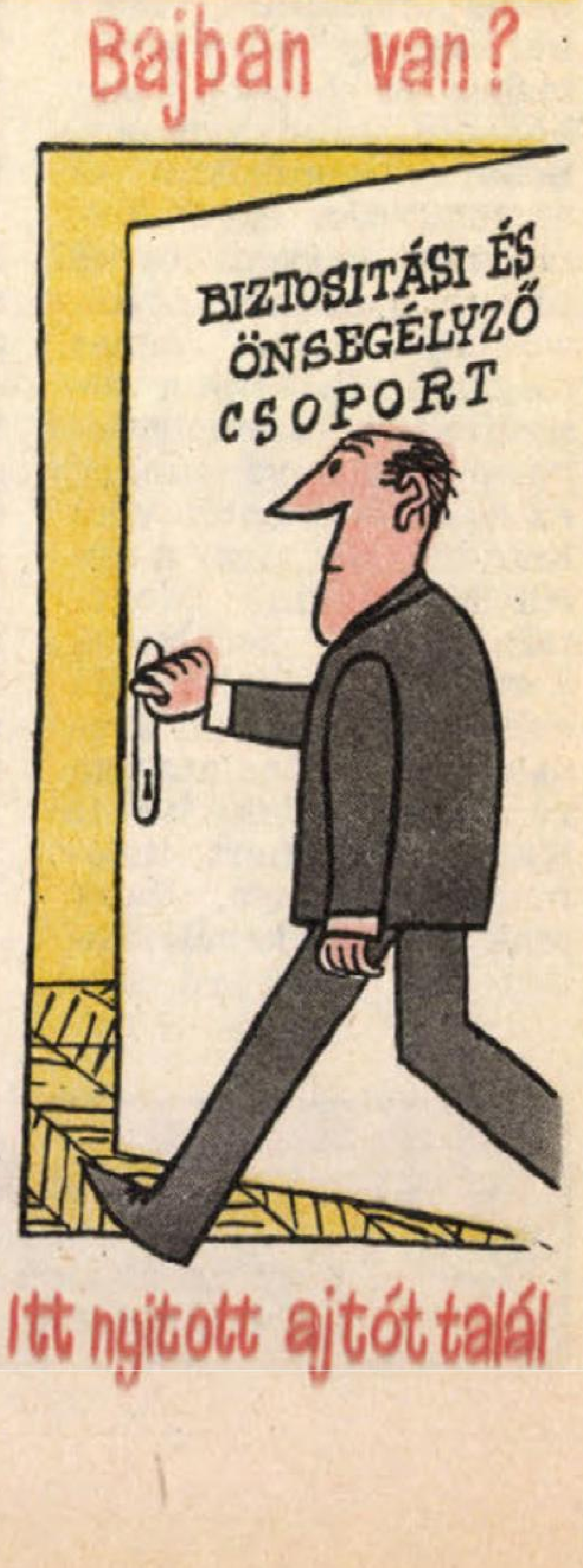

A GENGSZTERSZÍNÉSZ ÉS AZ ÉLET

George Raftot, a híres amerikai filmszínészt nem engedték be Angliába — állítólagos gengszter-kapcsolatai miatt. Raft gyakran panaszkodott amiatt, hogy összetévesztik azokkal a gengszterekkel, akiket filmen alakított. Ő volt ugyanis a harmincas évek gengszterfilmjeinek egyik leghíresebb alakja. A baj persze az, hogy Raft eléggé közelről szerzett tapasztalatokat gengszterek alakításához, mivel ifjú korában Al Capone közvetlen környezetéhez tartozott, később pedig a nagy Lucky Lucianóhoz fűzték baráti szálak. Amikor a „New York Herald Tribune" munkatársa megkérdezte tőle, mi a helyzet ezekkel az alvilági barátságokkal, a művész így válaszolt:

— Mindig az volt a véleményem, hogy jobb velük lenni, mint ellenük!

Csel

Sajdik Ferenc rajza

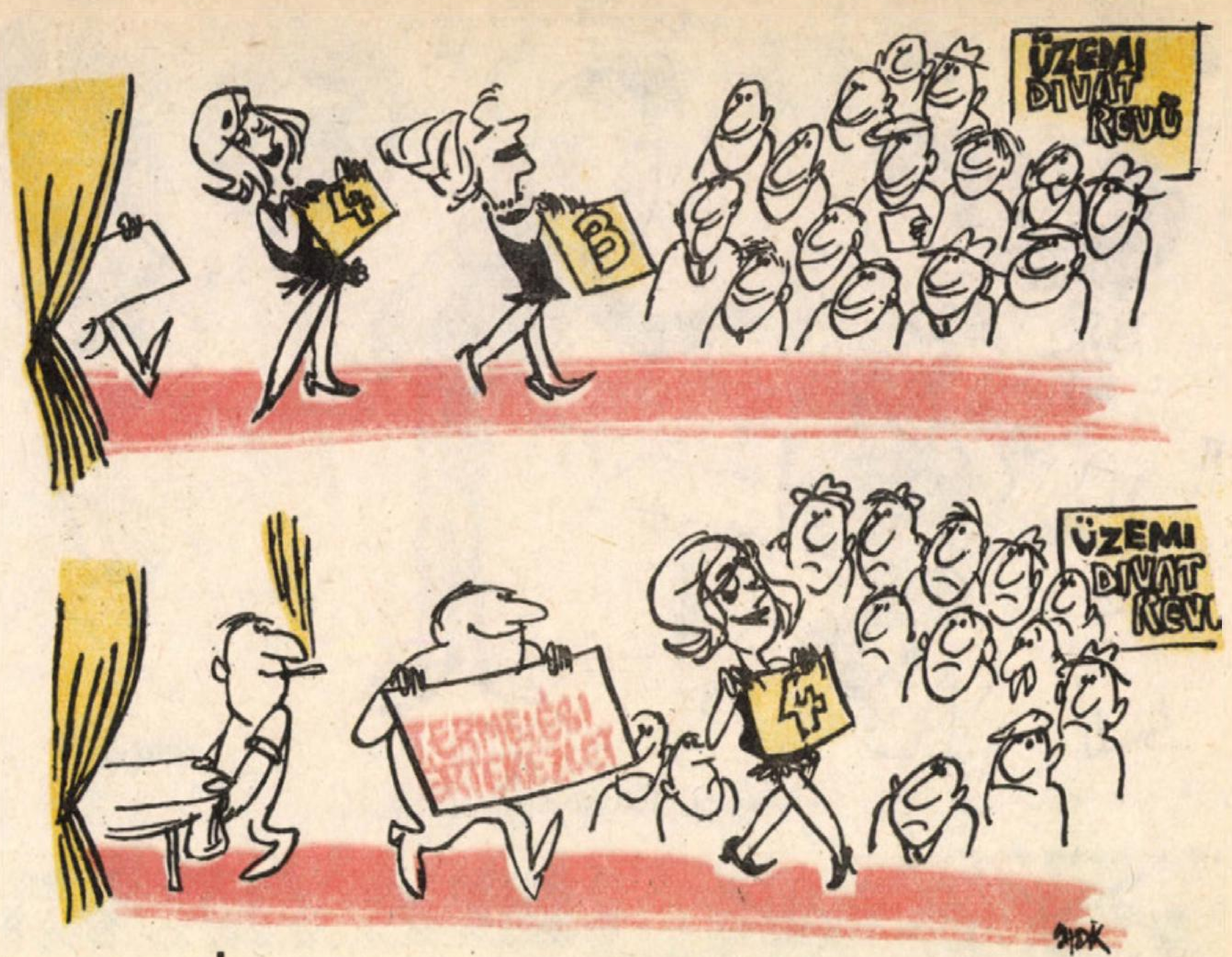

Irka-firka

A televízió műsorával általában elégedett vagyok, csak a technikai szünetet keveslem.

*

A feleségem szerint nem helyes, amit csinálok. Tudniillik minden áldott este megmagyarázom a gyereknek, hogy nem helyes, amit csinál.

*

Jó kifejezést hallottam múltkor egy ülőkalauztól:

– Lopakodjunk a kocsi belsejébe, kérem!

*

Kíváncsi vagyok, hogy mi volt Ulászló király beceneve. Ulaci!

*

A történelem kerekéről nem a legjobb véleménnyel vagyok. Néha kifejezetten az az érzésem, hogy egy kerékkel kevesebb van nekije . . .

*

D. barátomnak szódabikarbónát kell szednie, mert a savak embere.

*

– Egykettőre nyakunkon a tavasz! – figyelmeztette vészjóslóan a gépírókisasszonyt az irodalmi szerkesztő. – Állítson be még egy papírkosarat a szerelmes verseknek . . .

*

Irigylem azokat, akik olyan jóízűen tudnak élcelődni tréfás dátumok alkalmával. Én megvárom, amíg egyszer április elseje péntekre és pont tizenharmadikára fog esni . . .

*

Z. tegnap szembejött velem a Körúton, de olyan elegánsan volt öltözve, hogy meg sem ismert.

*

Rendőri hír.

Az erkölcsrendészet őrizetbe vette a fiatalkorú K. Ibolyát. Az ok: esténként a belvárosi szórakozóhelyeken Ibolyát árult . . .

Dalmáth Ferenc

Szívpanasz

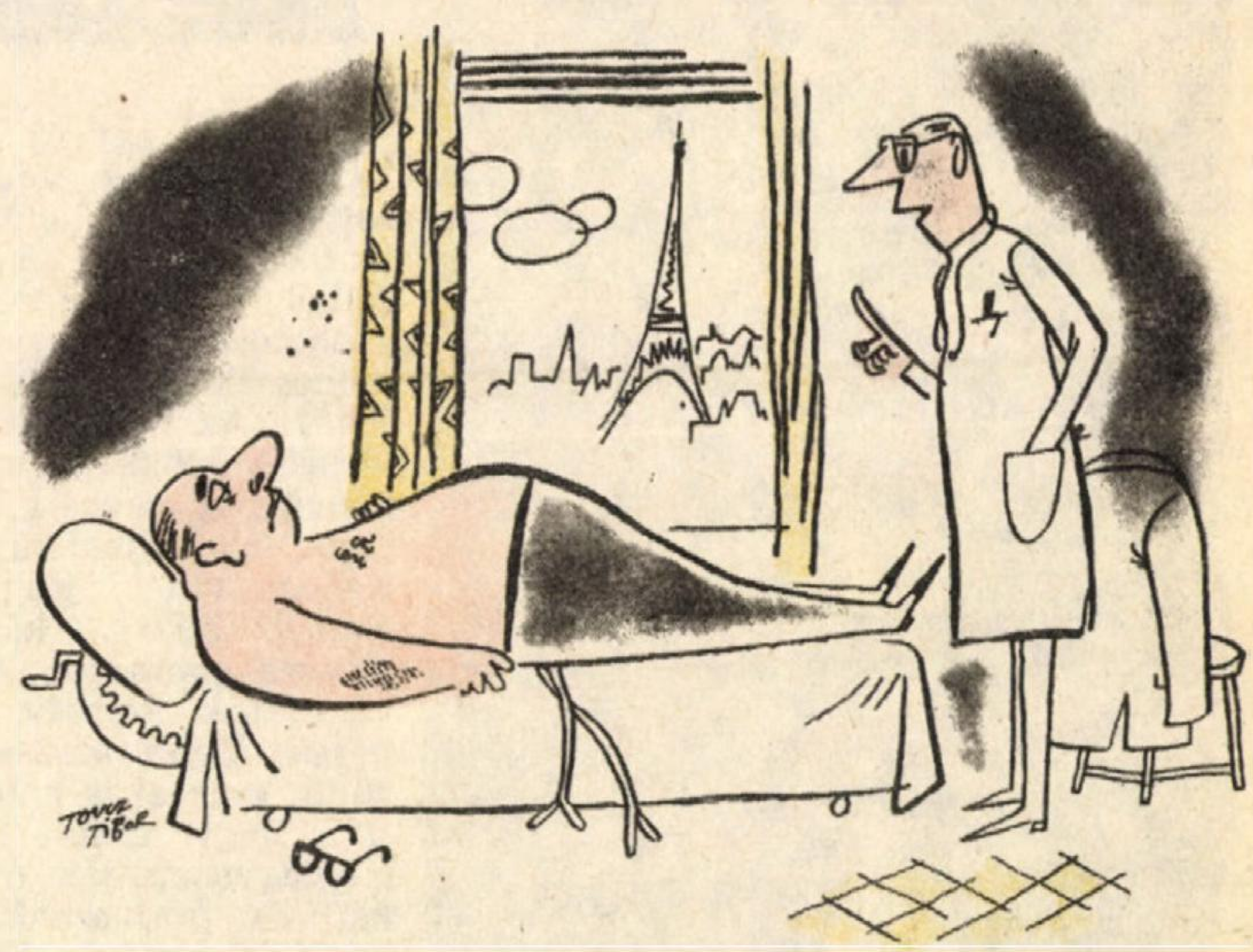

– A sztriptízről esetleg le kell mondania . . .

Tudományos megállapítás

Balázs-Piri Balázs rajza

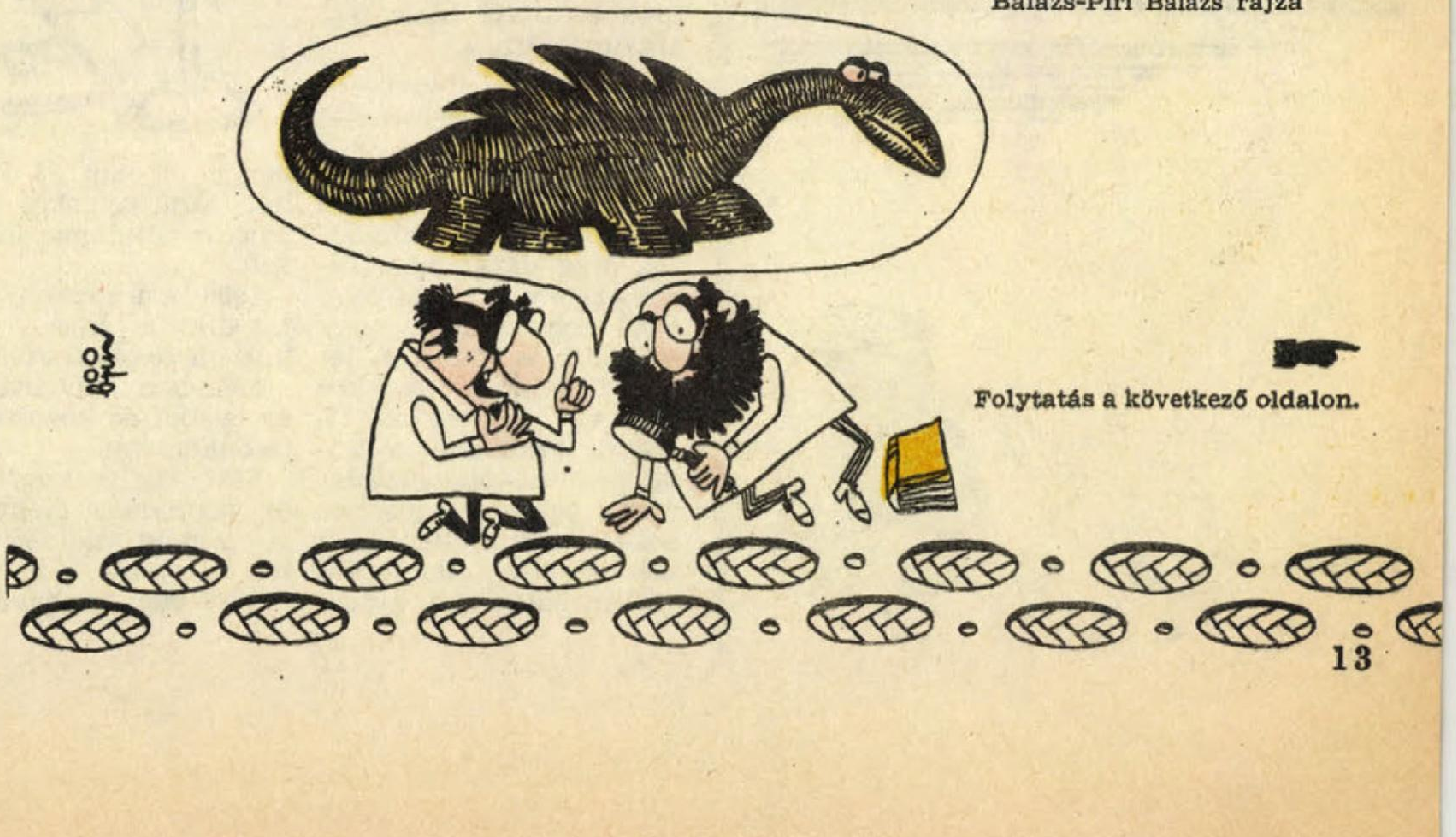

Folytatás a következő oldalon.

Padtulajdonos

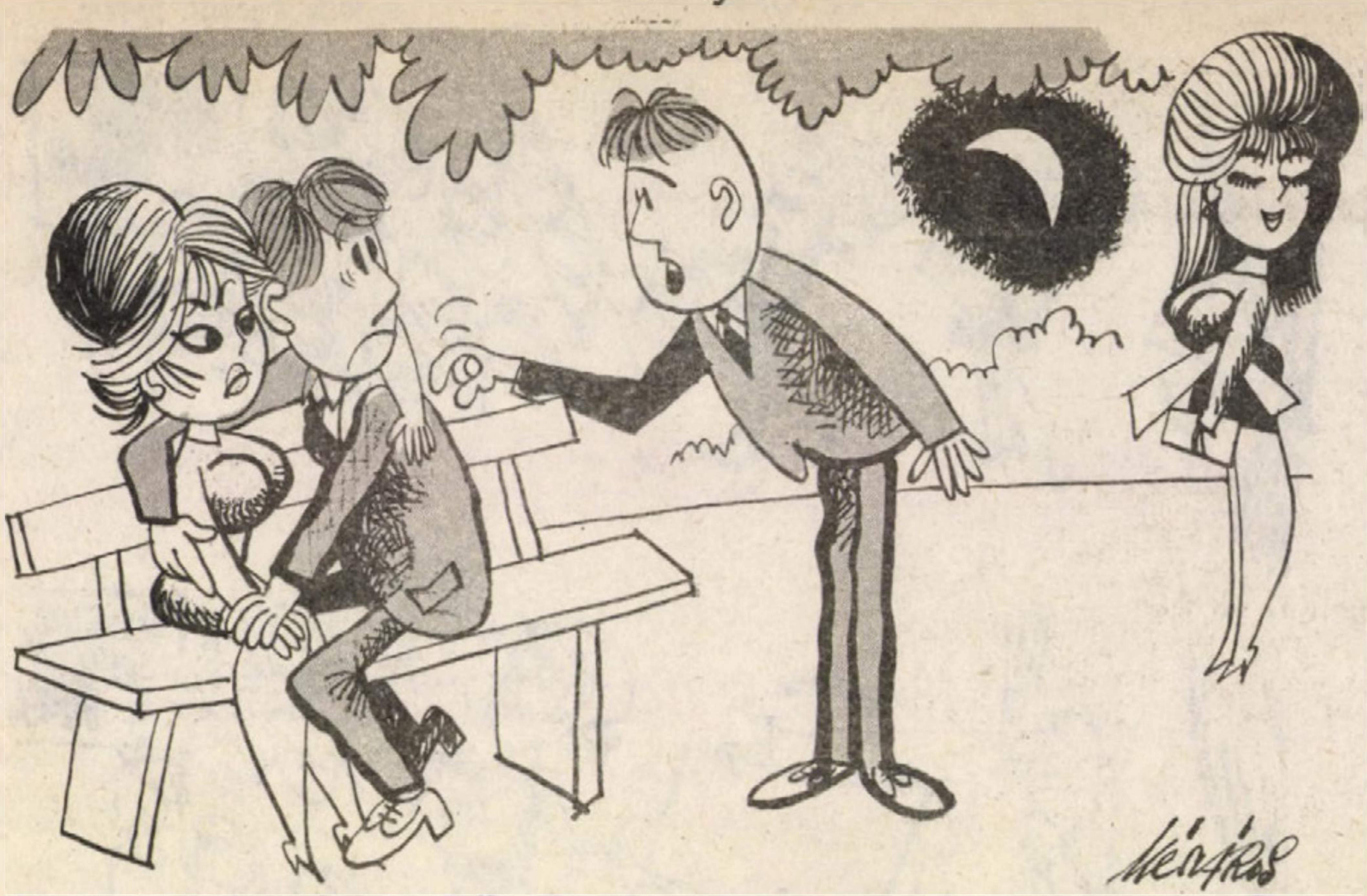

– Öregem, add kölcsön egy órára!

WILHELM BUSCH:

A NÉLKÜLÖZHETETLEN

Nem hiányzott ő sehonnan,
történt bármily esemény,
köz javára és üdvére
ő volt ott a főszemély.

Lőgyakorlat, körvadászat,
úri bál vagy díszmenet,
szépségverseny, lófuttatás,
nélküle nem eshetett.

Foglalt volt minden órája,
nem maradt ki semmiből.
Tegnap volt a temetése,
ott is ő haladt elől.

(Fazekas Anna fordítása)

MINDENFÉLE

Addig nem lehet szó békés egymás mellett élésről, amíg az emberek egymás fölött levőknek érzik magukat.

*

Zsebmetsző-bölcsesség: a pénz a zsebben hever, csak be kell nyúlni érte.

*

Lehet-e őszinte barátság ember és ember között?

*

Legalább sajnálják az embert, ha már nem irigylik!

*

Udvarias ember nem érdemek szerint kedves.

*

Mikor mondhatjuk már el, hogy elszabadult a mennyország?

*

Van, akinek a fejébe szállt, van, akinek a fejébe került a siker.

*

Saját tollakkal sem illik ékeskedni.

*

Az ember néha olyan szörnyűségeket követ el, hogy nem szívesen hall róluk.

F. L.

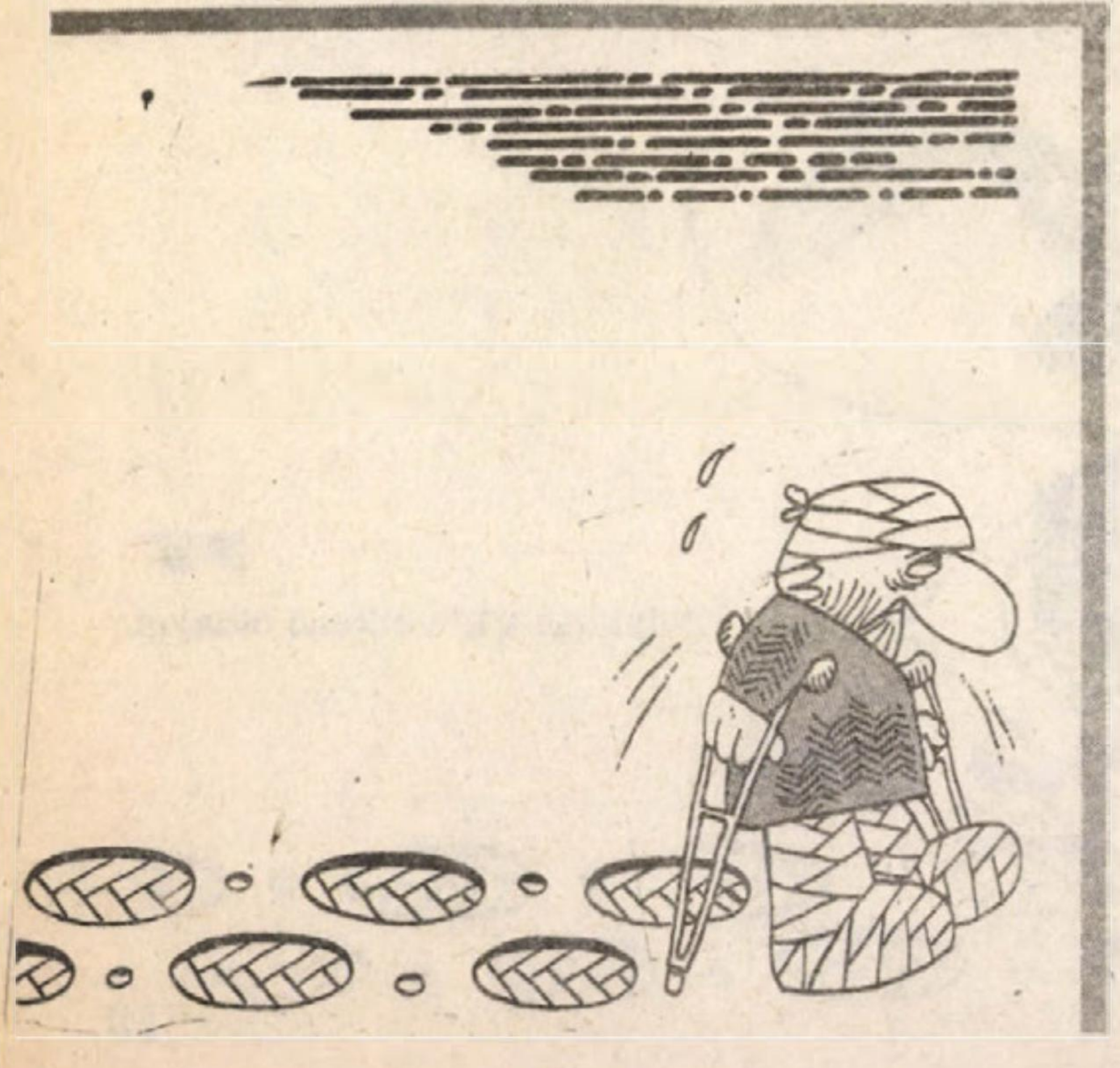

Látom a JÖVŐT

Megint egy új tudományág keletkezett — mint a lapok jelentik —, abból a nemes célból, hogy végre tévedhetetlenül megjövendölhessék: mit hoz a jövő? Az Amerikában virágba szökkent új tudományág neve: futurológia, azaz jövőkutatás. Nehogy valaki jósnőkre, üveggömbökre, kártyavetésre gondoljon: a jövőkutatók komoly emberek. Több százan közülük már el is határozták, hogy amint lehet, megfagyasztatják magukat, és átalusznak néhány évtizedet. Mások kiszámították, hogy pár év múlva tévedhetetlen időjárásjelentések lesznek, pár évtized múlva pedig majmokat foghatunk be majd háztartási alkalmazottnak.

Mivel egy humoristának mindenképpen ismernie kell a jövőt, magam is rögvest fürkészni kezdtem az elkövetkező korok várható fejlődését. Meg ugyan nem fagyasztatom magam, mert nem hinném, hogy táppénzt is kapok a jégen töltendő évtizedekre — ezért a jövőt napvilágnál, szabadlábon kutatom, következtetéseimet a jelenre alapozom. Sokszorosan ellenőrzött számításaim alapján a következőket tudom csalhatatlanul megjósolni.

1968-ban nagy csőtörések lesznek a fővárosban. A vízellátásban keletkezett zavarokat azonban másnapra hősiesen elhárítják.

1970-ben megkezdik a zöld hullám tökéletesítését a Nagykörúton, a Práter utca és a Nap utca között.

1977-ben télen is hordható gyermekcipők kerülnek a szakipar távlati terveibe.

1980-ban, 81-ben, 82-ben és 83-ban új, kísérleti tankönyveket kapnak az általános iskolások.

1986-ban tovább folytatódik a körúti zöld hullám tökéletesítése.

1990-ben egybevonják az egyéni és közületi telefonkönyvet.

1993-ban a konzervek és romlandó élelmiszerek zömén már föltüntetik a lejárat időpontját.

1999-ben próbaképpen pénzbedobó automatákat szerelnek föl néhány kalauz nélküli járatra.

2000-ben leszerelik a pénzbedobó automatákat, mivel nem váltják be a hozzájuk fűzött reményeket.

2010-ben megoldódik a labdarúgó-válogatott balszélső-problémája.

2025-ben Budapesten is hallani lehet már a Petőfi rádió műsorát.

2031-ben ígéretet kapunk, hogy nem árusítanak többé születlen, szalonnás kenyereket.

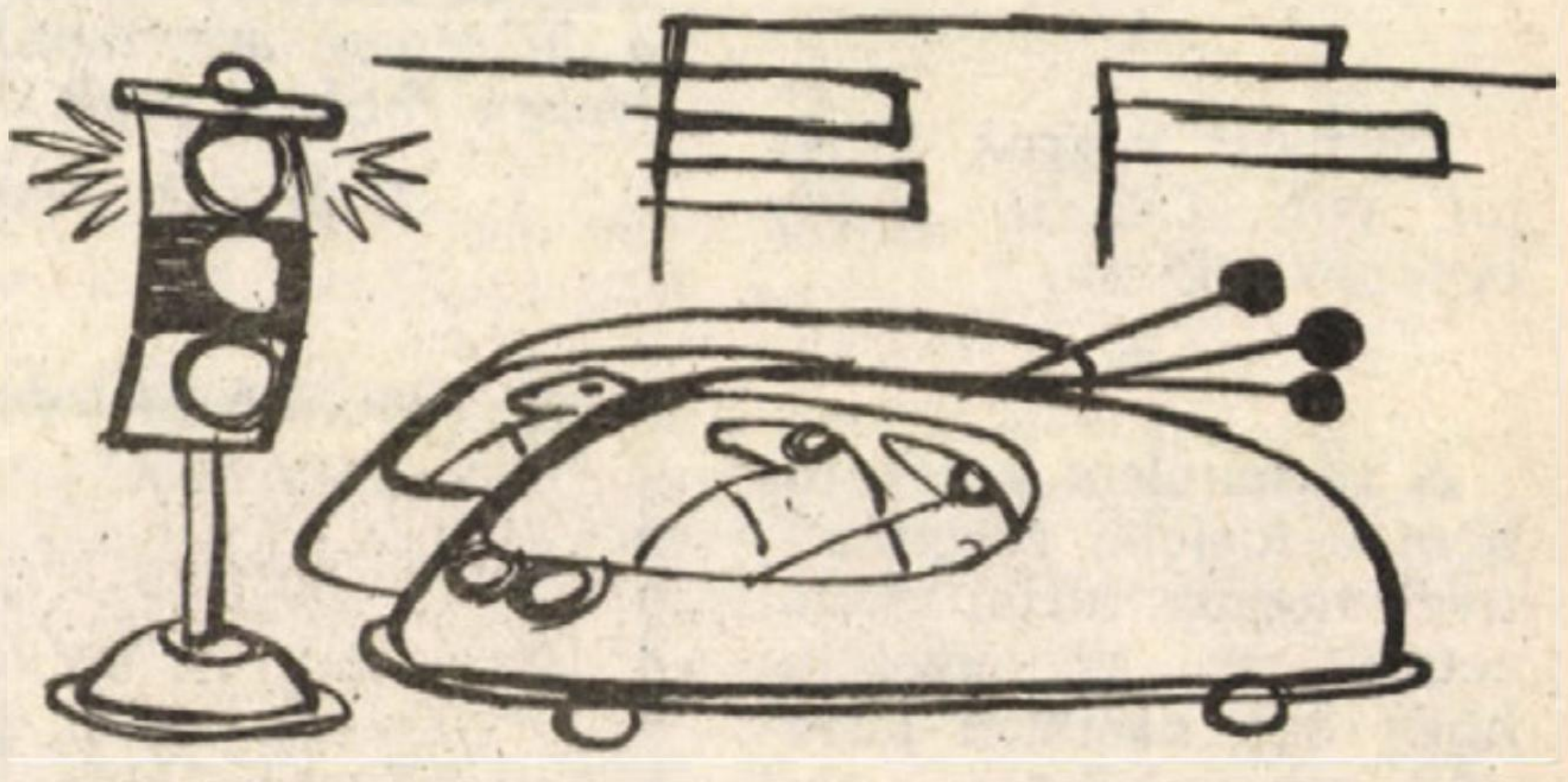

2041-ben pályázatot hirdetnek a körúti zöld hullám problémájának végleges megoldására.

Végül 2067-ben, ez írás megjelenésének századik évfordulóján megkoszorúzzák a nagy magyar jövendőmondó emléktábláját a Ludas Matyi szerkesztőségében, és megállapítják, hogy nekem volt igazam.

Kaposy Miklós

Hosszú, csendes esték

FELESÉG *(cigarettafüstöt fúj maga elé)*: Szóltál valamit?

FÉRJ *(csodálkozva felnéz az újságolvasásból)*: Én? Nem én, nem szóltam egy szót sem.

FELESÉG *(keserűen)*: Szóval velem már beszélgetni sem lehet!

FÉRJ *(mosolyogva)*: De szívem! Honnan veszed ezt a butaságot?

FELESÉG *(gúnyosan)*: Szóval én buta vagyok!

FÉRJ *(kényszeredetten)*: Ki mondta ezt?

FELESÉG *(élesen)*: Te engem butának nevezel?

FÉRJ *(barátságosan)*: Légy szíves, és ne csacsiskodjál.

FELESÉG *(vészjóslóan)*: Szóval szamár is vagyok, egy buta szamár!

FÉRJ *(könyörögve)*: Ne hülyéskedjél most már igazán!

FELESÉG *(gyűlölettől eltelve)*: Igazán hülye is vagyok?! Persze, és buta is, és szamár is! És te mit gondolsz, hogy én meddig tűröm ezt a hangot! Meddig kell nekem ezt eltűrni?!

FÉRJ *(bosszúsan)*: Mondd, te tényleg nem tréfálsz?

FELESÉG. *(vadul)*: Tréfálok? Hát mi vagyok én, bohóc?! Az istenfáját, te engem bohócnak nevezel?

FÉRJ *(kelletlenül)*: Senkinek nem nevezlek...

FELESÉG *(velőtrázóan)*: Szóval neked én egy senki vagyok! Egy senki bohóc, egy buta, hülye szamár?!

FÉRJ *(kétségbeesetten)*: Tulajdonképpen mi bajod van?

FELESÉG *(hisztérikusan)*: Nekem? Nekem nincs semmi bajom, csak te szeretnéd, hogyha beteg lennék! Mert neked ebben telik az örömöd, engem minden pillanatban kínozni, piszkálni, hogy bolonduljak bele!

FÉRJ *(komoran)*: Ebbe bele is lehet...

FELESÉG *(fuldokolva)*: Szóval te tőlem megbolondulsz! Szóval én kibírhatatlan vagyok! Szóval engem te utálsz, te utálsz velem lenni, egy ilyen senki bohóccal, egy állattal, aki veled hajlandó volt élni! Mert én ezt érdemeltem ki tetőled! De ezt még megbánod, ezt megkeserülöd!

FÉRJ *(veszi a kalapját, megtörten)*: Én most lemegyek, ide, egy kicsit az utcára, sétálni. Talán a jövő évben megjövök.

FELESÉG *(magázva, megvetően)*: Gyáva alak! Fölényeskedni, sértegetni, azt érti! De egy kicsit beszélgetni, azt nem tud!

S. P.

NATURALISTA SZOBOR

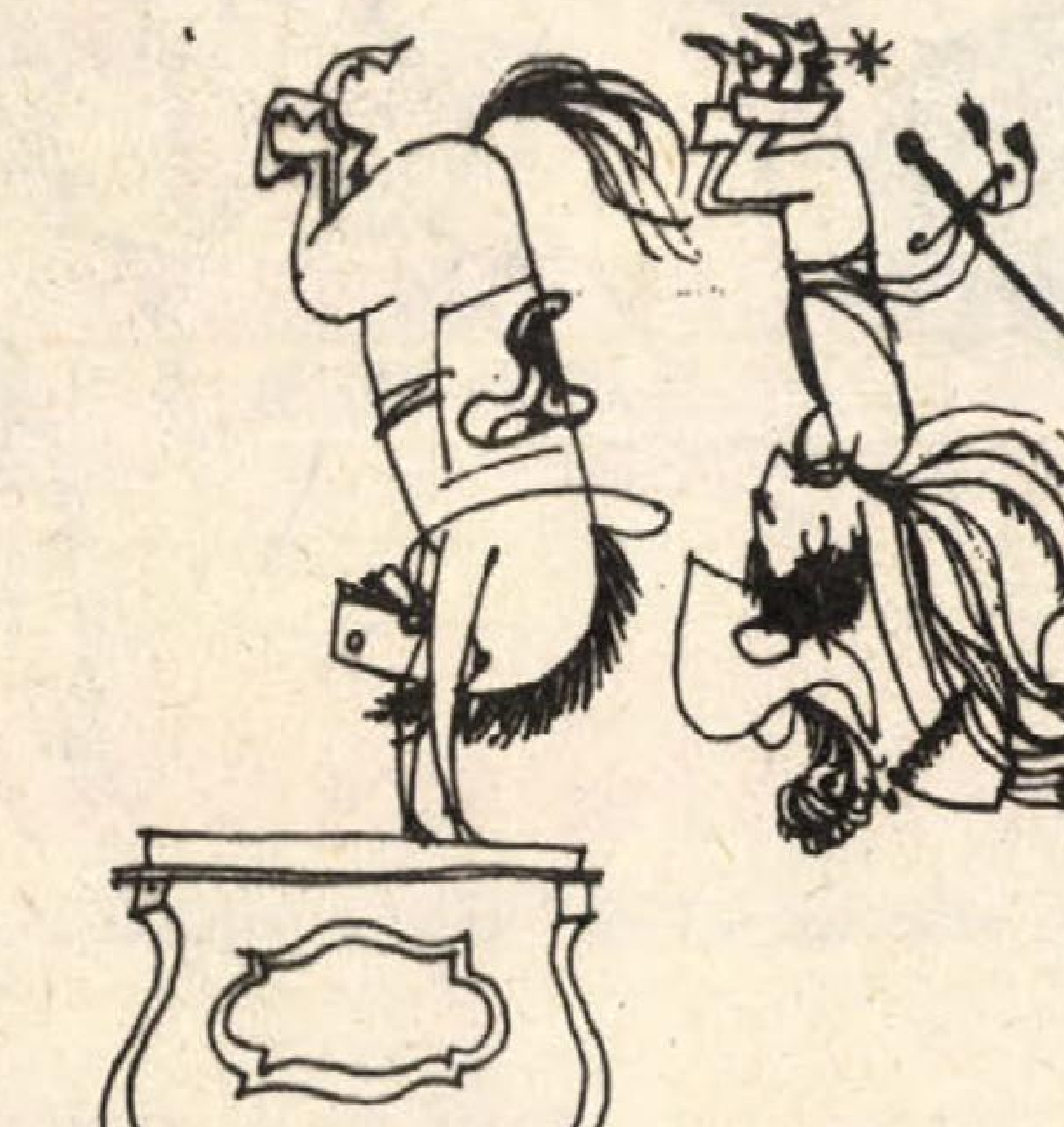

(„Eulenspiegel”, Berlin)

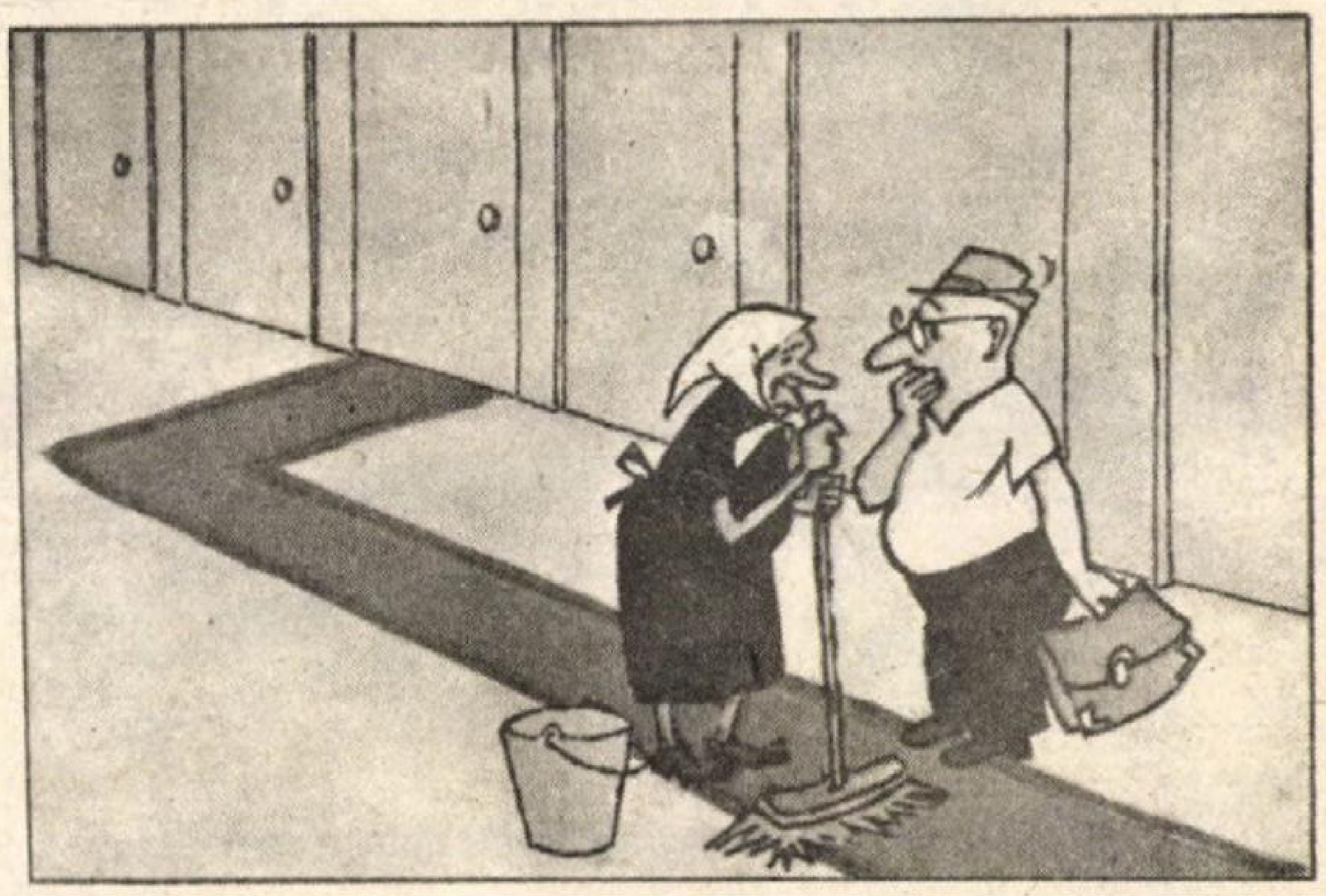

– Miért nincs kiírva maguknál, hogy melyik szobában székel az igazgató?

(„Krokodil”, Moszkva)

IMPORT HUMOR

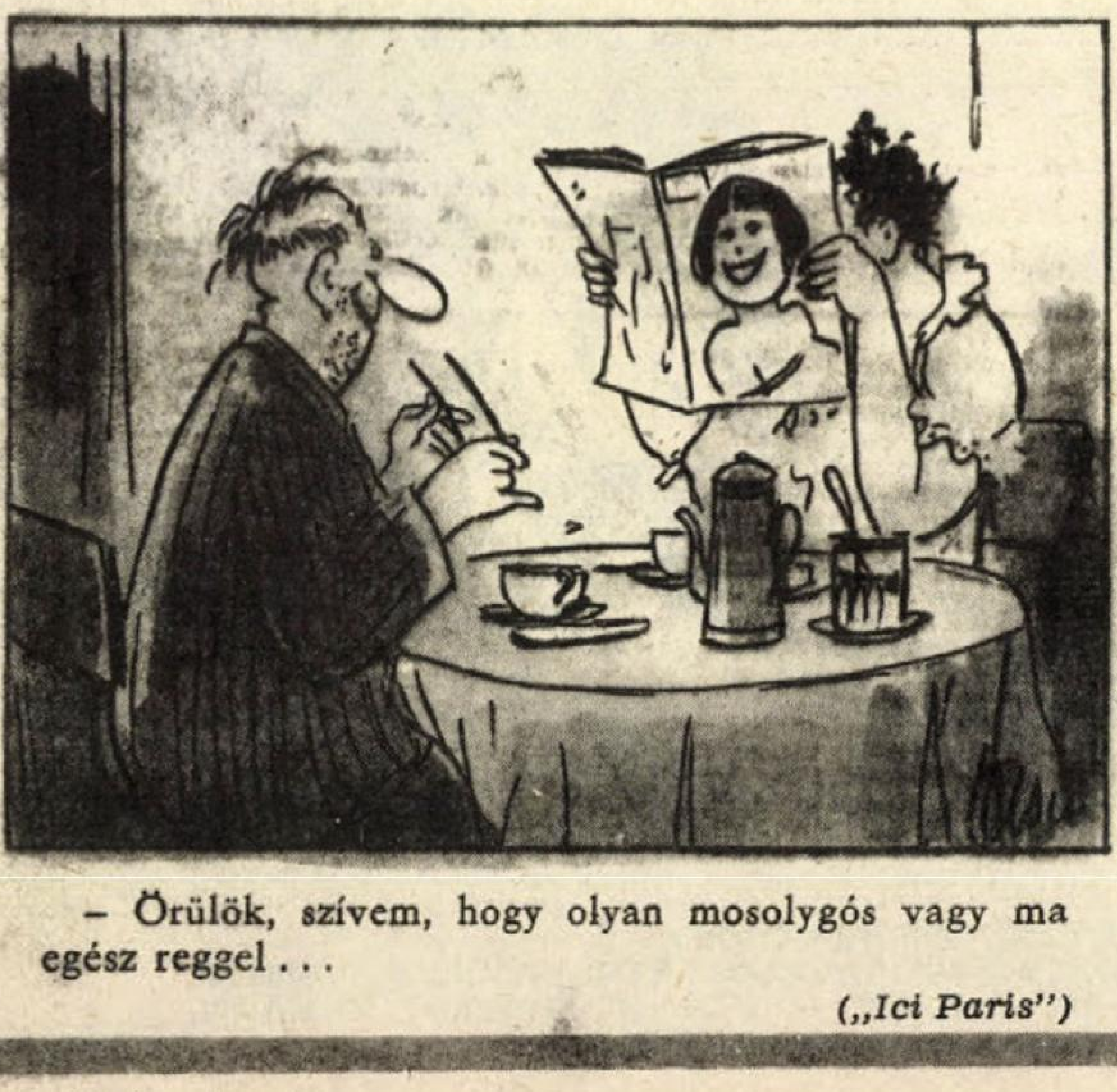

– Örülök, szívem, hogy olyan mosolygós vagy ma egész reggel...

(„Ici Paris”)

SÉTA

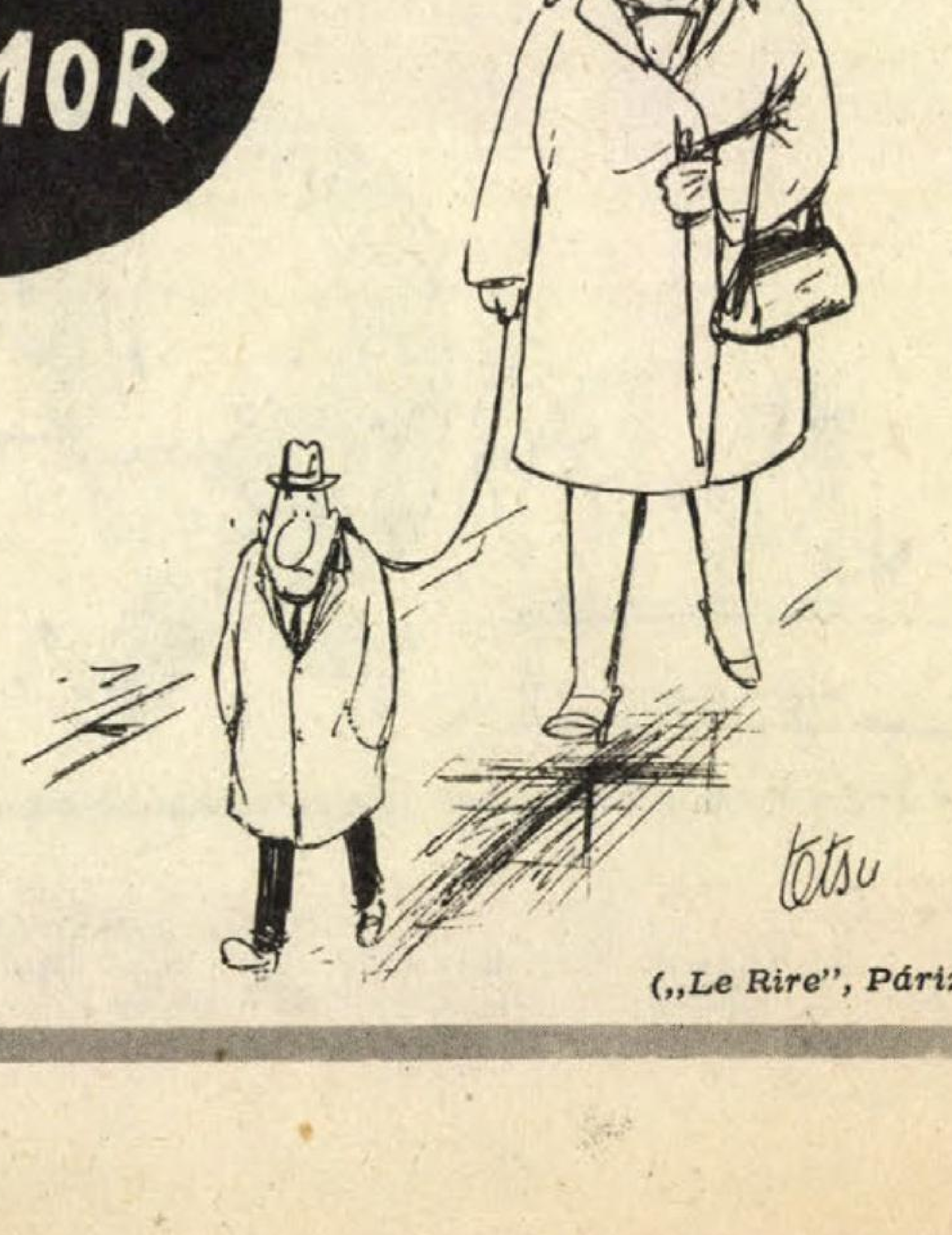

(„Le Rire”, Párizs)

Kalendárium

Endrődi István rajzai

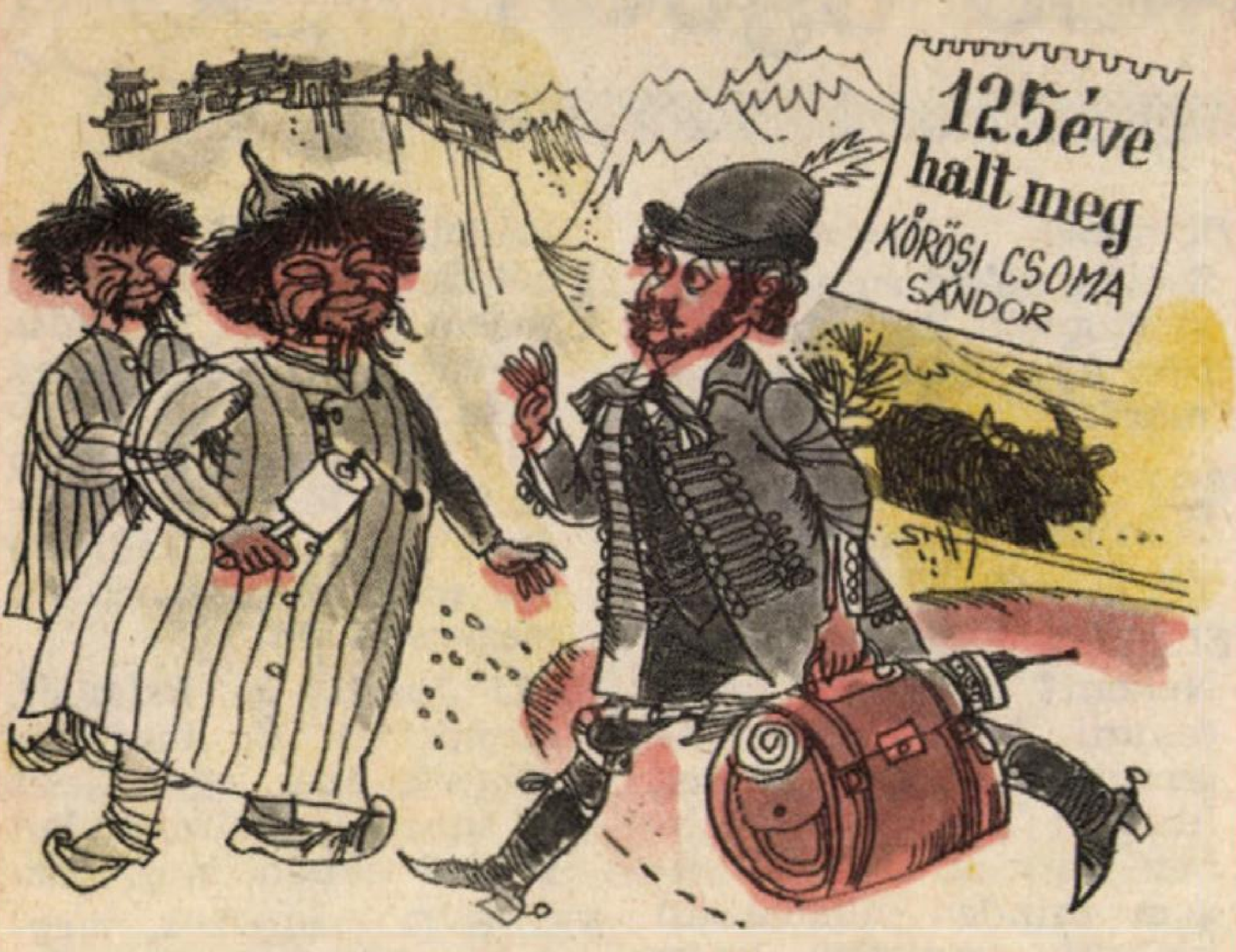
125 éve halt meg
KŐRÖSI CSOMA SÁNDOR

– Hogy tudott a hetven dollárral idáig eljutni?

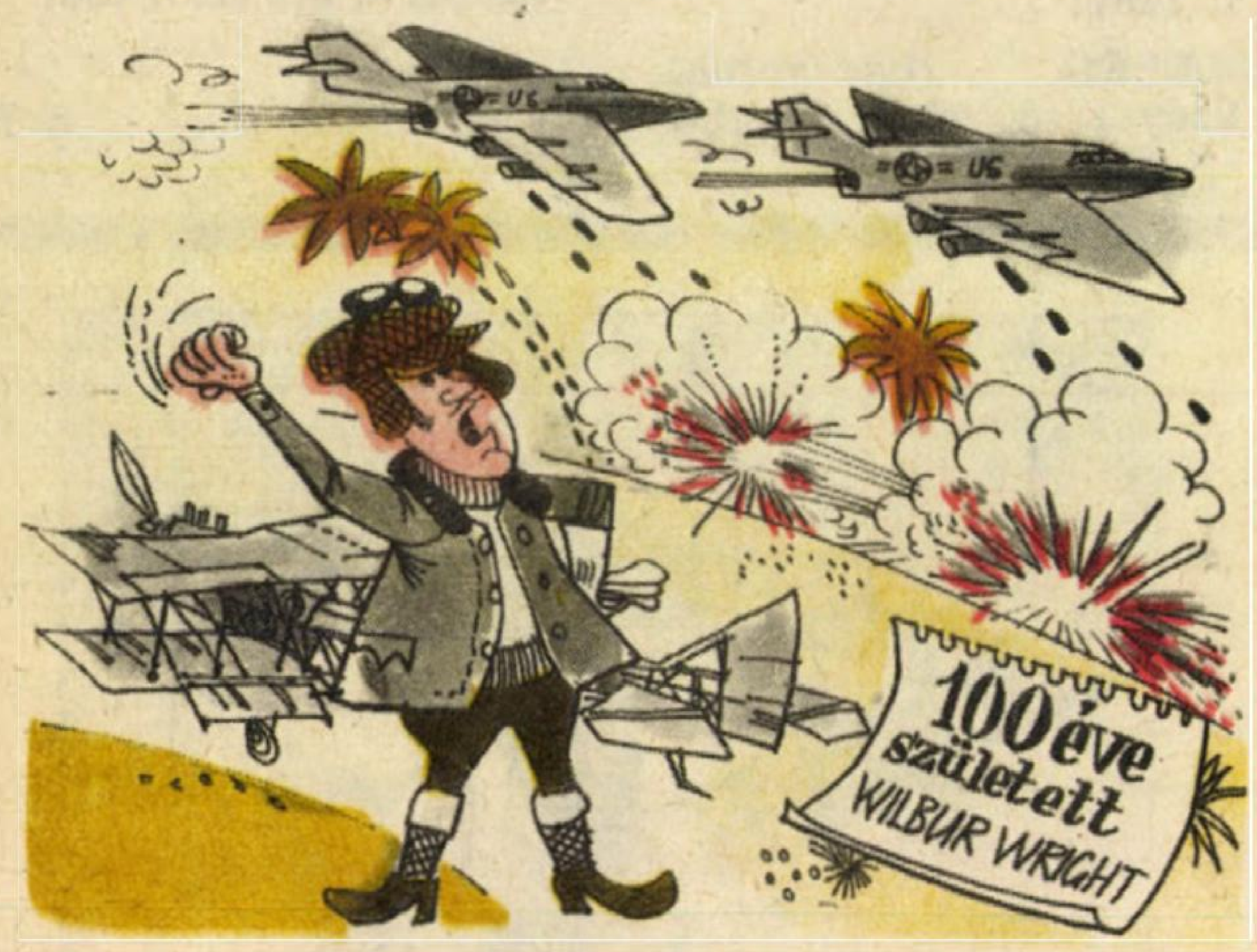
US
US
100 éve született
WILBUR WRIGHT

– Ha ezt előre látom, sosem kísérletezem a repüléssel . . .

Laikus pesti a Margitszigeten

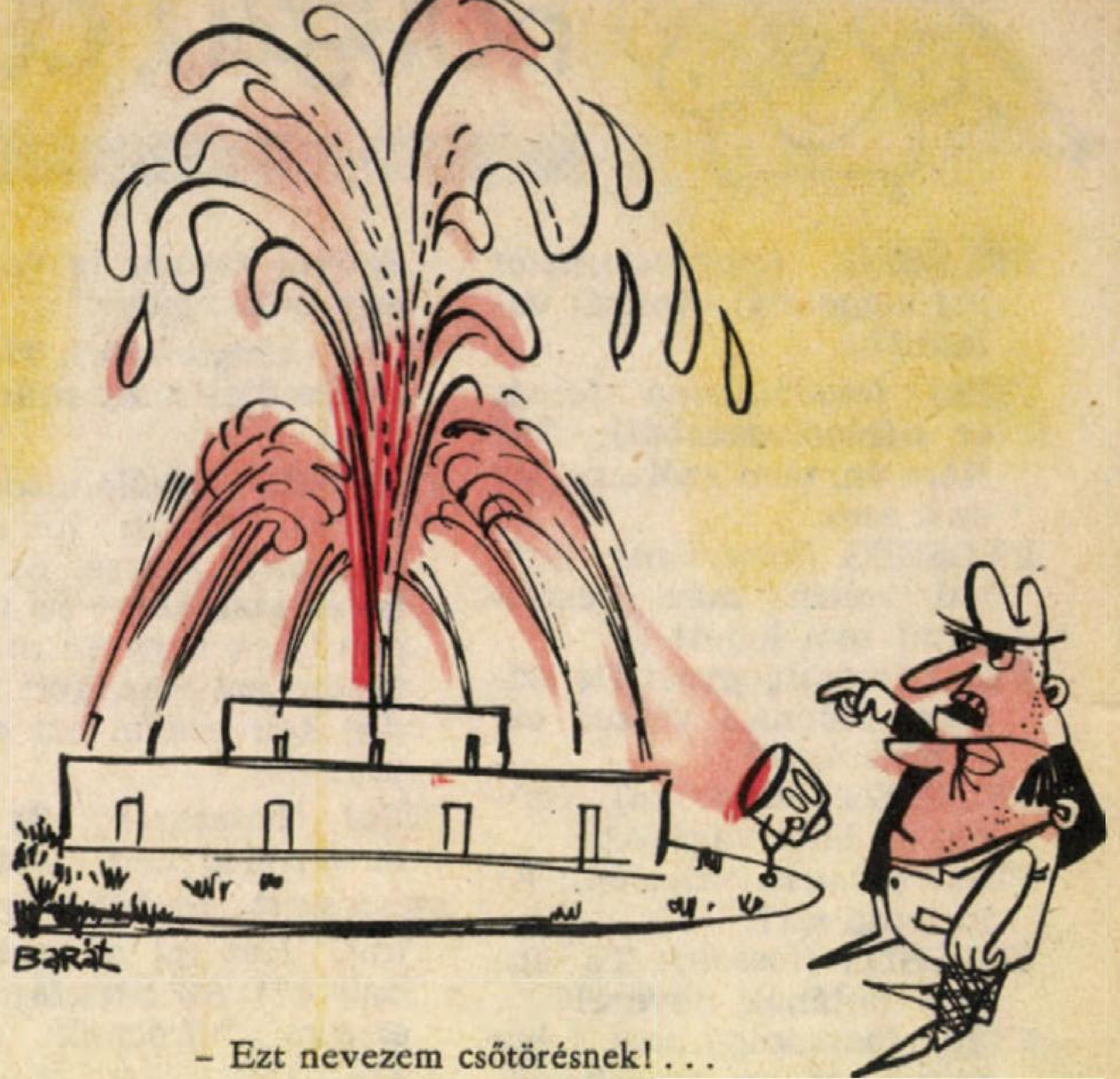

– Ezt nevezem csőtörésnek! . . .

Leánykérőben

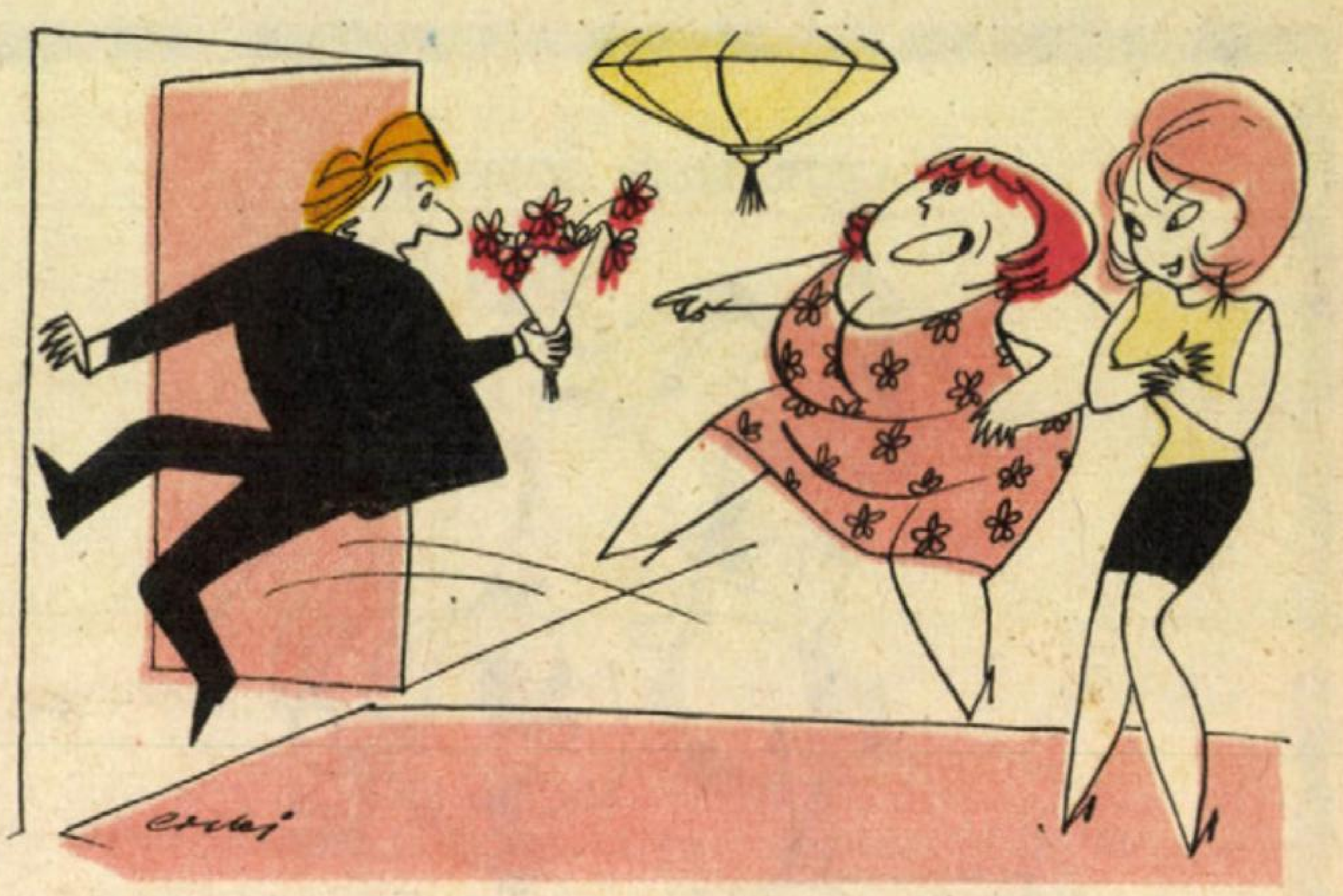

– Ne törődj a mamával, szívem! Az első férjemet is így ellenezte . . .

Meglepő fordulat

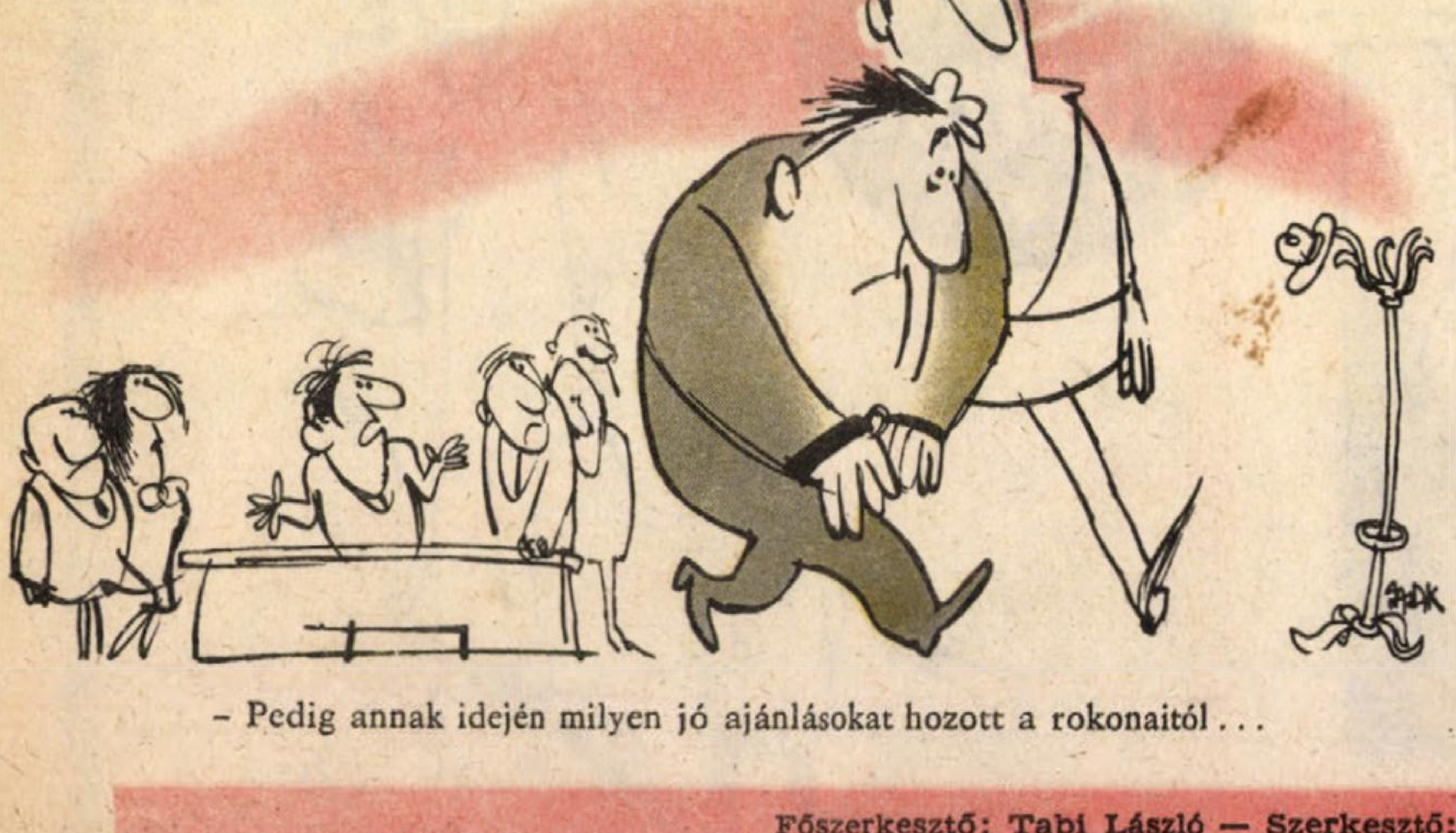

– Pedig annak idején milyen jó ajánlásokat hozott a rokonaitól . . .

Értekezleten

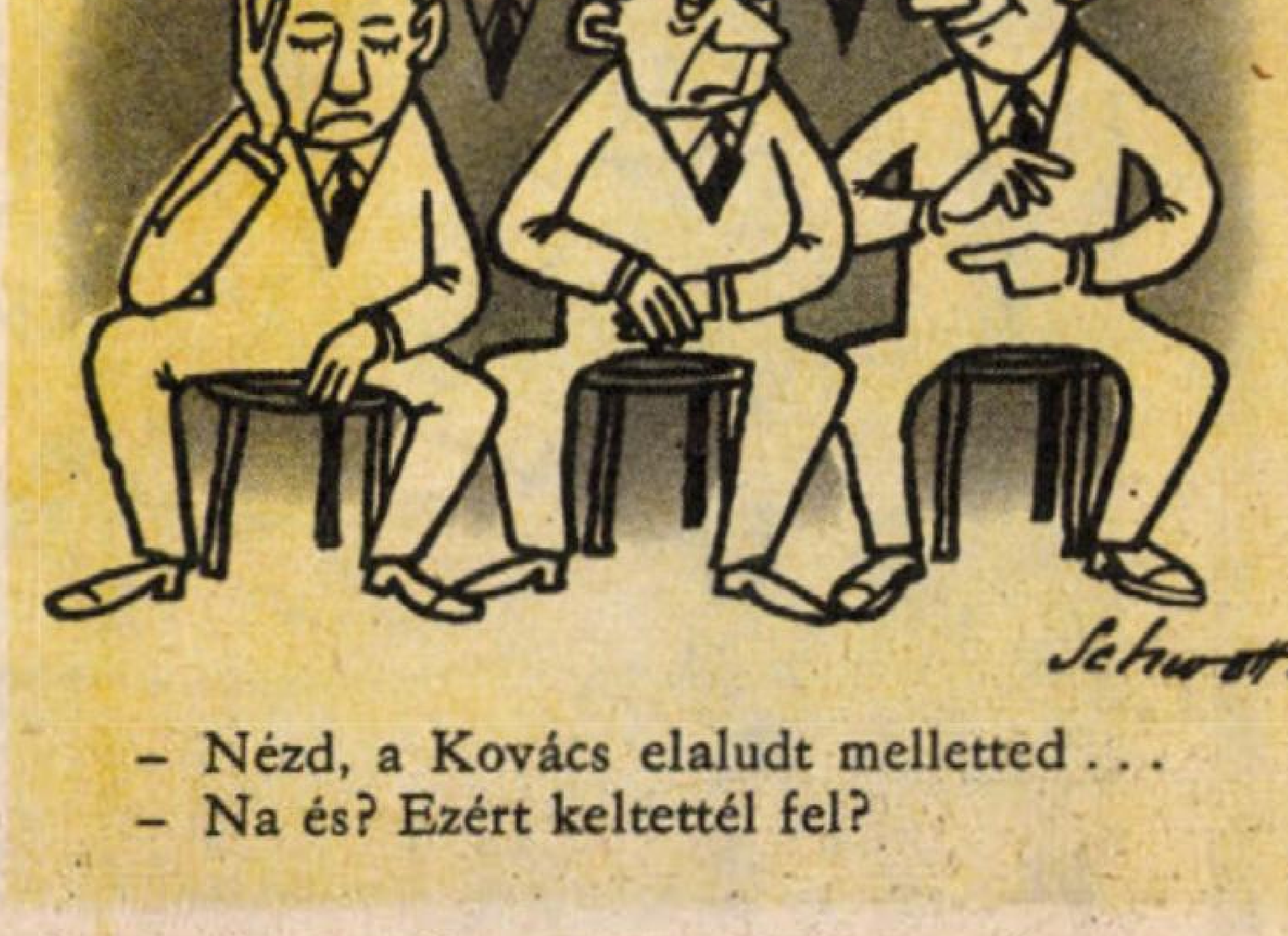

– Nézd, a Kovács elaludt melletted . . .
– Na és? Ezért keltettél fel?

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14.
Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220 – 67.0542 – Kossuth Nyomda, Budapest
Árusítja a Magyar Posta
INDEX: 25504